

അഖിലാത്മകൃഷ്ണാശയം.

ශ්‍රී ලංකා විප්ලවකාන්තය.

— * —

ආචාර්ය සිංහල මහරාජා මහා විද්‍යාලයේ
පිළිගත් පිටපතකි.

වැලිගොට

විද්‍යාලාපරිවරයෙහි

අමරසූර ගණප්‍රබාන සංඝ නායක

ආචාර්ය උකත වසම්ගානික අරියංසාලකාර

සූරියගමන නායක සම්ප්‍රදායේ

පිළිගත්

ලියනලද පිටපතකි.

—————

කෙතන පිළිගත් පිටපතකි

ගරුතර

සර් ආ. ඩී. ඩී. හෝල්වෝකර් සේ. ඩී. ආම්. පී.

ලබනාණුකාර උතුරු මානව විද්‍යා පිළිගත්

අතිශය සමාදරයෙන් පිළිගත් නාලදි.

— * —

බ්‍රිතාන්‍ය කතෝලික සිල්වා විද්‍යාලය

පි සිසිලියෙස් සිල්වා මුනිහරය

යන අප පිළිගත්

වැලිගොට

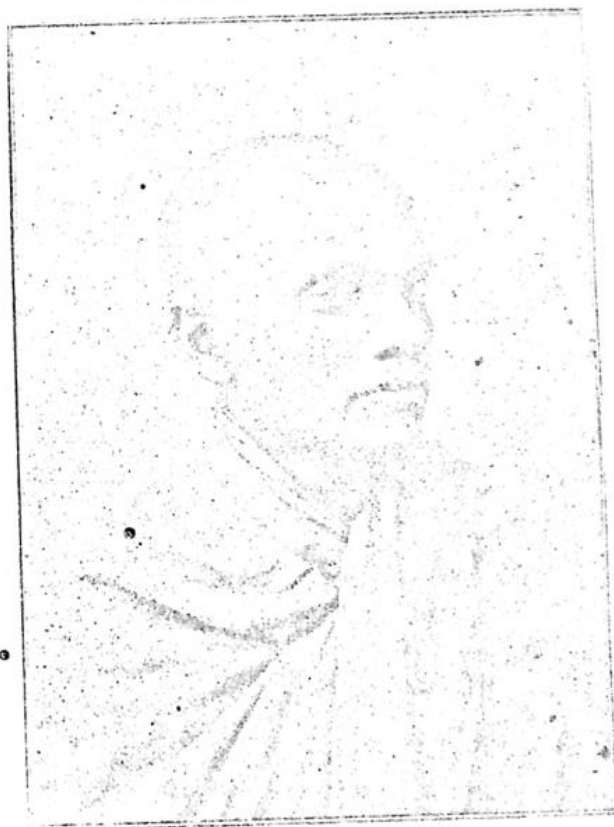
විද්‍යාලයේ නායකයන්ගේ

මුද්‍රණය කරන ලදි.

පි. බ්‍ර. ව. 2442.

1899.

සමරපර පණ්ඩිත සංඝනායක ඩී. ඒ. ඇණ්ඩිලන
නායකසමරපරයන්ගේ

"HIS HOLINESS"

Amarapuranapradhana Sanghayanaka

F.A. NANATHAKA HIGH PRIEST.

SABDHAVURTTIYA

COMPOSED BY THE
SADHAMMAGARU MAHA SAMI

TOGETHER WITH SINHALESE
pharaphrase by the
amarapura ganapradhana sanghanayaka
U. A. NANATILAKA
HIGH PRIEST

THANKFULLY
ACCEPTED BY H. E. SIRE. E. NOIL
WALKER.

K. C. M. G.
GOVERNOR OF CEYLON

Published By
O. K. D. Silva And T. C. D. S. Munindradasa

PRINTED AT THE
VIDYARATNAKARA PRESS

WELITERA

1899

දෙවන ශ්‍රී ලංකා විරාජමානවු

ගරුතර

සර් ඇඩම් ජෝල්වෝකර් කේ. සී. ඇම්. ජී.

ලංකා රාජධානි උතුරුමානවු වහන්සේ විසින්

මෙම ගිවිසුම සිංහල ප්‍රකාශය

අතිශය භාරව කිරීමෙන්

පිළිගන්නා ලදී

සිං ලිය පි නි යි.

ගබ්බදාග්ගිසුකාංගය—මේ මාගබ්බිකකරණයක් නම්බද්ධ රටේ විසිස පුරයෙහි වැඩිවිසු සබ්බිම ගරු නම් මහාසම්මිලයන්වහන්සේගේ අනන්තරාය්විරතුවෙකුන්ගේ ඇරයුමෙන් රචනාකර ලද්දේය—

මේ සම්මරොත්තාවයෝ මාගබ්බි සංස්කෘතාදි නානාභාෂාවන්හිදී නිර්වචනාකරණ ප්ලාසිකාරාදි අනෙකුත් සංග්‍රහයන්හිදී ඉතාදක්ෂ වූවෝ—

වෙස බුබ්බුකි 2200 වැන්නෙහි සාදනලද බවහැරේ.

කම්මායනමිනාදි ග්‍රන්ථලව මේ ග්‍රන්ථයෙහි ගාථා ගණන නිවෙන වැටිප එ ග්‍රන්ථලව පූර්වයෙහි කරනලදබැව් කිහිපයක්කේ—

මෙහි භූතියක්කියා දවස කාම යන පද්ධතිය ගබ්බදාග්ගිසුකාංග නිවෙනද සාමාන්‍ය ද්වය ලිඛිත සංඛ්‍යා කාරකවශයෙන් හෙළවන ප්‍රදිද කම්මකර්ත්‍රාදි අභිප්‍රකාර වාචනද විනිසාදි දග්ගි වාචකයද ඉතා විසාරදෙස දක්වනලද්දේය—ජාතියද ගබ්බදාග්ගිසුකාංගයෙහි මිනෙක විනාශාදියහා සාමාන්‍යයන්ගේ විසාර මිනාගතද දැනගැන්වට ඉවහල්වූ මේගරම් ප්‍රකාශන අනන්තරාය් සත් අපවිසිත් කොදස්නා ලද්දේය—ජාතියද ගබ්බදාග්ගිසුකාංගයෙහි උගන්වනු පිණිස ගාථාකතාසූරියන්ද ඇතම් කරුණු මෙහිගෙනහැර දක්වනු ද්දේය—

මෙහි පරිච්ඡද විභාගයක් නැතිවූවත් ගාථා 114 කින් පමණ සුකතවූයේය—අනන්තරාය්ගේ සද්දමුත්ති යන නාමය මෙයට වාචනාර කරනලදනුමුත් මෙයද සද්දමුත්තිප්පකාසක නිසා දක්වනලද්දේය—

මෙය උද්ග්‍රහණ ධාරණයකිරීමෙන් මාගබ්බිකකරණයෙහි අභිසංසාදනීතිකයක් ලැබියහැක්කේය—මෙයින්අභිසංසාදන ගම්හිරපුර්වොධසානද දතහැකිවන්නේය—මේග්‍රන්ථය බුරුමරටේ උගන්තු ශිෂ්‍යයන්ට බොහොමය ප්‍රකුණකරවති-විකකරණ උගන්වනු ලබන ද ගබ්බ ග්‍රන්ථයන්ට මෙයද ඇතුළත් කරනලද්දේය—මේග්‍රන්ථයෙන් අයය ලක්වැස්සන්ට මේනාස්මවැට්ටිකොමැත්තෙහි-ඵබ්බිත්තිසංග්‍රහයට මෙයද ප්‍රකුණකරවති-සැබිතිම මෙය කොදහුවන්ට භූතය

දිශබද පසුවකය දහනැන්ම නොනැතිවන්නේදී-මේ ප්‍රධාන දෑ
නැති ආවායයි පරමාර්ථවල රහස්‍යතාව ස්වයංගෝචරයන්ට පෙනවනු ලබන්නේ
නැතී-එ ඉංගණයක් ලබන්නන්ගේ විෂයයන් විශේෂයකරණය පු
රුකයක් පවත්නේදී-එබැවින් මානසිකකරණයෙන්ම මෙහි අතිශය
දැනැන්ගේ අභිවෘද්ධිය සිංහය මේ ව්‍යාධිකරණය ස්වරූපය ලියන
ලද්දේ යි-මෙය අගය පොතට ලක්වන්නට නිශ්චයයෙන් හැඟියන
බැවින් ඒ සඳහා මෙතෙක් යනතුරු කොටස් වේ.

මෙලෙසින් එකානා නිර්දේශවූ සත්‍යවූ දෙයකි. යොදනු ලබ
න්නේ සත්‍ය දර්ශි වූ නිර්දේශයන්ගෙන් යි -

ඒ උතුමන්ගේ රචනාවලට වා රූපය හිමිකරුවෙකු මිනිසුන්
කන්නයා වූ දේශයක් වන සේද පොතකිනි-

දසිදු. නිසිසේත් සියල්ලෙහි නිසිසේදැවෝ කොටුවේ-අනිත්
කෙලකරණයෙන් පරිදනගෙන් දනුබන්තන් ද වෙමු-එබැවින්
සමාදම්වනුයේදී කොටස් දෙයද අපගෙන් සිංහයක් වේ-

සෙයින්ද දැනම දුර්විද්‍යයෙන් රූපය පරවනවිමෙන් දේශන
නොහොත් අපරිකෘතයෙන් දේශන විද්‍යාවල ග්‍රන්ථකර්තෘවරුන්
සිත් රචනාකරණයද රචනාවල ග්‍රන්ථකර්තෘවරුන් ප්‍රතික සියගණන්
දෙසින්මිනිදි නිර්දේශයෙන් දේශයන්ගෙන් ගණ ප්‍රකාශ කර
ති-එසිත් ඒ රචනාවල ග්‍රන්ථකර්තෘවරුන් සමාදම් වෙනස්වීමට
ග්‍රන්ථකර්තෘවරුන් ග්‍රන්ථකර්තෘවරුන් නොනොවේ-

එසේම අපගේ ප්‍රමාදයෙන් ප්‍රතිකර්මයෙන්ම කොමු
නියයි නොකියමු, එහිදී නිර්දේශයෙන් රූපය හිමිකර පරවනු
සමාදම්වනුයේදී ප්‍රතිකර්මයෙන් ප්‍රතිකර්මයෙන් අපගේ සාධනයයි-

ශ්‍රී සිංහය.

පිට	පෙළ	අනුචිත	අනුචිත
4	3	අනුචිත	අනුචිත
..	20	විශේෂ	විශේෂ
5	16	පාපාදිකො	පාපාදිකො
6	4	අනුචිත	අනුචිත—වෙනත්
7	17	මුඛ	මුඛ.
12	9	අනුචිත	අනුචිත—වෙනත්
..	25	“මෙපෙළමුළුව—අනුචිතකොටවා අනුචිතය”	
14	31	අනුචිත	අනුචිත.
5	20	අනුචිත	අනුචිත
18	14	15 සපුරා	සපුරා
..	17	සපුරා	සපුරා
21	11	පසු	පසු
..	27	නිදහස	නිදහස
22	20	කොටුව	කොටුව
23	2	දෙවැනි	දෙවැනි
24	30	සුදුසු	සුදුසු
25	16	මෙසේ.	මෙසේ
29	27	රූපය	රූපය—වෙනත්
30	31	නිදහසකොටවා—නිදහස, නිදහසවෙනත්	
..	22	සුදුසුකොටුව	සුදුසුකොටුව
31	28	යටි	යටි.
36	7	අනුචිත	අනුචිත—අනුචිත
..	14	පසු	පසු.
47	9	විශේෂ	විශේෂ
..	22	නිදහස,	නිදහස—වෙනත්
..	23	අනුචිත	අනුචිත
..	30	රූපය	රූපය
43	12	මෙසේකොටුව	තන, මෙසේකොටුව
48	5	පවුරු	පවුරු—වෙනත්
..	29	සරුපක	සරුපක
59	30	සුදුසු	සුදුසු

ශ්‍රී සිංහය.

— ❦ —

පිට.	පෙළ	අග්‍රහි	ග්‍රහි
57	7	දන්තාලැබේද.	ගමනෙන, දන්තාලැබේද.
61	27	දනිනුසිගෝ,	දේනුසිගෝ.
62	19	සලිබ්බක .	සලිබ්බ
”	20	සම්බන්ධ	සම්බන්ධ
63	20	එසෙසුනා	එසෙසුනා.
65	18	පාලනසම්බන්ධ,	පාලනසම්බන්ධ--දේනත්
”	”	ප්‍රදිනනිතිමි	ප්‍රදිනනිතිමිනන
33	ගාඨාවේ	පී. ජේ. ඩී.	පී. ජේ. ඩී.

අනුරාධපුර ගණප්‍රධාන සංඝ නායක

ශ්‍රී. ඒ. සෞඤ්ඤික නායක සාමරයන් වහන්සේ
මිසින් වසස 31 සිට 35 දක්වා කරුණු ලද ග්‍රන්ථ

මුලදිව්‍යාදිපති විසින් වහරුව (පාලිවහරණ) සර්වජ්‍ය
වි. සිට රිප්පට් ලබන. ආණ්ඩුකාර උතුමානන් වහන්සේ
මිසින් (පිළිගන්නාලදී)

- 2 කාරිකා විසින් වහරුව (පාලිවහරණ) සමමංගලාධිපති මුලා
ලංකාර සිසව් ගොල්ලුමන්වසින් (පිළිගන්නාලදී)
- 3 නිරුකතිරත්නා රු (පාලිවහරණ-ශාථා 10000) සමමංගලා
ධිපති පුලාසික ර මොනරේ සුසන් මිසින්
(පිළිගන්නාලදී)
- 4 ගනුබාරණ වහරුව. ගුරු. ඒ. ඒ. මිසින් ජිජ්ජානා දන්තානන්සේ
මිසින් සමාදරණන් (පිළිගන්නාලදී)
- 5 ශබ්දවිග්‍රහ ප්‍රකාශ වහරුව- මුල් ගරුතරු සිටිමි තෝල්මෝ
කර ලිවුණේ සුකාර උතුමානන් වහන්සේ මිසින්
සමාදරණන් (පිළිගන්නාලදී)
- 6 ඵකානිර්මාණ සර්ජාන වහරුව (පාලිවහරණ)
- 7 කපිථානසාධ විසින් වහරුව (පාලිවහරණ)
- 8 ශබ්දවිග්‍රහ විසින් වහරුව (පාලිවහරණ)
- 9 නි. රුකාසා ග්‍රහ වහරුව (පාලිවහරණ)
- 10 පව්ව. ව. ඩා විසින් වහරුව (පාලිවහරණ)
- 11 සංපණ්ණාසාසදිපති විසින් වහරුව (පාලිවහරණ)
- 12 වාසනාසාසදිපති විසින් වහරුව (පාලිවහරණ)
- 13 මහාසාසදිපති වහරුව (පාලිවහරණ)
- 14 ගනුබාරණ වහරුව (පාලිවහරණ)
- 15 සාසනවි. සර්ප මිසින් වහරුව (පාලි සාසනාධිපති නායක සාමර)
- 16 ප්‍රදර්ශනවිග්‍රහ වහරුව (සංස්කෘතානාම)
- 17 ශාසනාර්ථලක විසින් වහරුව (සංස්කෘතානාම)
- 18 මෙ ග්‍රන්ථාර වහරුව (සංස්කෘත-නිහිලාස්)
- 19 අසුරගනිප්‍රක වහරුව (සංස්කෘත-මෙවද)

උපසම්මේගග්‍රන්ථ

- 1 කලාසන සුත්තනිර්දේශය (පාලිවහරණ)
- 2 සුත්තනිර්දේශය (සර්වබ්‍රහ්ම)
- 3 කාලමිශ්‍රාතපමණ (මෙතරිස්සාසාන)
- 4 පදනෙද වහරුව (පාලිවහරණ)
- 5 සාරසංග්‍රහ වහරුව (බමිප්‍රකරණ)
- 6 සංයුක්තසංග (සර්වබ්‍රහ්ම)
- 7 සංයුක්තපුළුව (අනිකපා)
- 8 දක්කප්ප ද්‍රව්‍යාසංග (බමි)
- 9 දසදුකවසතුප්‍රකරණ (බමිප්‍රකරණ)
- 10 වූව. ව. සංගල බමි
- 11 සාමරණන් වහරුව මොන (සාමරණන් මිසින්)
- 12 නංසුරු සිද්ධි (මෙවද)

අමරපුර ගණප්‍රධාන සංඝ භාසන

යු. ඒ. සෞභගිලක භාසක ජම්බුමත්තචන්දෙසිසිත්
කරණලද පාළිසංස්කෘත සිංහලපොත්වලින් දැනට
මුද්‍රණය කරණලදුව ප්‍රසිඩ්ධකරණලදපොත්.

- 1 මුඛමනනදිපනී ව්‍යාකෘත
- 2 එකකතිරකොස ව්‍යාකෘත
- 3 ශබ්දබිඤ්ඤ ව්‍යාකෘත
- 4 කථිවාසනසාර ව්‍යාකෘත
- 5 කාරිකා ව්‍යාකෘත
- 6 ශ්‍රවණාරනිලක ව්‍යාකෘත
- 7 ගණිතරණ ව්‍යාකෘත
- 8 ශබ්දවිභාගී ව්‍යාකෘත
- 9 වච්ච්චාවක ව්‍යාකෘත—

මේ පොත් පාළිව්‍යාකරණ ඉංග්‍රීසිගත්තවුන්ට ඉතාප්‍රයෝජනී
සිසුම් දුර්බෝධස්ථාන දැනගැන්වට දැනට මුද්‍රිත පොත්අතරෙන් මේ
පොත ඉතා ප්‍රසිද්ධ—මේ පොත් වැලිතර පිදකරන්නාකරයන්ත්‍රා
ලයේ උපකල්පිතාකාර නැන්පත් කේ. ඒ. ඩී. මැන්දිස් අප්‍රසාම්
වන මගෙන්ද කොළඹ ග්‍රන්ථකාලයෙන්ත්‍රාලයෙන්ද මිනුවන්ගොඩ
ඇම්. ඒම්. පී. විජේරත්නපුරාණේ පොත්ගෙයින්ද ලේලි

මේවිගට

කේ. ඒ ඩී මැන්දිස්

පිදකරන්නාකරයන්ත්‍රාලය

වැලිතර

කොස්ගොඩ

සත්‍ය සහිත

ශබ්දවෘත්තිප්‍රකාශය.

භාෂා හා සත්‍යය අර්ථයන් සම්බන්ධය.

- 1 සම්බන්ධ වූවන්ගෙන් යො, අනුරුපි වර්ණයෝ
භිඤ්ඤානාදි ජනනෝ, නාමයෙන් ජලනං මම.
- 2 සම්මත මණිපර්වතෝ, විශ්ව නිමිත වූරුන්
ධ්‍යානෝ ජනනං වෙනෝ, වර්ණ ජලනං මම.
- 3 විභූතිය සංසාර, වර්ණවර්ණයෝ සුභෝ
රසනාය රසං සාදු, මාවතං ජලනං මම.
- 4 සිකිති මං මහාපර්වත, පර්වතානම් නාමිනෝ
යො සුභි බුභවතිනෝ, භූමිබව ස මෙ ගරු.
- 5 නම්බුද්ධවිභවය රභේ, විජයානං පුරෙ වරෙ
සම්මතරු පර්වත නා, සද්දවුන්තිප්පකාසකං.
- 6 භාලනිකා පුරෙ රභේ, සුමිත්තානම් වාසිනා
මිත්තනා බම්බුද්ධිනා, පර්වතා අභ්‍යාසිනෝ.
- 7 නිසාය පාලනකර්ම, නන්ත ගන්තං මපි
කර්ම මස ගන්තං, සපාසාය නිවර්ණනං.
- 8 රසනා කුච්ඡාසිනා, ගන්ත වර්ණ විභාවන
වෙසිනා වොරු රස්මති, රසනා න නම් සතං.
- 9 මහතා වොහු උසුගව්වා, න ගොනති කුච්ඡාසිනෝ
ගොනති මහතාච සපාසාය, වර්ණවර්ණවිභාවන.
- 10 ගෙසං යදහං සම්බුද්ධි, සබ්බසුභා පුර්ණපාරම්,
නදහං දෙසපර්වතෝ, නා කම්බව න මන්තරං.

—*—

අරියසංඝඤ්ච සත්තචිතං අභිවාදිය සද්ධුත්තිප්පනාසකං අනං කරිසාමි” යනු සමිබ්බසී—මේ පද්ධුසමුච්චියයි—

“අනන්තගුණං සද්ධුත්තිප්පනාසකං සද්ධුත්තිප්පනාසකං අභිවාදිය සබ්බමඤ්ච සත්තචිතං අභිවාදිතං අනං කරිසාමි” යනු සමිබ්බසී—මේ විකාසාසමුච්චියයි—මේ දෙකම පාඨානුසාරී සමිබ්බසී කියනු ලැබේ—

“අනන්තගුණං චක්කරතන සම්පන්නො චක්කවත්ති රාජ ඵ්ඤානං අනන්තගුණං චක්කරතන සම්පන්නං සමමාසමුච්චං, ජනෙති චරිතබ්බං භාරං චගන්තො ජිස අපායෙසු අපතමානං ජනං ඛාරෙතං ධම්මං, අනවසෙසං අනතතො චෙරං ගතතො රාජ ඵ්ඤානං කිලෙසාරයො ගතනතං සංඝඤ්ච සත්තචිතං අභිවාදිය” යනු උපමාසමිබ්බසී—

“අනන්තගුණං සම්පන්නාගතතො අනන්තගුණං සමුච්චං, අපයෙසු අපතමානො කතො ඛාරණතො ධම්මං අනවසෙස කිලෙසෙ ගතනතො සංඝඤ්ච සත්තචිතං අභිවාදිය” යනු ගෙනු සමිබ්බසී—

“අනන්තගුණං චක්කරතන සම්පන්නො චක්කවත්ති රාජ ඵ්ඤානං අනන්තගුණං චක්කරතන සම්පන්නාගතතො අනන්තගුණං සමුච්චං, ජනෙති චරිතබ්බං භාරං චගන්තො ජිස අපායෙසු අපතමානො සතො ඛාරණතො ධම්මං, අනවසෙස චෙරං ගතතො රාජ ඵ්ඤානං අනවසෙසෙ කිලෙසෙ ගතනතො අනං කරිසාමි සත්තචිතං අභිවාදිය” යනු උපමා ගෙනු සමිබ්බසී—මේ කියන ලද්දේමය—

පාඨානුසාරී සමිබ්බසී, සමිබ්බසී උපමාසමිබ්බසී
ගෙනුනාපිව සමිබ්බසී, උපමාගෙනුනාපිව
සමිබ්බසීගෙනු, විකේශකය, චතුරෝති විනාපිනා—යි

එහි ‘සමුච්චං සබ්බමං අරියසංඝං’ යන පද්ධුස ‘අභිවාදිය’ යන ක්‍රියාපදයට කමිසි.—‘නනුව එකා සතන් එකා ක්‍රියා නා නා සතති නානා ක්‍රියා’ යි කිහිපයින් එක් ක්‍රියාකට කමි නාපය කෙසේ වේදයත්? දීපකතය හෙයින්—දීපකතය ගෙ මේ ආදිමධ්‍යඅනත වශයෙන් තුන්වැදැරුම වේ—

—*~*~*

මේ වනාහි අනුරූපකතයයි—කම්පනිනාහි උත්තකම් අනු
ත්තකම්වශයෙන් විද්‍යාරයි—ඔවුන්අතුරෙන් උත්තකම්
නම් 'අනුරූපකත' නමින් යන අදියරයි—අනුත්තකම් නම්
'බුද්ධි' වැනති යන අදියරයි—ඔවුන්අතුරෙන් අනුත්තකම්
කුමක් හෙයින් මේදයන්? විනිශ්චයකරියගේ පැනෙනගෙ
යයි—උත්තමානු—

වුද්ධි කම්පනිනාහි, ලිංගයෙන් පස්මා සියා
අනුත්තකම් පවත්නා අයු, දුර්ගා දි යොරහං—යි

හෙද නිව්‍යානනම් විකෘතිකම් ප්‍රාප්තිකම් වශයෙන් ත්‍රිප්‍ර
කාරයි—නිව්‍යානනම් නම් 'කුටිං කුරුණි' යන අදියරයි—විකෘ
තිකම් නම් 'කෘං කුරුණි' යන අදියරයි—ප්‍රාප්තිකම් නම් 'රු
පං පසති' යන අදියරයි—උත්තමානු—

නිව්‍යානනම් විකෘතිකම්, හෙද කම්පනිනාහි, මතං
කුටිං කුරුණි කුරුණි, කෘං රුපං විපසති—යි

මේ ඔවුන්අතුරෙන් ප්‍රාප්තිකම් නම්—හෙද කායසම්ප
ත්තකම් විකෘතිකම් පවත්නා වශයෙන් විද්‍යාරයි—කායස
ම්පත්තකම් නම් 'බුද්ධි' වැනති යන අදියරයි—විකෘතිකම්
නම් නම් 'අනුරූපකත' යන අදියරයි—නිව්‍යානනම්—යි

පත්තිකම් මං විධා වුත්තං, කායසම්පත්තියා යො
බුද්ධිං විකුරුණි පුරුණි, අනුරූපකත නම්පසති—යි

මේ ඔවුන්අතුරෙන් කායසම්පත්ති කම්පනිනාහි—හෙද ඊප්පිත
කම් අනුරූපකම් ඊප්පිතා නිප්පිතකම් වශයෙන් ත්‍රිප්පිතයි—
ඊප්පිතකම් නම් 'හත්තං තුරුණි' යන අදියරයි—අනුරූපක
ම් නම් 'විසං ගිලති' යන අදියරයි—ඊප්පිතා නිප්පිතකම් නම්
'ගාමං ගවස්සනා රුකාදිලං පාච්ඡි' යන අදියරයි—මේ ඔ
වුන් අතුරෙන් ඊප්පිතකම්—අනුරූපකත—සංසුත්තකම් පසා
සකං—යන පදවය 'සංසුත්තං' යන පදයට කම්පිතයෙන්—මේ
පිතයෙන්—'විසංසුත්තං' යන සුත්තයෙන් විසංසුත්තානු
නොවෙදයන්? නොවිසංසුත්තානු—මේදයෙන් මතයෙ
හි බාහුලයකිකාරයෙන් නම් විකෘතිකම් මතයෙහි විකෘතිකාර
යෙහි—විකෘතිකම් නම් සත්ත තුලාවශයෙන් විකෘතිකම්—නි
ව්‍යානනම්—සමන්ත බාවති' යන අදියරයි—තුලාව
ශයෙන් නම්—අනුරූපකත, පානො' යන අදියරයි—නිව්‍යානනම්—යි

— 000 —

විසේසනං විධා චිත්තං, භික්ෂුකුලසංපදතො
භික්ෂුනා නත්තං භික්ෂුකුලසංපදතො, භික්ෂුකුලසංපදතො
සමමාධානං විධානං, විසමමාධානං විධානං
ගොතොතන ගොතමො නාමො, එකනානිසංවයසං
රජනො පුරුසො ගොති, නා සමමාධානං විධානං
ගොතොතන ගොති, නා සමමාධානං විධානං
භසසාසනිකාවො, නා සමමාධානං විධානං
බමමාධාරඵලානමිති, එකනානිසංවයසං
රතොතො පවො පුරුසො සමමාධානං විධානං
බමමාධාරඵලානමිති, එකනානිසංවයසං
නිලො වරුණො අමොධා පානො, ඉති වරුණො
අනිලරසො නරො සිංහො, ඉති වරුණො
අමොධො ගරුකො ගොති, නා සමමාධානං විධානං
ඉති වරුණො ගරුකො ගොති, නා සමමාධානං විධානං

- ගරුකං පුරුසං, ගරුකං පුරුසං විසම
• විලොකනං ඉදං පුරුසං, භික්ෂුකුලසංපදතො

භික්ෂුකුලසංපදතො, භික්ෂුකුලසංපදතො
නමිති—භික්ෂුකුලසංපදතො, භික්ෂුකුලසංපදතො
සමමාධානං විධානං, විසමමාධානං විධානං

“අමති ගවස්ති සභාවා ඔසානානි අනෙතො” අමතිසි සේ
සි, සභාවා, සභාවාගෙත්; ඔසානං, අවසානං; ගවස්ති ඉ
ති, යෙහුයි; අනෙතො, අනෙතමි—(සේ මෙහිදී) “නත්ත
අනෙතො එකසානි අනෙතො” අනෙතො, අනෙතමි; එක
සා, මෙහි; නත්තං, නත්තමි; අනෙතො, අනෙතමි
නමි—මේ බහුමාසමාසය—බහුමාසමාසයනමි තදගුණ සං
විඤ්ඤා බහුමාසමාස අනෙතමි සංවිඤ්ඤා බහුමාසමාසමාස
යෙත් විප්ලවාර්ථ—තදගුණ සංවිඤ්ඤා බහුමාසමාසනමි ‘ලබ්ධි
කරුණා’ යන ආදියයි—තදගුණ සංවිඤ්ඤා බහුමාසමාස
නමි ‘විතතමු’ යන ආදියයි—කියනලදමයි

නත්තමු නත්තමු වෙති, පුන වෙති පසායිතා
යත් විසේසනො අනෙතො, අනෙතමි ගවස්ති
නත්තමු ගවස්ති ගි සො සේසක, ලබ්ධිකරුණාදිකො මනො

— — —

සත්ත සත්ත සම්මතය, අනන්තරාත්මය, සත්ත සත්ත
සත්ත සත්ත සම්මතය, අනන්තරාත්මය, සත්ත සත්ත

මේ ඔවුන් අතුරෙන් තද්වත් සම්මතයක් වන්නේ—
නිව්වන් අනන්තරාත්මය වන්නේ ව්‍යාපාර වේ—අනන්තරාත්ම
විවිධත්වයක් වන්නේ ‘භවත්තය’ යන අදියරයි—මේ ඔවුන් අතුරෙන්
අනන්තරාත්මය වන්නේ වේ—නිව්වන් අදියර පද මධ්‍යස්ථ
පද අනන්තරාත්මය වන්නේ තුන්වැන්න වේ—අදියර පද
විවිධත්වයක් වන්නේ ‘භවත්තය’ යන අදියරයි—මධ්‍යස්ථ
පද විවිධත්වයක් වන්නේ ‘නිව්වන් අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි—
අනන්තරාත්මය වන්නේ ‘අදියර පද’ යන අදියරයි—

අදියර පද වන්නේ, මධ්‍යස්ථ පද වන්නේ
අනන්තරාත්මය වන්නේ, විවිධත්වය වන්නේ

මේ ඔවුන් අතුරෙන් මධ්‍යස්ථ පද විවිධත්වයක් වන්නේ වේ—
නිව්වන් විවිධත්වයක් වන්නේ වන්නේ සත්ත සත්ත වේ—
විවිධත්වයක් වන්නේ “අනන්තරාත්මය—භවත්තය” යන
අදියරයි—නිව්වන් විවිධත්වයක් වන්නේ ‘භවත්තය—සත්තය’
යන අදියරයි—විවිධත්වයක් වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය—භවත්තය’
යන අදියරයි—මධ්‍යස්ථ පද විවිධත්වයක් වන්නේ ‘නිව්වන් අනන්තරාත්මය—භවත්තය’
යන අදියරයි—මධ්‍යස්ථ පද විවිධත්වයක් වන්නේ ‘භවත්තය—සත්තය’
යන අදියරයි—සත්තය විවිධත්වයක් වන්නේ ‘සත්තය—භවත්තය’
යන අදියරයි—

අනන්තරාත්මය වේ, විවිධත්වය වේ
භවත්තය වේ, භවත්තය වේ

මේ ඔවුන් අතුරෙන් සත්ත සත්ත වන්නේ—‘අනන්තරාත්මය’
යන වේ අනන්තරාත්මය වන්නේ වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’
යන අදියරයි ප්‍රතිභවත්තය වන්නේ—‘අනන්තරාත්මය’
යන අදියරයි වන්නේ වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි
නිව්වන් වන්නේ වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි
අනන්තරාත්මය වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි
සත්තය වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි
සත්තය වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි
සත්තය වන්නේ ‘අනන්තරාත්මය’ යන අදියරයි

— ඉතිහාස —

වේ' යන අදියෙහි ශුන්‍යයෙහි වැටේ—'අනුතතතං සාප
තොයාං' යන අදියෙහි විශෝගයෙහි වැටේ—'අනුදරාකඤ්ඤා'
යන අදියෙහි අප්‍රාභීග්‍යෙහි වැටේ—'කීයනලදමායි'—

පටිසෙඛවුච්ඡිතඛනාවෙ, අඤ්ඤාතේ සද්ධිසෙ පිච
විරුධෙ ගරහෙ සුඤ්ඤා, අනාරො වරහස්සනෙ—

ඒ අතීයන් අතුරෙන් මෙහි ප්‍රතිෂේධාතීයෙහි වැටේ—ප්‍රති
ෂේධයද ප්‍රසද්ධප්‍රතිෂේධ පයස්සද, ප්‍රතිෂේධ වශයෙන් විප්‍රකා
ර වේ—ප්‍රසද්ධප්‍රතිෂේධනම් සද්ධාතීය නොබලයි—'අසාධං
ලවණං' යන අදියෙහි—පයස්සද, ප්‍රතිෂේධයනම් සමාන
තාණ්‍යලද අතීය ශක්ති ප්‍රතිෂේධනීර්මයි—'අසුරපසානි මු
ඛානි' යන අදියෙහි—'කීයනලදමායි'—

පටිසෙඛො විධා වුනො, පසස්පරිසුද්ධසනො
නිසෙඛෙතඛං වුනො, සද්ධිසත්තං නපෙතති
පසස්පටිසෙඛොති, වේදිතඛං සුඛිමතා—

සරිතුලිතමායි, උග්ගහෙතා නිසෙඛනං
පරිසුද්ධසෙසෙ විඤ්ඤායෙස, පණ්ඩිතෙන නිසෙඛනො
අසුරපසානි මුඛානි, ඉදං පච්ඡිමස්සපකං—

මේ ඔවුන් අතුරෙන් ප්‍රසද්ධප්‍රතිෂේධනම් වේ—අනාශඤ්ඤ
තෙමි—

අනෙතානිත් සම්පෙචා, වසානෙ පදපුරුණේ
දෙභාවයෙව කොසාය, නාසසිමාසුලාමකෙ—

කීයනලද අතීයන් අතුරෙන් මෙහි අවසාන අතීතත්තේ
වේ—“ගුණානෙතා පකාසයනෙත අනතනො අධාරං පුග්ග
ලනකිතුණං” ගුණානෙතායි සේයි; අනතනො, නමාගව; අධාරං,
අධාරවු; පුග්ගලං, පුද්ගලයා; පකාසයනෙත ඉති, පකා
ශකෙතරත්නයි; ගුණං, ගුණනම් වෙන්—“ගුණානෙත පරි
යනෙත පණ්ඩිතෙහිවා-ගුණානි අනුබ්බිතානිවා ගුණං”
ගුණානෙතායි සේයි; පණ්ඩිතෙහි, පණ්ඩිතයන්වයි; පරි
යනෙත (ඉති)වා; ප්‍රමාණකරණ ලාබෙත්නයි වෙන්—
ගුණානිත් සේයි; අනුබ්බිතානි ඉතිවා; අනුබ්බිතත්නයි වෙන්;
ගුණං, ගුණනම් වෙන්—(මවුණ ශිලාදිවම්මයෝයි)—ගුණශඤ්ඤ
තෙමි

—*ආරාම*—

භූතේ පටිලාසිසු, ආනිසංසෙව බන්ධනේ
අප්පඛානෙව සිලාදෙ, සුක්කාදිමි ජියායෙ

නිසන්ද මේ අනිසන්දකුරන් මෙහි බන්ධනායදි
සිලාදියෙදි වැටේ—“අනන්තා භූතේ යෙස සොති අන
න්තභූතේ”නං අනන්තභූතේ—අනන්තා, කෙළවරක් නැත්
තාවූ; භූතේ, භූතයෙකුමේ; යෙස, යමෙක් හුණේද; සො ඉ
ති, හේතුවේනුයි; අනන්තභූතේ, අනන්තභූතනම්—(හේ
පාපාපිත්තෙමේයි) “අනන්තභූත සම්බුධා” යන මෙහි ගා
ථාවක වශයෙන් අනුනාසිකලොපය වේ—

ඤ්ඤා විකසනෙවෙව, ජගරෙ ගමනෙපිව
චායුසෙතෙසු අනේසු, බුධසද්දෙපට්ඨනති

කිසන්ද හෙයින් “වත්තාර සම්මානි සබ්බමෙම වා ස
මිමා සාමංවා බුරුකුතිවා අඤ්ඤා බොධෙතිතිවා, අග්ගමග්ග
ඤ්ඤාසමාගමෙන අපරමිතභූතගණලච්ඡිතසබ්බඤ්ඤාන ඤ
ඤ්ඤාපත්තියා සමිමා සාමංවා බුරුකුතිවා අඤ්ඤා බොධාපෙති
තිවා—සය මෙව අවිජ්ජාරත්තියං කිලෙසනිද්දානතො අනඤ්ඤා
බොධිතො භුත්වා පටිබුරුකුතිවා අඤ්ඤා සමිමා පටිබොධාපෙ
තිතිවා—නිබ්බාණමහාපුරං සමිමා සාමං සතිප්පානමග්ගෙන
ගවජ්ජිවා අඤ්ඤා ගමාපෙතිතිවා සම්බුධො”—නං සම්බුධං—
වත්තාර සම්මානි, සිව්සසුන්හෝ; සබ්බමෙමවා, සඵලමයන්
හෝ; සමිමා, මනාකොට හෝ; සාමංවා, තෙමේ හෝ; බුරුකුති
වා, දනිනුයි හෝ; අඤ්ඤා, අනුත්ව; බොධෙති ඉතිවා, දන්
වානුයි හෝ; අග්ග මග්ග ඤ්ඤාසමාගමෙන; අග්ගමාග්ගසමා
ගමයෙන්; අපරමිත, ප්‍රමාණරහිතවූ; භූතගණලච්ඡිත, භූතස
මූහයෙන් අලච්ඡිතාවූ; සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාපත්තියා, සඵලතා
යුතප්පාත්තියෙන්; සම්මා, මනාකොට හෝ; සාමංවා, තෙමේ
හෝ; බුරුකුතිවා, ප්‍රබෝධවේනුයිහෝ; අඤ්ඤා, සෙස්සන්;
බොධාපෙති ඉතිවා, ප්‍රබෝධ කෙරේනුයිහෝ; සයං ඵව, තෙ
මේම; අවිජ්ජාරත්තියං; අවිද්‍යානැමැති රුත්‍රියෙහි; කිලෙසනිද්දාන
තො, කෙලස නැමැති නිද්‍රාවෙන්; අනඤ්ඤාබොධිතො භුත්වා,
අනිකෙකුපිසින් නුසුබුදුවනලදුව; පටිබුරුකුතිවා, පුබුදිනුයි
හෝ; අඤ්ඤා, සෙස්සන්; සමිමා, මනාකොට; පටිබොධාපෙති
වා, පුබුදුවනුයිහෝ;—නිබ්බාණ මහානගරං; නිව්වාණනැමැති
මහනුවර; සමිමා, මනාකොට හෝ; සාමංවා, තෙමේ හෝ;

—*—*—

සතිපතානමනෙතන. සිව්වන්මගින්; ගවන්තිවා, යේනුයිගෝ; අසේස, සෙස්සන්; ගමාපෙති ඉතිවා, යවානුයිගෝ; සමුද්ධො, සමුද්ධනම්—සදොක්ත චිත්තානිශ්ශොගයෙන් සමුද්ධගත බද්ධයාගේ හිතානුකූලතාවයෙන් වැටෙනගෙයින් “අනන්ත ගුණං සද්දවුත්තිප්පකාසකං” යන මේ පදවලින් වෙසෙසයි—“බෙලුප්පිප්පෙය්‍යා සංසාරයො සමාසමුද්ධො” යන අදියෙහි නිගාමයෝ සමාසසමුද්ධයයි නිගනුලැබෙත්—ඔව් නුද සමාසසමුද්ධයයි තමන් ප්‍රතිඥා කෙරෙහි—සංසාරය හෙමි—

සමමා සාමෙසු සංසදො, සමොධානොව සමගතො
සමන්තපාථෙ සබ්බිකෙ, භසන්තො අප්පකෙපිච—

සහසෝ පහවනේව, සමගතාහිමුබ්බසුව
සංසරණේ පිධානොව, සම්බාදිසු දිස්සති—යි

නිගනලද මේ අනියන්තරයෙන් සමමා සංසාරයාගේ අනියෙහි වැටේ—“සද්දියතෙ උච්චාර්යනොති සදො” සද්දියතෙ යිසේයි; උච්චාර්යතෙ ඉති, නිගනුලැබේනුයි; සදො, සද්දනම්—“ව්‍යාපනං වුත්ති” ව්‍යාපනං, පැවැත්ම; වුත්ති, වුත්තිනම්—“සද්දස්ස වුත්ති සද්දවුත්ති” සද්දස්ස, සංසාරයාගේ; වුත්ති, පැවැත්ම; සද්දවුත්ති, සද්දවුත්තිනම්—මේ තත්පුරුෂ සමාසයි—තත්පුරුෂසමාසයනම් චිත්තානුකූලතාවයෙන් සත්වද්වාරය වේ චිත්තානුකූලතාවයනම් “සුභ්ගතො” යන අදියයි—තත්පුරුෂයනම් ‘සලලවිධො’ යන අදියයි—චතුර්ත්වත්පුරුෂයනම් ‘අනන්තකහනං’ යන අදියයි—පඤ්චත්ත්වත්පුරුෂයනම් ‘වොරහං’ යන අදියයි—සෂ්ඨත්ත්වත්පුරුෂයනම් ‘බ්‍රහ්මරාජ’ යන අදියයි—සප්තත්ත්වත්පුරුෂයනම් ‘සංසාරදුක්ඛං’ යන අදියයි—උපතත්ත්වත්පුරුෂයනම් ‘අභ්‍යන්තරණං’ යන අදියයි—නිගනලදමැයි—

උගෙ දුර්ගා නරියාව, චතුර්ත්වත්පුරුෂ
පට්ඨිව සත්තමිබෙති, සත්ත තප්පරසා මනා—යි

මේ ඔවුන්අතුරෙන් සෂ්ඨත්ත්වත්පුරුෂයි—“සද්දවුත්තිං පකාසෙතිති සද්දවුත්තිප්පකාසකො” නං සද්දවුත්තිප්පකාසකං—සද්දවුත්තිං, සංසාරයාගේ; පකාසෙති ඉති, ප්‍රකාශ කෙරේනුයි; සද්දවුත්තිප්පකාසකො, සද්දවුත්තිප්පකාසකනම්—

—*—*—

(සේනාපතිවරයාගේ) “අනන්‍යාං ධාරණෙන චතුස්ස අපායෙස්ස චිට්ඨදුක්ඛස්ස ආපනමානෙ කසා ධාරණීති ධර්මො” අපනානං, ධර්මා; ධාරණෙන, දරන්තවුන්; චතුස්ස අපායෙස්ස, සතරඅපායයන්හිදී; චිට්ඨදුක්ඛස්ස, චිත්තදුකඃභයන්හිදී; අපනමානෙ කසා, නොවැටෙන්නවුන් කොට; ධාරණී ඉති, දරනුයුතු; ධර්මො, ධර්මෙනම්—“පණ්ණෙන ධාරිණන්ති චා ධර්මො” පණ්ණෙනෙහි; පවුළන්විසින්; ධාරිණන් ඉතිවා, දරණුලැබෙන්නුසි හෝ; ධර්මො, ධර්මෙනම්—සේවනාහි චතු මාණ්ඩලනිවාසි භික්ඛෙත් නවවැදැරුම්, පයඝාප්තිසංඝා දසවැදැරුම්ගේ වේ—සතං සපුරිසානං, සතෙතාවා, පරමත්තො සං චිත්තමානො, සාක්කානාදි ගුණසොගතො වා පසංඝා ධර්මො සධර්මො නං සධර්මං—සතංසි සේසි; සපුරිසානං, සත්පුරුෂයන්ගේ හෝ; සතෙතාවා, ශාන්තවූගේ; පරමත්තො, පරමාර්ථවශයෙන්; සංසි සේසි; චිත්තමානො, පිදුමානවූගේ; සාක්කානාදි ගුණසොගතො; සාක්කානාදි ගුණසොගයෙන්; පසංඝාවා, පුසංඝවූගේ; ධර්මො, ධර්මයෙනම්; සධර්මො, සධර්මෙනම්—ධර්මසංඛ්‍යානෙව—

ධර්මො සපාලෙ පරිසරතිපසංඝා
සංඝොස්ස සච්ඡිකතිස්ස පුරුෂො
සෙසො ගුණවාරසමාසිද්ධි
නිසංකරාපනස්ස කාරණංදෙසංසි

නිසංකරෙ මේ අර්ථයන් අතුරෙන් පයඝාප්තිසංඝා වැටෙයි යි දන්වනු—“ආරක්ඛතා නිලෙසෙහි; අයෙන ඉරියනතො, අයෙ ඉරියනතො, සඳෙවකෙන ලොකෙන අරණියතො බුඩ්ධි පච්චිකම්බාව සාවකාව අරයාති වුච්චන්ති—නිලෙසෙහි, කෙලෙසෙන්ගෙන්; ආරක්ඛතා, දුරගෙසින්ද; අයෙන, අයයෙන්; ඉරියනතො, පැවතීගෙසින්ද; අයෙ, අයයෙහි; ඉරියනතො, පැවතීගෙසින්ද; සඳෙවකෙන, දෙවියන්සහිත වූ; ලොකෙන, ලොකයාවසිත්; අරණියතො, ඵලභියවු ගෙසින්ද; බුඩ්ධි, බුද්ධිවරයෝද; පච්චිකම්බාව, පස්බුද්ධිවරයෝද; සාවකාව, සම්බෝද; අරයා ඉති, අයඝිගේසි, වුච්චන්ති, නියනුලැබෙත්—මෙහි බුද්ධිශ්‍රාවකයෝම හත්තා ලද්දෙන—“නිලෙසාරයො හනති භිංසති සංඝො” නිලෙසාරයො; කෙලෙස් සතුරන්; හනතිසි සේසි; භිංසති ඉති, නසා

—ඉංග්ලිෂ්—

නුයි; සංඝො, සංඝනම්—‘අරියොව සො සංඝොචාති අරියසංඝො’ නං අරියසංඝං—අරියොව සො, අරියසංඝොද භෙතෙ මෙය; සංඝොව ඉති, සංඝවුරුද භෙතෙමිනුයි; අරියසංඝො, අරියසංඝනම්—මේ කම්මාරය සමාසයි—කම්මාරය සමාසනම් විශෙෂණ පුච්ඡද්වයෙන් සසච්ඡද්වය වේ—විශෙෂණ පුච්ඡය නම් “නිද්දප්පලං” යන ආදියයි—විශෙෂණොත්තරපදයනම් “වක්ඛානො” යන ආදියයි—විශෙෂණොත්තරපදයනම් “සම්පත්තරං” යන ආදියයි—උපමානොත්තරපදයනම් “නරසිංහො” යන ආදියයි—සමානාවතාපුච්ඡයනම් “ගුණබ්බි” යන ආදියයි—අවධාරණපුච්ඡයනම් “ගුණවතං” යන ආදියයි—කියනලදමැයි.

විසෙසන පුබ්බපදො, විසෙසනුත්තරො පිට්ඨ
විසෙසනො පාසපදො, උපමානුත්තරො පිට්ඨ
සමානාවතා වධාරණව, ජබ්බිමො කම්මාරයො යි

ඔවුන් අතුරෙන් මේ විශෙෂණපුච්ඡ කම්මාරයනම්—විශෙෂණයෙන්ම වාක්‍යානුකූල සම්මුඛය වශයෙන් විප්‍රකාර වේ—ඒ පුච්ඡෙහි කිසිවක් කියා පසුව විකාරකිරීමයි—කියනලදමැයි.

වසද්දොව වාක්‍යරමො, උපනායකොති වුච්චිතො
කිංචි වච්චා පරං වතා, කාමානංච පයොගො යි

සම්මුඛයෙන්මේදි වියානුගත අනුගතවශයෙන් විප්‍රකාර වේ—වියානුගත සම්මුඛය නම් ‘සභාව සාරස්ථානාව මිමං දෙසති’ යන ආදියයි—අනුගතසම්මුඛයනම් “ඛෙරවාදගරොව පිණ්ඩය වරතති” යන ආදියයි—මෙදි ද්‍රව්‍යසම්මුඛය ගුණසම්මුඛය ක්‍රියාසම්මුඛය වශයෙන් තුන්වැන්න වේ—ද්‍රව්‍යසම්මුඛය නම් “සමණස්ස ව්‍යාගමණස්සව භාමො” යන ආදියයි—ගුණසම්මුඛයනම් “යනිකංච චිත්තංච පිලං” යන ආදියයි—ක්‍රියා සම්මුඛයනම් “යතිව චිත්තෙව ගච්ඡති” යන ආදියයි—කියනලදමැයි.

සම්මුඛයෙ තතෙ චිත්තං, බහුනිසි පභිසතෙ
වියානුගතො සම්මුඛො, වාක්‍යො ව්‍යානුසාරො යි

සභාව සාරස්ථානාව; මිමං දෙසති කෙවලං
ඛෙරවාද ගරොවෙති, පිණ්ඩය වරතතිය

—*—

ගහපතිකොව විරෙව, සඤ්ඤාසඤ්ඤාති වාපන
ප්ලො අභො අප්ලොව, තෙ සඤ්ඤා උභො මම

අනඤ්ඤා අරිය මනුසුලොකෙ, උභො වයං දානපති අනුමිත
වඤ්ඤානෙස ච සද්දෙන, නිකො ධම්මි පතියතෙ
දර්ශං ගුණං ක්‍රියාවාපි, වඤ්ඤාකාමසාරිකා

යථාමුඛිනං නාමො අනි, යනිතඤ්ඤා විජනඤ්ඤා
සලං ගවජති යති විරෙ

ඒ අනිතඤ්ඤා දෙදෙනා අතුරෙන් මේ සමුට්ඨයාදීයි—‘සත්ත
චං’ යන පදය ‘අභවාදිය’ යන පදයට ක්‍රියාවිශේෂයයි—ක්‍රියා
විශේෂයනම් බාහ්‍ය අබාහ්‍ය වශයෙන් විප්‍රකාර වේ—
බාහ්‍යක්‍රියා විශේෂයනම් “වජ්‍රාදිය” යන අදිය
යි—අබාහ්‍ය ක්‍රියාවිශේෂයනම් “මුද්‍රා පවති” යන අදියයි—
කියනලදමැයි

ක්‍රියා විශේෂයනං නාම, දුට්ඨං සමුද්දරිතං
වජ්‍රාදියං සබ්බං, අබ්‍යාසා මුද්දරිතං

අබාහ්‍ය ක්‍රියාවිශේෂයද පුළුල්ව විනිශ්චිතයෙන් විවිධ
වේ—පුළුල්ව ක්‍රියාවිශේෂයනම් අකම්මකම්මානුකූලයෙන් වේ—
විනිශ්චිත ක්‍රියාවිශේෂයනම් සකම්මකම්මානුකූලයෙන් වේ—
කියනලදමැයි

අබ්‍යාසා දුට්ඨා හොති, පඨමා දුට්ඨා වසා
සකම්මකාය දුට්ඨා, අකම්මා පඨමා මනා

“අභිවඤ්ඤා අභිවාදිය” අභිවඤ්ඤා, වාදිම; අභිවාදිය, අ
භිවාදිය යනු වේ—“අභිවඤ්ඤානාති අභිවාදිය” අභිවඤ්ඤාන
ඉති, වාද යන අර්ථයෙහි; අභිවාදිය, අභිවාදිය යනු වේ—
“අභිවඤ්ඤානෙ ඉති, වදිනුලැබේ නුයි; අභිවාදිය, අභිවාදිය
යනු වේ—මෙසේ තුන් සංඥානගෝලයක් කටයුත්තානුයංගීය
නලදමැයි

තවෙ තුං තුනතුනත්ථ, භාවෙ කතන්ත කම්මති
වසකරණෙන භාවෙව, භාදර්ශො නිශ්මන්ති තෙ

ඔවුන් අතුරෙන් මධ්‍යමාදිය ගෝලය වේ—කුමස් ගෙයින්
දයන්? “අභිවාදිය” යන පදයෙහි ‘අභං’ යන කර්තෘත්වාව

— ❦ —

ත 'කර්සාම්' යන පදයහා සමානාධිකරණභාවයෙන්හා
ඔනුගේම විශේෂණභාවයෙනි—එසේගෙසින් 'අභිවැදිය' නා
නි අභිවැදිය' නියා විග්‍රහ කටයුතු—'අභිවැදිය' යන පදයෙහි
ත්‍යාග්‍යය පූර්වකාලාදිඅභියන්ති වේ—නියනලදමැයි—

පුබ්බාපර සමානෙව, කාලෙ හෙතුමිති නිදර්ශයා
පවිත්‍රා ගුණාදි පොසො, පිදගිත්තා නිකම්
නායකමිව පරිනො දර්ශනා, පිත්තා ගොති සතං බලං—යි

ඔවුන්අතුරෙන් මෙහි පූර්වකාලයෙහි කැමැතිවනලදි—
අනික් තුණෙහි නොකැමැතිවනලදි—ආමන්ගෙසින්දයන්?
අයුක්තිගෙසින්—අනි යනු උපසර්ගි—උපසර්ගි නම් උපසර්ගික
ආ උපසර්ගිකාලෝමවයයෙන් විප්‍රකාර වේ—යම්කලෙකහි උප
සර්ගිකයන්හා යොදනලද බාහුසු නමන්ගේ අස්ස හරද්ද එක
ලිඛි උපසර්ගිකය නම් වෙන්—'ඊතො ලොකං අභිභවති' ය
න අදියයි—යම්කලක ඒබාහුසු ඉදින් නමන්ගේ අස්ස නො
හරින්නම් එකලිඛි උපසර්ගිකාලෝමනම් වෙන්—'උගෙට්ඨති
සුරියො' යන අදියයි—උකතමැනු—

උපසගගකසංඝෙවිව, උපසගගානු ලොමනා
උපසගගා දුර්වතී, විශේෂයක සාරමිතිනා—
යද, උපසගග සුනතා, බාතවො අනතතො අස්ස
පහනතී උපසගග, ඝනසො නාමාති වුවිති—

යද, පන නර්ගනති, නද, නුකුලනති වුවිති
අනුගුණතො නයා සුඛං, උගතව්ඡති සුරියො කමා—යි

'සාමසංඝං විසෙසං විසෙසං හෙදකං' යි කිහෙසින් 'ක
ර්සාම්' යන පදය විශේෂණ වියයුතු නොවේද? 'අභිවැදිය'
යන පදය කාරකත්‍වය වාචකබැවින්හා පූර්වකාලාදිවතුරැස්
යන් වාචකබැවින්ද සාමාන්‍යවූයේ නොවේද? 'කර්සාම්'
යන පදය වනාහි කතීවාචක බැවින්හා එකාන්තයෙන් පර
කාලිකබැවින්ද විශේෂණවූයේ නොවේද? මේ සැබව ම
තකුදු වුවත් එසේ නොදනසුතු—මෙහි ව්‍යාප්ති 'කර්සාම්' ය
න පදය විශේෂයයි—'කර්සාම්' යි කිකල්හි අනුභව කොමි
ගෝ සයනය කොටගෝ යමකිසිපූර්වකමයක් කොට 'කර්සා

—ආශ්වාස—

2 සද්දවුහි නිව්වෙනසු, ජෙනකාමෙන හික්කුනා
යාමතොහං කරසාමි, සද්දවුන්තිපසකාසකං

මි' යි නියමි තොකරණ්ලද්දේ වෙයි—'අභවාදිය' යි නිකල්හි
වනාහි සෙසු වුකාලය වලකයි—නිශ්චයාදලමැයි

භාවනානා භවිතොනා, ක්‍රියා කාමං හි යථාචා
තථාචා භූතා නිශ්චාපි, අප්පධානාව භොතිහි යි

(මෙසේ පියලු අකුලයන්ගේද තත්වලකාරණවූ රෙ
භාදි උපද්වයන්ගේද විචිංසනයට සමකීඩු තුන්ලෝවාපි
න්ට පුණ්‍යසෂ්ටවූ අභෙතුකයන්ට විභෙතුක සමපතරියද වි
භෙතුකයන්ට භුභෙතුක සමපතරියද ත්‍රිභෙතුකයන්ට මනු
ෂ්‍ය දව්‍ය නිව්වණ් සමපතරින්ද දෙත්ට සමජීවු රත්තත්‍රයට
පුණ්‍යමය දක්වා දැන් සංඥා පුච්චකමය දක්වන්නාවූ මේ
ආවායනෙමේ 'සද්දවුන්ති' යන ආදිය යි)

2 අහං, මම; සද්දවුහි නිව්වෙනසු, ශබ්ද ප්‍රවාහනි නිව්
ත්තයන්හි; ජෙනං, දක්ෂණය; කාමෙන, කැමැත්තාවූ; හි
ක්කුනා, හික්කුටිපිපිත්; යාමිතො, යායුකරණ්ලද්දේ; සද්ද
වුහිත්තකාසකං, ශබ්ද වාහනිප්‍රකාශනම් ප්‍රකාරණයක්; කර
සාමි, කරන්නෙමි

('සද්දවුහිත්තකාසකං' යන පදයෙන් සංඥාවද 'හික්කුනා'
යන පදයෙන් නිව්ත්තද දක්වයි—මෙහි කරුණනම් ආධ්‍ය
නාමකයි—ශබ්දප්‍රකාරණයන්හි ව්‍යත්තිය කැමැතිවන්නාවූ
යායුකරණ්ලද කරුණවහා ඥානයඥානි හික්කුටි දක කෙසේ
වනාහි මේ සත්‍යයේ ශබ්දයෙහි ව්‍යත්තවන්නාවූ ශබ්දග්‍ර
න්ථයේද ඉතා බොහෝයයි කරුණතොමෝ උපදි ම
සෙහෙසින් ඔවුන්ගේ සුවසේ ගැන්මපිණිස මේ ශබ්දවාහනි
ප්‍රකාශනම් ග්‍රන්ථය කෙළේය—'අහං කරසාමි' යන පදවයෙ
න් කතීත්‍ර දක්වයි—'සද්දවුහිත්තකාසකං' යන පදයාගේ
සාමන්‍යයෙන් ප්‍රයෝජන ප්‍රමාණයන් දක්වයි—සංඥාවගේ දක්
වීමවනාහි ව්‍යවහාරසුඛයපිණිසය—නොදන්නාලද සංඥා
ත්තත්‍රගේ ව්‍යවහාරසිඛිය නොවනහෙයිනි—නිව්ත්ත දක්වීම
වනාහි කරුණවට ආධාරවූ මේ ආවේනෙමේ තොකරණ්
යෙන් තොකර කරුණවෙන් මෙහෙයනලද සිත් ඥානිව

—*~*~*—

කෙරෙහි නමාලේ ගුරුපුත්‍රිගුණය දක්වයි—කුණාලේ දක්වීමට නාගි පරමාණු වශයෙන් මමැයි නැත්තෙය—පසුව ස්වයංගේ මමැයි කියනු ලැබෙති—මවුන් අතුරෙන් වනාහි විශේෂයෙන් සහර නාමස්වයංගේද—මවුන් අතුරෙනුද විශේෂයෙන් විශ්වස්වයංගේද මවුන් අතුරෙන් කාමාවර්ත සිතද මවුන් අතුරෙන් කුශලයද මවුන් අතුරෙන් සංඛ්‍යා ස්වභාවය වූයේද මවුන් අතුරෙනුද භූතස්වයංගේද මවුන් අතුරෙනුද සංඝාතය වූයේද මෙහි මමැයි කියනු ලැබේ සමහරු වනාහි අභංගාත්මකයයි කියති—හේ අයෝග්‍යයයි ආදියෙහි සාකච්ඡාලද පුද්ගලයාගේ දක්වන ලද හෙයින්—වෙනනාදිගුරු කියන්නාහු නොවේද? නොකියනු ත්‍යාගය—‘මනෝපුරුෂාභිමා ධර්මා’ යනු විද්‍යාගෙයින්—පරමාණුවශයෙන් කුශලවිතය මෙබඳු වූ ගුණය කෙළේයයි අනුන්ගේ කුශලවිතය මාගේගේයයි දක්වනු—ප්‍රමාණයාගේ දක්වීම වනාහි ගුණයන්ගේ ඉගණ මිපිණිසය—අප්‍රමාණවූ ගුණය ඉගණගන්නාද නොකැමැතිවෙත්—ප්‍රයෝජනයාගේ දක්වීමද ඉගණීම පිණිසය—ඒ වනාහි සංවිද්‍යා සංගුණයාගේ හැඟීම මිපිණිසය—හේ සරෝපිත අනිසාගේ සිඛිම පිණිසයි—‘සද්දමුත්ති නිමිතතස්ස’ යන පදය ‘ජේතං’ යන පදයට අධාර වේ—අධාරයනම් ව්‍යාපිත ඖපස් ලෙසින සාමිපිත විෂයාධාර වශයෙන් වතුපිරව වේ—ව්‍යාපිතාධාරයනම් ‘නිලෙසු තෙලං-පලෙසු බීරං, යන ආදියයි—ඖපස් ලෙසිතාධාරයනම් ‘පරයච්ඡිත රුජ සෙති-උක්කල්ලස්ස ඔදනං පවති’ යන ආදියයි—සාමිපිතාධාරයනම් ‘භූතායං සොසො’ යන ආදියයි—විෂයාධාරයනම් ‘ආකාශෙ සකුණ පක්ඛානනි—භූමියං මනුස්සා වරනති’ යන ආදියයි—කියන ලද මැයි—

බ්‍රහ්මකො තිලබ්බදි, කමො ඔපසිලෙසිකො
සාමිපිකො භූ ගඛිකාදි, ආකාශො විසමො මනො—යි

මවුන් අතුරෙන් මේ විෂයාධාරයයි දතයුතු—ඒ විෂයාධාරය නෙමේද දෙශානන්තරවච්ඡේද අන්‍යථාතාවච්ඡේදයෙන් චිත්‍රකාර වේ—දෙශානන්තරවච්ඡේදයනම් “පාලෙසු පතිකො” යන ආදියයි—අන්‍යථාතාවනම් “පලෙසු මච්ඡා” යන ආදියයි—මවුන් අතුරෙන් දෙශානන්තරවච්ඡේදයයි දතයුතු—

—•••—

‘අභං’ යන පදය ‘කරියාමි’ යන පදයාගේ කතීය-කතී-
නම් සමසංකතීය හෙතුකතීය කම්කතීය උත්තකතීය
අනුත්තකතීය-යන මොවුන්ගේ වශයෙන් පඤ්චුකාර වේ-
සමසංකතීයනම් “සමො පුඤ්ඤං කරොති” යන ආදියයි-හෙ-
තුකතීයනම් “පුරිසො පුරිසං කමමං කාරොති” යන ආදියයි-
කම්කතීයනම් “සයමෙව කරොති භිජ්ජතෙ” යන ආදියයි-
උත්තකතීයනම් “රථං කරොති නරො” යන ආදියයි-අනුත්ත-
කතීයනම් “සුදෙන පච්චතෙ ඔදනො” යන ආදියයි-උත්ත-
මැනු—

සයකතතා හෙතුකම්ම, කරතා අභිභිනො තරා
කතතා නාභිභිනො වෙති, කරතා පඤ්චවිධො භවෙති

මවුන් අතුරෙන් උත්තකතීයයි දතයුතු—“සද්දවුත්තියා
නිමිත්තං සද්දවුත්ති නිමිත්තං” තෙසු සද්දවුත්තිනිමිත්තෙ-
සු—සද්දවුත්තියා, ශබ්දප්‍රවේශිකාව, නිමිත්තං, නිමිතිවුයේ; ස-
ද්දවුත්ති නිමිත්තං, සද්දවුත්තිනිමිත්තනම්-මේ නිමිත්ත ශබ්-
දයතෙමෙද කාරණ පරිච්ඡේද අනුකතාදියෙහි දක්නාලැ-
බේ—මවුන් අතුරෙන් “වතුරො නිමිත්තෙ දිඤ්ඤා” යන ආදි-
යෙහි කාරණයෙහි පැවතේ—“පුරුෂමාය දිසාය කිං නිමිත්තං”
යන ආදියෙහි පරිච්ඡේදයෙහි පැවතේ—“ඉත්තිනිමිත්තං” යන
ආදියෙහි අනුකතයෙහි පැවතේ—ඒ මේ නිමිත්තශබ්දයතෙ-
ම මෙහි කාරණයෙහි වැටේ—“කාමෙතිති කාමො” තෙ-
න කාමෙන-කාමෙති ඉති, කැමැති වේනුයි; කාමො, කාමි-
නම්-කාම ශබ්දයතෙමේ—

කිලෙසෙ වත්තකාමෙව, පඤ්චකාමගුණෙසු ව

සුගලෙ පුඤ්ඤපඤ්ච, කාමසඤ්ඤා පවත්නාති

කියනලද අසියන් අතුරෙන් මෙහි පුණ්ණපඤ්ඤෙහි වැ-
ටේ—“ජෙකං කාමෙන” යි නිවමනානන්ති ගාරා බන්ධනව-
ශයෙන් අනුනාසිකයගව ලොප් කොට “ජෙකකාමෙන”
යි කියනලදි—

“තදං විකම්පන සමුච්ඡේදවසෙන කිලෙසෙ ජිගුති
නි භික්ඛු” තදං විකම්පන සමුච්ඡේදවසෙන, තදං වි-
කම්පන සමුච්ඡේද වශයෙන්, කිලෙසෙ, කෙලයෙන්;

— ၁၅၃ —

ඒකානි ඉති, සිද්ධානි; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“සංසාරහයං ඉක්කති පසසතිතිවා භික්ඛු” සංසාරහයං සසරඛ්ඵය; ඉක්කතිති සේධි; පසසති ඉතිවා, දකිනුසී ගෝ භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“ඒනා භික්ඛුනං වාරෙතිතිවා භික්ඛු” ඒනාභික්ඛුනං, සුත්ඛුත්ථත්, වාරෙති ඉතිවා, දරනුසීගෝ; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“ඒකති යාවතිතිවා භික්ඛු” භික්කතිති සේධි; යාවති ඉතිවා, ලුච්චානුසී ගෝ; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“භික්කතිසීලොතිවා භික්ඛු” භික්කති සීලො ඉතිවා, සිගනච්චිනුසී ගෝ; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“භික්කති ධම්මොතිවා භික්ඛු” භික්කතිධම්මො ඉතිවා, සිගනභ්භාවඥාත්තේනුසී ගෝ; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--“භික්කති සාධුකාරීතිවා භික්ඛු” තෙන භික්ඛුනා--භික්කති, සිභිමෙති; සාධුකාරීඉතිවා, දක්ඛනුසීගෝ; භික්ඛු, භික්ඛුනම්--ඒ සියලු භික්ඛුනම් මෙහි ලැබෙත්--සියලු ජීව්ණසුචත් ගේ උගතසුචු බවත් නැතිගෙසිති--ජීව්ණසුචගේ වනාහි ශබ්දශාසනය පුරත්මය--විශේෂයෙන් වනාහි පෘථග්වත් භික්ඛු මෙහි ලැබෙති--“යාචිතබ්බොති යාචිතො” යාචිතබ්බො ඉති, ලුච්චියසුත්තේනුසී; යාචිතො, යාචිතනම්--යාව බාහු නමා චිකරමික වාතුබාවිත් “සද්දවුත්තිප්පකාසකං අහං” යි කම්මිවය වේ--උක්කමිනු.

දුග යාව රුචි පුච්ඡ, භික්ක සාස වවාදගො

ති වග හරදගොව, උභයෙ තෙ චිකම්මිකා යි

“සද්දවුත්තිං පකාසෙති එඤ්ච තෙනාතිවා සද්දවුත්තිප්පකාසකං” එඤ්චා, මෙහිගෝ; එතෙනවා, මේකරණ කොට ගොණ ගෝ; සද්දවුත්තිං, ශබ්දවෘත්තිය; පකාසෙති ඉති, ප්‍රකාශ කෙරේනුසී; සද්දවුත්තිප්පකාසකං, සද්දවුත්තිප්පකාසකනම් ‘අරුණවති නගරං’ යන අද්දයෙහි මෙන් නිත්‍යලිඛිතයි--“සද්දවුත්ති නිමිත්තං පකාසෙති එඤ්ච තෙනාතිවා සද්දවුත්තිප්පකාසකං” තං සද්දවුත්තිප්පකාසකං--එඤ්ච, මෙහි; එතෙන, මේකරණ කොට ගොණ; සද්දවුත්ති නිමිත්තං, ශබ්ද වෘත්ති නිමිත්ත, පකාසෙති ඉතිවා, ප්‍රකාශ කෙරේනුසී ගෝ; සද්දවුත්තිප්පකාසකං, සද්දවුත්තිප්පකාසකනම්--මෙහි ‘සද්දවුත්ති නිමිත්තප්පකාසකං’ යි කිවමනාතත්ති නිමිත්ත ශබ්ද ගතව ලොප් කොට ‘සද්දවුත්තිප්පකාසකං’ යි කියනලදී--

—o—

3 සඤ්ඤා පඤ්චවිධො නාම, ජයතෙ පිටකතතයෙ
නාම ජාති දංඛ ක්‍රියා, ගුණසඤ්ඤාන හෙදතො.

‘නාමාවචරං’ යි කිවමනානන්හි උත්තරපදලොපය කොට
‘නාමය’ යි කිවාස්මෙති)

(මෙසේ සංඥා ද්විපඤ්ඤානස දක්වා දුන් සද්දවුත්තිප්‍රකා
සනා අභං කප්පසාමි” යි නමාමිසින් ප්‍රතිඥාකරණලද මේ පුන
රණය පාරභ්‍යකරන්නාවූ මේ ආවායසිතෙමේ “සද්දෙස සඤ්ච
මිඤ්ඤා” යන ආදිය කිය)

3 පිටකතතයෙ, පිටකතතයෙහි; නාම, නාම ශබ්දය; ජාති, ජ
නිශබ්දය; දංඛ, ද්‍රව්‍යශබ්දය; ක්‍රියා, ක්‍රියාශබ්දය; ගුණසඤ්ඤා
නං, ගුණශබ්දය යන මොවුන්ගේ; හෙදතො, හෙදයෙන්;
සඤ්ඤා, ශබ්දයෙන්ම; නාම, පළමුකොට; පඤ්චවිධො ජය
තෙ, පඤ්චප්‍රකාර වේ.

(“සද්දති සොනවිඤ්ඤාණ රම්මණ්හාවං ගච්ඡති සඤ්ඤා”
සද්දති යි සේයි; සොනවිඤ්ඤාණරම්මණ්හාවං ශ්‍රොතවිඤ්ඤා
යාගේ අරමුණුවවට; ගච්ඡති ඉති, යේනුයි; සඤ්ඤා, සද්දනම්
(ගේ සංතුරශබ්දයි) “සප්පති උච්චාරයති සඤ්ඤා” සප්පති
යි සේයි; උච්චාරයති ඉති, කියනුලැබේනුයි, සඤ්ඤා, සද්ද
නම් (ගේ චිත්තප්‍රශබ්දයි) ඔවුන්අතුරෙන් පස්විධාසීම
නාමාදිවශයෙන් පස්වැදෑරුම් වේ-නැවත සවිඤ්ඤා අවි
ඤ්ඤාන වශයෙන් විද්‍යාර වේ-සවිඤ්ඤානශබ්දනම් විතර
යි-අවිඤ්ඤාන ශබ්දනම් සංතුරයි-උත්තමානු.

සවිඤ්ඤාණකසඤ්ඤාව, ගොති විතතසමුට්ඨිතො

අවිඤ්ඤාණක සඤ්ඤා ගො, සො ගොතුර් සමුට්ඨිතො.

ඔවුන් අතුරෙන් සවිඤ්ඤාන ශබ්දය තෙමේම නාමාදි වශ
යෙන් පඤ්චප්‍රකාර වේ-නැවතද නිෂ්පන්න ප්‍රාතිපදික අති
භ්‍යන්ත ප්‍රාතිපදිකශබ්දවශයෙන් විද්‍යාර වේ-බාහුවශයෙන් සිඬවු
යේ නිෂ්පන්නප්‍රාතිපදිකනම්-බාහුවශයෙන් සිඬවු
වූයේ අනිෂ්පන්නප්‍රාතිපදිකනම්-උත්තමානු.

නිප්පන්නා අපි බාහුති, සඤ්ඤා ගො ඉති ආදයො
අනිප්පන්නා ධම්මබ්‍යානති, වාරණද්විපඤ්ඤානො.

—o—o—o—

මවුන් අතුරෙන් නිෂ්පන්නශබ්දයම නාමාදිවශයෙන් පස්ප්‍රකාර වේ--නැවතද නිෂ්පන්න නිෂ්පන්නප්‍රතිරූපක වශයෙන් විප්‍රකාර වේ--නිෂ්පන්න ශබ්දයනම් මුඛයෙන් නියනලද 'සුරිස' යන ආදී ශබ්දයි--නිෂ්පන්නප්‍රතිරූපකශබ්දනම් මුඛයෙන් නොනියනලද දුක්ඛකයන්හි ආරම්භවූ ශබ්දයි--මවුන් අතුරෙන් නිෂ්පන්නශබ්දයම නාමාදිවශයෙන් පසුවිධ වේ--අවශෙෂය නෙමේම කියන්නේය--"පසුව විධා පකාර අසානි පසුව විධා" විධායි සේයි; පසුව පකාර, පස් ප්‍රකාරවූවේ, අසානි, මෝහව නුයි; පසුව විධා, පසුවිධ නම්--'පසුව' යනු ගණනපරිච්ඡේදයි--එයින් උනාතිරික්තය ප්‍රතික්ෂේප කෙරේ--'නාව' යනු ප්‍රථමාභිදි වාචක නිපාතයෙකි--උක්තමැනු--

පඨමකේ තමකේව, වහ්නඛන්තරපෙක්ඛණේ
අනුසූයන මණේසු, නාවසඤ්ඤා පවත්තනි--යි

මොවුන් අතුරෙන් මෙහි නාවශබ්දයනෙම ප්‍රථමාභිදෙහි වැටේ--පිටකශබ්දයාගේ අභිසං අභිසංසික්ෂණයෙහි විෂාර වශයෙන් දස්වනලද්දේය කැමැත්තත්වස්සත් එයින් බලා ගත්තුව--"පිටකසුව පිටකසුව පිටකසුව පිටකානි" පිටකංච, පිටකයද; පිටකංච, පිටකයද; පිටකංච, පිටකයද; පිටකානි, පිටකනම් වෙන්--මේ එකශෙෂවශයෙනි--"නිෂ්ණං සමුභ්‍යා තයං" නිෂ්ණං, තුන්දෙනෙකුත්ගේ; සමුභ්‍යා, සමුභ්‍යයනෙම; තයං, තයනම්--"පිටකානං තයං පිටකත්තයං" තස්මිං පිටකත්තයං--පිටකානං, පිටකයන්ගේ; තයං, තුණ්, පිටකත්තයං, පිටකත්තයනම්--"නාමසුව ජාතිව දඤ්ඤව ක්‍රියාව ගුණසුව නාම ජාති ක්‍රියා ගුණ" නාම--පෙ--ගුණෝ වා--නාමංච, නාමයද; ජාතිව, ජාතියද; දඤ්ඤව, ද්‍රව්‍යයද; ක්‍රියංච, ක්‍රියාවද; ගුණංච, ගුණයද; නාම ජාති ක්‍රියා ගුණ, නාමජාති ක්‍රියා ගුණනම් වෙන්--නාම--පෙ--ගුණෝ--නාම--පෙ--ගුණෝ යි හෝ වේ--මේ ව අ ස මා ස ය යි ව අ ස මා ස ය නම් සමුච්චයවඅසමාසය සමාහාරවඅසමාසය අනුචය වඅසමාසය ඉතරෙකරයොගවඅසමාසය යන මොවුන්ගේ වශයෙන් විගුර්ථිධි-සමුච්චයවඅසමාසනම් "විවරපිණ්ඩා තසුව පච්චිස සෙනාසනසුව දදෙය්" යන ආදියයි--සමාහාරවඅසමාසනම් "විකල්ප සොත්තසුව විකල්ප සොත්ත" යන

—*~*~*

4 දෙවදන්ත සඥා, ගොවි, දණ්ඩසඥාව පාවිතො
සුත්තසඥා ඒමෙ පඤ්ච, නාමසඥාදිනාමකා.

ආදියට අනුව සම්මතයක් නම් “දුනුකුළු දෙහි සිලකුළු ර
කඩාහි” යන ආදියට—ඉතරෙතරයොගවිකසමාසනම් “සාර්
සුත්තොව මොග්ගලොකොව සාරසුත්ත මොග්ගලොකා”
යන ආදියට—උත්තමානු.

සමුච්චියෙ සමාහාරෙ, තථා අනුවරොපිව
ඉතිරිතරයොගොව, වරොදා නාම වතුබ්බිබ්බො.

මුළුත් අනුරන් ඉතරෙතරවිකසමාසයගේ සමාහාර ව
කසමාසයගේ කටපුතු—මුළුත්ගේ ලක්ෂණය මෙසේ දක්ව
නු—සමුච්චියවනුම එක් ක්‍රියාවකින් සමුච්චිය කිරීමයි—අනු
විසමකුණම් “දෙග්—රකඩාහි” කියා ක්‍රියා දෙකකින් සමුච්චි
ය නිර්මිත—මේ සමාසයේ දෙදෙන ක්‍රියාපෙක්ෂක භාවයෙ
න්ද නාමයන්ගේ අනෙකනා සුත්තානිභාවයෙන්ද නො
වෙන—අනාශාරිකුසුත්තයන්ගේ අනා මොදගලකයන
සමුච්චියන්ගේ යෙදීම ඉතරෙතරයොග වනුයේ වේ. හේ
එකකය අපෙක්ෂා නොකොට බහුවචන කිරීම වේ—සමාහාර
විකසය එකකය අපෙක්ෂා කොට එකවචන කිරීම වේයයි දක්
වනු—“නාම ජාති දබ්බ ක්‍රියා ගුණ එව සඥා නාම—පෙ—ගුණ
සඥා” තෙසා නාම ජාති දබ්බ ක්‍රියා ගුණසඥානා—නාමය
න් දබ්බ ක්‍රියා ගුණ එව, නාම ජාති ද්‍රව්‍ය ක්‍රියා ගුණයෝම; ස
ඥා, ශබ්දවිච්චානු; නාම ජාති—පෙ—සඥා, නාම ජාති—පෙ—ශබ්ද
නම් වෙත්—“නාමාදිසංකෘතවසෙන හෙදනනති පෙදො” ත
යො පෙදො—නාමාදිසංකෘතවසෙන, නාමාදිසංකෘතවසෙ
න්; පෙදො ඉති, බිඳීමකුඩා; පෙදො, පෙදෙනම්)

(මෙසේ සංඝදි පරිවෙජ්ඣකයන්ද නාමාදිසංකෘත වස
යෙන්ද ශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිය දක්වා දුන් මුළුත්ගේ සිරුර
ය දක්වන්නා වූ මේ ආවර්තයෙහි “දෙවදන්තසඥා” යන
ආදිය යි)

4 දෙවදන්තසඥා, දෙවදන්තශබ්දයද; ගොවි, ගොශබ්
දයද; දණ්ඩසඥාව, දණ්ඩශබ්දයද; පාවිතො, පාවිකශබ්ද

— ॐ —

5 එතෙසෙවිහි සද්දෙසු, පඤ්චසු සමිත්තං ගතා
සබ්බෙ සද්දාහි තාසනති, පණ්ඩතා සද්දගොවරා

යද; සුක්කසඤ්ඤාව, සුක්කශබ්දයද (යන) ඉමෙපඤ්ඤා, මේ
ශබ්දයෝ පස්දෙන, නාමසද්දදනාමකා, නාමශබ්දද්වයම
ඇත්තානුවෙන්

(මෙසේ නාමශබ්දදී පඤ්චශබ්දයන්ගේ සිරුපය දක්වා
දන් දෙවිලොවෙහි වැඩහිද පාශාවනුන්වහන්සේපිත්ත
දෙශනා කරණලද අනිධම්පිටකයද රජගුහානගරදිසේ
වැඩහිද පනවනලද විනාපිටකයද ඒ ඒ ස්ථානයන්හි දෙව්
මිනිසුන්ට දෙශනාකරණලද සුත්‍රපිටකයද ඉතා බොහෝය-
එසේ ඇතිකල්හි ප්‍රශ්නය වචනය අයෝග්‍යය යන බොදනාහි
මෙනෙහි තබා එය පරිහරණය කරන්නේ අනාගතවුනාමය
එක් නාමශබ්දයකින්ද අනාගතවු ජාතිය එක් ජාතිශබ්දයකි-
න්ද අනාගතවු ද්වයය එක් ද්වයශබ්දයකින්ද අනාගතවු ත්‍රි-
යාව එක් ත්‍රිසාශබ්දයකින්ද අනාගතවු ගුණය එක් ගුණශබ්-
දයකින්ද සමග්‍රහ කොට දක්වන්නාවූ මේ ආවාසීනෙමේ
“එතෙසෙවිහි” යන ආදිය යි)

5 හි, ඵච්චනය සැබව, පඤ්චසු එතෙසු එව සද්දෙසු පස්
(ප්‍රකාර) මෙම ශබ්දයන්හි, සබ්බෙ සද්දා, සියලුශබ්දයෝ; ස-
මිත්තං, සමග්‍රහවට; ගතා ඉති, ගියාහුයයි; සද්දගොවරා, ශ-
බ්දයන් විෂයකොට ඇත්තාවූ; පණ්ඩතා, ප්‍රාඥයෝ; භාස-
නති, කියත්

(“එතෙසෙවිහි” යන මෙහි එවශබ්දයනෙමේ ගුණශබ්ද
ද්වයශබ්ද ක්‍රියාශබ්දයන්කෙරෙත් පරව වේ-ගුණශබ්දයා
කෙරෙත් පරවු එවශබ්දයට “ඛණ්ඩගේ එව” යන ආදිය නිදහි
කයි-ද්වයශබ්දයා කෙරෙත් පරවු එවශබ්දයට “කාලොඑව”
යන ආදිය නිදහිනයි-ක්‍රියාශබ්දයාකෙරෙත් පරවු එවශබ්ද-
යට “අභේව” යන ආදිය නිදහිනයි—උක්තමානු

ගුණදරිඤ්ඤා ක්‍රියානංවා, ව්‍යවච්ඡදවසා තිධා

තිසෙසා ඛණ්ඩගේ එව, කාලො එව ඛණ්ඩගේ

අභේව සෙත කාකොති,* ඉදං තෙසං නිදසනා

* අභේව කාකො, සෙතොති—කසිචි.

— ॐ —

6 කොලිතො උපතියොව, ආනංසු, බක්කුලො හගු
කොමසිකෙසු, යසසුදගොවා, නාමසදො, වමාදිකො

මවුන්ආතුරන් මෙහි ද්‍රව්‍යශබ්දයා නෙරන්ද්‍රිය දතනු--
සිංහබ්දයනෙමේ දෙකතකාස්තිපාන යෙති. උත්තමානු

දළ්ඨයං දළ්ඨකරණං; ජෙනකකඤ්ච තිබා මතං
දළ්ඨයං පුබ්බවචනං, දළ්ඨකරණං පච්ඡිමං.

භිසදො ජෙනකො වුත්තො, පච්ඡිමකොව ජෙනකො
සාමකොව පුබ්බකො, වෙදිතබ්බො චිත්තාචිතා

(මෙසේ පඤ්චවිධශබ්දයන්ආතුරහි සුදුසුපරිද්දෙන් ස
විකාරිකභාවය සාමාන්‍යවශයෙන් කියා දුන් ඒ පඤ්චවිධශ
බ්දයන්ආතුරහි සංග්‍රහකවස්තු ශබ්දයන් විශේෂවශයෙන්
දක්වන්නාවූ මේ ආවායනිනෙමේ “කොලිතො” යන ආදිය
යි)

6 කොලිතො, කොලිතශබ්දයද; උපතියොව, උපති
සශබ්දයද; ආනංසු, ආනසුශබ්දයද; බක්කුලො, බක්කුලශ
බ්දයද; හගු, හගුශබ්දයද; කොමසිකෙසු, කොමසිකෙසු ශබ්
බ්දයද; යසසුදගොවා, යසසුදගොවශබ්දයද; (යන) වමා
දිකො, මේආදියනෙමේ, නාමසදො, නාමශබ්දනම් වේ.

(“කොලිතො ඉති නාමං යසස සො කොලිතො” කොලි
තො ඉති, කොලිතො යන, නාමං, නාමය; යසස, යමෙක
ගේද; සො, හේතනෙමේ; කොලිතො, කොලිතනම්--සෙසු
නාමයන්හිදු මෙම ක්‍රමය වේ--‘කාමස’ යනු නාමසභාවයෙන්
සුක්කානු කිසසංස්කෘති නැතේ--තේතෙසේද? චිත්ත යනු නා
මශබ්දයි එයින් සුක්කානු ජනනෙමේද ‘චිත්ත’ යයි ව්‍යවහාර
කරනුලැබේ. උත්තමානු

නාමරූපෙන සංඝුත්තො, නිසඤ්ච සසසුද්ධි ගමානෙ
නාමො ඉති හරා චිත්තො, සසසුද්ධි සදොව ගොති ය

“ආදියනිති ආදි” ආදියනි ඉති, ගන්තාලැබේ නුයි; ආදි, ආදි
නාම-ආදිශබ්දයනෙම මග්ගද, ප්‍රකාර සමප අවයවාවාදයන්හි
පැතේ--මග්ගදනම් “සබ්බන්ද” යන ආදියයි--ප්‍රකාරනම්

—*—

7 මහිසො හත්ථි අස්සොව, මනුස්සො ධුරිසො පිච
ඉත්ථි දෙවොව බ්‍රහ්මොව, ජාතිසද්දො ච මාදිකො—

8 විසාණී විණ්ඨි සිති, දණ්ඨි දුමි ජනති ධජි
මුහුර්ති මුසලි මාලි, දබ්බසද්දොව මාදිකො—

‘බ්‍රාහ්මණාදයො භුක්ඛන්ති’ යන ආදිය—සම්පතම් “දබ්
භොජනමනිසාදි” යන ආදිය—අවයවනම් “දිලං රුක්ඛ
සාදි” යන ආදිය—උත්තමානු—

මරියාදෙ පකාරොව, සම්පෙ වයඤ්චිච
විභුබ්බිබ්බකාරොය, මාදිසද්දසු ලබ්බතො—යි

මුත්තකුරන් මෙති මය්‍යාදානීයෙහි වේ—අදිශබ්දයෙන්
අග්ගස්සාවකාදි ශබ්දයන් හැරෙණි)

(මෙසේ දෙවදත්තශබ්දයෙහි සංග්‍රහවූ නාමශබ්දය දක්වා
දැන් ජාතිශබ්දයෙහි සංග්‍රහය දක්වන්නාවූ මේ ආවාය්‍යිනෙමේ
“මහිසො” යන ආදිය කිය)

7. මහිසො, මහිසශබ්දයද; හත්ථි, හත්ථිශබ්දයද; අස්සො
ව, අස්සශබ්දයද; මනුස්සො, මනුස්සශබ්දයද; ධුරිසො අ
පිච, ධුරිසශබ්දයද; ඉත්ථි, ඉත්ථිශබ්දයද; දෙවොව, දෙවශබ්ද
යද; බ්‍රහ්මොව, බ්‍රහ්මශබ්දයද; (යන) එවං ආදිකො, මේ ආදි
ශබ්දයනෙම; ජාතිසද්දො, ජාතිශබ්දයනම් වේ—

(ජාතනම් චෙත්චෙත්ථ නිලාදිත්ථියෙහි යම් චෙත්තුවූ
බ්‍රහ්මයෙක් එද යම් චෙත්තුවූ ශබ්දයෙක් වෙද හෝම ජාතියයි
දතස්සන්තිය—උත්තමානු—

තිහොතා තෙතිහා විසද්දො, සබ්බහෙදිසු යො හවෙ
සාච ජාතිති විසෙසුයං, මාලා සුත්ත මිච්ඡන්තිතො—යි

(මෙසේ ගොශබ්දයෙහි සංග්‍රහවූ ජාතිශබ්දය දක්වා දැන්
ද්‍රව්‍යශබ්දයෙහි සංග්‍රහය දක්වන්නාවූ මේ ආවාය්‍යිනෙමේ
“මසාණි” යන ආදිය කිය)

8. විසාණී, විසාණීශබ්දය; විණ්ඨි, විණ්ඨිශබ්දය; සිති, සිති
ශබ්දය; දණ්ඨි, දණ්ඨිශබ්දය දුමි, දුමිශබ්දය; ජනති, ජනති

— ❦ —

ඉ හුණුකො පිටතොචාරි, කාරකො පොසකො පිට
මාසකො වාරකො චාරි, ක්‍රියාසංඥාව මාදිකො

භිදස; ධර්ම, ධර්මශබ්දය; මුග්ධාරි, මුග්ධාරිශබ්දය; මුසලි, මුසලි
ශබ්දය; මාලි, මාලිශබ්දය; (යන) එවං ආදිකො, මේ ආදි ශ
බ්දයනෙම; දබ්බසංඥා, ද්‍රව්‍යශබ්දනම් වේ

(“විසාණං එතස්ස අත්ථි විසාණී” විසාණං, අහ; එතස්ස,
මෝහව; අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි; විසාණී, විසාණීනම්—
“විණං එතස්ස අත්ථි විණවි” විණං, විණානොමෝ; එතස්ස,
මෝහව; අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි; විණවි, විණවිනම්—“සිබා
එතස්ස අත්ථි සිබි” සිබා, ශිබානොමෝ; එතස්ස, මෝහව;
අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි, සිබි, සිබිනම්—“දණ්ඩා එතස්ස අ
ත්ථි දණ්ඩ” දණ්ඩා, දණ්ඩනෙම; එතස්ස, මෝහව; අත්ථි
ඉති, ඇත්තෙනුයි; දණ්ඩ, දණ්ඩනම්—“දුමා එතස්ස අත්ථි
දුම” දුමා, දම; එතස්ස, මෝහව; අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි; දුමි,
දුමිනම්—“ජනනං එතස්ස අත්ථි ජනනි” ජනනං, කුඩය;
එතස්ස, මෝහව; අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි; ජනනි, ජනනිනම්—
“ධර්මෙ එතස්ස අත්ථි ධර්ම” ධර්ම, ධර්මයනෙම; එතස්ස, මෝ
හව; අත්ථි ඉති, ඇත්තෙනුයි; ධර්ම, ධර්මනම්—“මුග්ධරං එත
ස්ස අත්ථි මුග්ධාරි” මුග්ධරං, මුග්ධාරි; එතස්ස, මෝහව; අත්ථි
ඉති, ඇත්තෙනුයි; මුග්ධාරි, මුග්ධාරිනම්—“මුසලං එතස්ස අ
ත්ථි මුසලි” මුසලං, මොහොල; එතස්ස, මෝහව; අත්ථි
ඉති, ඇත්තෙනුයි; මුසලි, මුසලිනම්—“මාලා එතස්ස අත්ථි
මාලි” මාලා, මාලානොමෝ; එතස්ස, මෝහව; අත්ථි ඉති,
ඇත්තෙනුයි; මාලි, මාලිනම්—විශේෂණපදයෙන් යම් යම්
පදයෙක් වෙසෙසනුලැබේද ඒ ඒ විශේෂපදයනෙම ද්‍රව්‍ය
නම් වේ

යං යං විසෙස්සනෙ නිසද්ධි, තං තං දබ්බනති සංඥානං
චතසද්ධි තතො දබ්බං, ගොතෙව ඉති ලබ්‍යතෙ

(මෙසේ දණ්ඩශබ්දයෙහි සඳහනව දක්වා දන් ක්‍රියාසංඥා
හය දක්වන්නාවූ මේ ආචාර්යයාගේ “සද්ධිකො” යන
ආදිය කඟ)

ඉ හුණුකො, හුණුකශබ්දයද; පිටතොච, පිටතශබ්දය

— 00000 —

10 කණ්ණං සෙතං රතනං දුතං, නිලං පිතං පතසාරං
මඤ්ඤං පණ්ණං සන්තං, ගුණසංඥාව මාදිතො

ද; අඵ, නැවත; කාරකො, කාරකයෙකි; පොසකො අපි
වි, පොසකයෙකි; වාසකො, වාසකයෙකි; වරකොව
අපි, වාරකයෙකි (යන) ඵලාදිතො, මේ ආදියෙකි; ගුණසංඥා,
ගුණසංඥාව වේ.

(“ගුණනිති ගුණකො” ගුණනි ඉති, අනුනව තෙරෙ
නුයි; ගුණකො, ගුණකනම්—“පිචිති පිචිකො” පිචිති
ඉති, පෙණුයි; පිචිකො, පිචිකනම්—“කරෙතිති කාරකො”
කරෙති ඉති, තෙරෙනුයි; කාරකො, කාරකනම්—“පොස
නිති පොසකො” පොසනි ඉති, පොසණය තෙරෙනුයි;
පොසකො, පොසකනම්—“වසනිති වාසකො” වසනි ඉති,
වෙසෙනුයි; වාසකො, වාසකනම්—“වරනිති වරකො” ව
රනි ඉති, යෙනුයි; වාරකො, වාරකනම්—අපි යනු උත්තර
සංකය—වයනු යමුටියයි—නිපාතයමුදයයෙකැ යෝ වෙ-වා
පි යනුද මෙසේයි—ක්‍රියා නම් ද්‍රව්‍යයක් කතාකළේදී කාර
කයන් වන්නේ සිද්ධාන්තයක් පදනම්—උත්තරය—

අද්දකිහුතං කතනාදි, කාරකයාමයායිං

පදනං කතනාමයං, ක්‍රිය මිච්ඡනි තදිති

(දුන් පාඨකයෙකි; සඤ්ඤාවක් ක්‍රියාකරු දක්වා දුන් ගුණ
කරු සඤ්ඤාවක් දක්වන්නාවූ මෙආවාසයකි; මෙ “ක
ණ්ණං” යන ආදිය කිය)

10 කණ්ණං, කණ්ණයෙකි; සෙතං, සෙතයෙකි; රතනං, ර
තනයෙකි; ධුතං, ධුතයෙකි; නිලං, නිලයෙකි; පිතං,
පිතයෙකි; පතසාරං, පතසාරයෙකි; මඤ්ඤං, ම
ඤ්ඤයෙකි; පණ්ණං, පණ්ණයෙකි; සන්තං, සන්ත
යෙකි; (යන) ඵලාදිතො, මේ ආදියෙකි; ගුණසංඥා,
ගුණසංඥාව වේ.

(ගුණනම් ද්‍රව්‍යයක් ද්‍රව්‍යයෙන් අනෙක් ද්‍රව්‍යයෙන් දුන්නා
න්මට ගෙනුම් පෙරලෙන සුදුසු ගුණසංඥායි—උත්තර
ය—

— ॐ ॥ —

11 දෙවදනනාදිකො නාම, සද්දො, නාමංච කාරණං
කතො වදනි නාමස්සා, ධාරං දබ්බන්ති මඤ්ඤතෙ

12 ගොදිකො ජුතිසද්දොච, කතො ජුතිංච කාරණං
වදනි ජුතියා ධාරං, දබ්බඤ්ඤවාති ඤ්ඤතෙ

දබ්බස්සයො නතො භිනො, නස්සෙව ගමසගෙනුකො
ච්චරාවන්ති බමෙමොච, නිශ්භුණො භුණුමිච්ඡිතො

(මෙසේ නාමාදිශබ්දයෙහි සච්ඡුත කට්ඨනුච්ඡි නාමාදිශබ්ද
ය දක්වා දුන් දෙවදනනාදි නාමශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමි
ත්තද (මේශබ්දයනෙමේ මේනාමය නිස යන) වාච්‍යයද ද
ක්වත්තාවූ මේආවාය්‍යිනෙමේ 'දෙවදනනාදිකො' යන ආදිය
කිය)

11 දෙවදනනාදිකො, දෙවදනනාදිච්ඡි, නාමසද්දො, (සාද්‍ය
වාචකච්ඡ) නාමශබ්දයනෙම, නාමං ඵච, නාමයම, කාරණං
කතො (ප්‍රවෘත්ති) නිමිත්ත කොච, නාමස්ස, නාමයච, ආධාරං,
ආධාරච්ඡි, දබ්බං, ද්‍රව්‍යය, වදනි ඉති, කියායයි, මඤ්ඤතෙ, ද
ත්තාලුමි

(මෙසේ දෙවදනනාදි නාමශබ්දයාගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද
වාච්‍යයද දක්වා දුන් ගොශබ්දාදි ජුතිශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති
නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වත්තාවූ මේ ආවාය්‍යිනෙමේ "ගොදි
කො" යන ආදිය කිය)

12 ගොආදිකො, ගො යන ආදිච්ඡි, ජුතිසද්දොච, ජුතිශබ්ද
යද, ජුතියංච, ජුතියම, කාරණංකතො, (ප්‍රවෘත්ති) නිමිත්ත
කොච, ජුතියා, ජුතියච, ආධාරං, ආධාරච්ඡි, දබ්බංඵච, ද්‍රව්‍යය
ම, වදනි ඉති, කියායයි, ඤ්ඤතෙ, හැගේ

(මෙසේ ගො ආදි ජුතිශබ්දයාගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍ය
යද දක්වා දුන් දණ්ඩාදි ද්‍රව්‍යශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද
වාච්‍යයද දක්වත්තාවූ මේ ආවාය්‍යිනෙමේ "දණ්ඩාදි" යන
ආදිය කිය)

— 0000 —

- 13 දණ්ඩාදිදබ්බසද්දෙව, දණ්ඩාදිදබ්බකාරණං
කතා වදනි දබ්බස්සා, ධාරං දබ්බනති මඤ්ඤතෙ
- 14 පාවකාදි ක්‍රියාසද්දෙ, ක්‍රියං කතාන කාරණං
වදනි ක්‍රියායා ධාරං, දබ්බඤ්ඤවාති ස්‍යයතෙ
- 15 සුක්කාදි ගුණසද්දෙව, ගුණං කතාන කාරණං
වදනි ගුණස්සාධාරං, දබ්බඤ්ඤවාති ස්‍යයතෙ

13 දණ්ඩාදි, දණ්ඩාදිවූ; දබ්බසද්දෙව, ද්‍රව්‍යශබ්දයතෙ මේද; දණ්ඩාදිදබ්බං, දණ්ඩාදි ද්‍රව්‍යය; කාරණංකතා, (ප්‍රවෘත්ති) නිමිත්තකොට; දබ්බස්ස, ද්‍රව්‍යයට; ආධාරං, ආධාරවූ; දබ්බං, ද්‍රව්‍යය; වදනි ඉති, කියායයි; මඤ්ඤතෙ, හැඟේ

(මෙසේ දණ්ඩාදි ද්‍රව්‍යශබ්දයාගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වා දැන් පාවකාදික්‍රියාශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වන්නාවූ මේ අවාය්‍යතෙමේ “පාවකාදි” යන අදිය කිය)

14 පාවකාදි, පාවකාදිවූ; ක්‍රියාසද්දෙ, ක්‍රියාශබ්දයතෙම; ක්‍රියං, (ගමනංචීනාදි) ක්‍රියාව, කාරණංකතාන, (ප්‍රවෘත්ති) නිමිත්ත කොට; ක්‍රියාය, ක්‍රියාවට; ආධාරං, ආධාරවූ; දබ්බංච්ච, ද්‍රව්‍යයම; වදනිඉති, කියායයි; ස්‍යයතෙ, හැඟේ

(මෙසේ පාවකාදි ක්‍රියාශබ්දයාගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වා දැන් සුක්කාදිගුණශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වන්නාවූ මේ අවාය්‍යතෙමේ “සුක්කාදි” යන අදිය කිය)

15 සුක්කාදි, සුක්කාදිවූ; ගුණසද්දෙව, ගුණශබ්දයතෙමේද; ගුණං, (නිලපිතාදි) ගුණය; කාරණං කතා, (ප්‍රවෘත්ති) නිමිත්ත කොට; ගුණස්ස, (නිලපිතාදි) ගුණයට; ආධාරං, ආධාරවූ; දබ්බංච්ච, (පටාදි) ද්‍රව්‍යයම; වදනිඉති, කියායයි; ස්‍යයතෙ, හැඟේ

(මෙසේ නාමාදිවූ පඤ්චශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වා දැන් නාමශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්වන්නාවූ මේ අවාය්‍යතෙමේ “නාමාදි” යන වොදනාව මෙහෙත්

— ❶ ❧ —

- 18 ප්‍රාණියා ජාතිසද්දනං, ජනාං රූපං නිමිත්තකං
තථා දබ්බං පට්ඨතෙනා, සියා ජාති නිමිත්තකං—
19 දණ්ඩාදිදබ්බසද්දනං, ජනාං රූපං පට්ඨතං
දබ්බං පුබ්බතො සමිබ්බො, දබ්බං ජාතිනිමිත්තකං—

ප්‍රවෘත්තිය දෙවිදනන ගත නාමය සමබ්බිද්‍රව්‍යයද නිමිත්තසි
රූපයෙන් කොදක්ම අනුමානවශයෙන්ම දතයා—නිසි දිය
යුතු වසනුයුත් රජතම දේ රජපුරුෂතම ගණි දනනියා
ග්‍රහණත්‍රයාවය නිශ්‍රය කොට රජපුරුෂතම මේ රජපුරුෂ
සමබ්බිද්‍රව්‍යය දනුමානවශයෙන් දතයාමෙති—උකතමානු—

සමබ්බිද්‍රව්‍යය කාරකතමසංසු ක්‍රියාකාරකපුබ්බකො
සමබ්බිද්‍රව්‍යය බුභිජනකො, සමබ්බිද්‍රව්‍යය නිසිසිතො—

සමබ්බිද්‍රව්‍යය සමබ්බිද්‍රව්‍යය, රූපකො න කුද්දනං
දර්ශනසංසු ක්‍රියාකාරකපුබ්බකො, සමබ්බිද්‍රව්‍යය නිසිසිතො—

* රජා දදති ගණනාති, රජසොති පවත්නාති

ක්‍රියා නිසාය සමබ්බිද්‍රව්‍යය, අසංසු ක්‍රියාකාරකපුබ්බකො—සි

(මෙසේ නාමිබ්බිද්‍රව්‍යයෙන්ම ප්‍රවෘත්තියනිමිත්තද වාච්‍යයද ද
ක්වා දුන් ජාතිබ්බිද්‍රව්‍යයෙන්ම ප්‍රවෘත්තියනිමිත්තද වාච්‍යයද දක්
වන්නේ “ප්‍රිත්තිසංසු” යන ආදිය නිසා)

18 ජාතිසද්දනං, ජාතිබ්බිද්‍රව්‍යයෙන්ම සිත්, ජනාං, ජාතිය, වූ
තනිය, නිකල්පි, රූපං, රූපය, නිමිත්තකං, නිමිත්තනාමි—ත
ථා, එසේම, දබ්බං, ප්‍රවෘත්තිය, පට්ඨතෙනා, නිකල්පිතනාමි, ජ
ති, ජාතිය, නිමිත්තකං සියා, නිමිත්තනාමි වන්නේය—

(මෙසේ ජාතිබ්බිද්‍රව්‍යයෙන්ම ප්‍රවෘත්තියනිමිත්තද වාච්‍යයද දක්
වා දුන් ප්‍රවෘත්තියනිමිත්තද වාච්‍යය දක්වන්නේ “දණ්ඩාද්” යන ආදිය නිසා)

19 දණ්ඩාදිදබ්බසද්දනං, දණ්ඩාදිද්‍රව්‍යයෙන්ම සිත්, ජ
නාං, ජාතිය, පට්ඨතං, නිකල්පි, රූපං, රූපය නිමිත්තනා
මි මේ, දබ්බං, ප්‍රවෘත්තිය, පුබ්බතො, නිකල්පිතනාමි, සමබ්බිද්‍රව්‍යය
(වා), සමබ්බිද්‍රව්‍යයෙන්ම, දබ්බං, ප්‍රවෘත්තියෙන්ම, ජාති, ජාතියෙන්ම,
නිමිත්තකං, නිමිත්තනාමි මේ—

20 චුත්තියං ක්‍රියසද්දතං, ජාත්‍යං රූපං ක්‍රියායන
ජාතිදබ්බෙ ක්‍රියාද්වතෙ, සමිධත්ථොවා නිමිත්තකං.

21 චුත්තියං ගුණසද්දතං, ගුණජාත්‍යං සරූපකං
ද්වතෙ, ගුණාද්වතෙ, ගුණජාති, දබ්බෙ ගුණා නිමිත්තකං.

(මෙහි ගාථා බ්‍යාකර්මයෙන්ගේ ගම්‍යමාන වශයෙන්
ගේ වාශබ්දය හා යෙදුනේ වේ)

(මෙසේ ද්‍රව්‍යශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද ද
ක්වා දන් ක්‍රියාශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්
වන්නේ “චුත්තියං-ක්‍රිය” යන ආදිය කිය)

20 ක්‍රියසද්දතං, ක්‍රියාශබ්දයන්විසින්, ජාත්‍යං, ජාතිය, චුත්තී
යං, කිකල්පි; රූපං, රූපය, නිමිත්තකං, නිමිත්ත වේ; දබ්බෙ,
ද්‍රව්‍යය; ද්වතෙ, කිකල්පි; ජාතිවා, ජාතියෙන් ක්‍රියා, ක්‍රියාව
ගේ; සමිධත්ථො, සමිධත්ථයෙන් නිමිත්ත වේ.

(මෙසේ ක්‍රියාශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද ද
ක්වා දන් ගුණශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද දක්
වන්නේ ‘චුත්තියං-ගුණ’ යන ආදිය කිය)

21 ගුණසද්දතං, ගුණශබ්දයන්විසින්, ගුණජාත්‍යං, ගුණ
ජාතිය; චුත්තියං, කිකල්පි; සරූපකං, සරූපයද; ගුණ, ගු
ණය; ද්වතෙ, කිකල්පි; ගුණජාති, ගුණජාතියද; දබ්බෙ, ද්‍ර
ව්‍යයකිකල්පි; ගුණ, ගුණයද; නිමිත්තකං, නිමිත්ත වත්
තෙය.

(පුත්තකශබ්දයන්විසින් අක්කසාමාන්‍යය කිකල්පි සරූප
ය නිමිත්ත වේ—‘ගොස්ස පුත්තකා’ යන පුරොග්‍යයෙහි පුත්ත
කශබ්දයෙන් ගොද්‍රව්‍යයෙහි සිටි අක්කලගුණය කියනලදකල්පි
සාමාන්‍යසංකීර්ණ ගුණජාතිය නිමිත්ත වේ—‘සුත්තකා ගො’ ය
න පුරොග්‍යයෙහිවනාහි ගොද්‍රව්‍යය කියනලදකල්පි අක්කලාදි
ගුණය නිමිත්ත වේ යනු අභිප්‍රායයි)

(මෙසේ ගුණශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්ති නිමිත්තද වාච්‍යයද ද

—*~*~*—

22 වූත්තියං ජිනනගඤ්ඤාදි, සමාසානමපි ජාතියං
රූපං දබ්බං ව සමිකන්ධො, දබ්බං ජාති නිමිත්තකං.

23 යට්ඨිං පච්චෙසස නකඛදා, යට්ඨාදිනො රචස්සතු
වුත්තෙත දබ්බන්තරෙ දබ්බං, සමිකන්ධොවා නිමිත්තකං.

ත්වා දෑත් සමාසශබ්දප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වන්නේ 'වුත්ත
යං ජිනනගඤ්ඤාදි' යන ආදිය කිය)

22 ජිනනගඤ්ඤාදි සමාසානං අපි, ජිනනගඤ්ඤාදිසමාසයන්
විසින්ද, ජාතියං, ජාතිය, වූත්තියං, කිකල්ලි; රූපං, රූපයද;
දබ්බං, ද්‍රව්‍යයකිකල්ලිද; සමිකන්ධො (වා) සමිකන්ධය
හෝ; දබ්බං, ද්‍රව්‍යයහෝ; ජාති, ජාතියහෝ; නිමිත්තකං,
නිමිත්ත වේ.

("ජිනනගඤ්ඤා" යන ප්‍රයෝගයෙහි ජිනනගඤ්ඤාදිය වි
සින් අනියමවශයෙන් කියනලද කල්හි ශාඛිකාකත රූපය
නිමිත්ත වේ—සිද්ධාලද අත්ඇති පුරුෂද්‍රව්‍යය කිකල්ලි සිද්ධ
ලද අත්ඇති පුරුෂද්‍රව්‍යයාගේ සමිකන්ධය හෝ සාමාන්‍යස
කිකත ද්‍රව්‍යය හෝ ජාතිය හෝ නිමිත්ත වේ යනු අභිප්‍රායයි.
අපිශබ්දයෙන් සම්භාවන හඬා අපෙක්ෂා සමුච්චය ප්‍රක
සංවරණාදියෙහි පැනේ—"සිණ්ණරූ මපි චරකියො" යන ආදි
යෙහි සම්භාවනයෙහි පැනේ—බ්‍රාහ්මණයොනෙක සතිපි
තාවොහනනි සො ජනො" යන ආදියෙහි යථාවෙහි පැනේ—
"අයමපි ධමෙමා අතියනො" යන ආදියෙහි අපෙක්ෂාවෙහි
පැනේ—"ඉතිපි සො හතවා" යන ආදියෙහි සමුච්චයෙහි පැ
නේ—"අපි හනොන පිණ්ඩපාතො ලබො?" යන ආදියෙහි ප්‍ර
කයෙහි පැනේ. උක්තමුනු.

සම්භාවනෙව ගරහා, පෙක්කාසුච සමුච්චයෙ

පඤ්ඤා සංවරණෙ වෙච, අපිසලො, පච්චානති.

(මෙසේ සමාසශබ්දයාගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දෑත් උප
මාශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වන්නේ "සමිකි" යන
ආදිය කිය)

23 යට්ඨිං පච්චෙසස ඉති, යට්ඨිං පච්චෙසස යන; ආදො, මේ

— 33 —

21 ගොසද්දස්සාපි බාහිරෙ, වුත්තෙ දබ්බං නිමිත්තකං
දබ්බෙ ට්ඨං වාපි සද්ධං නිමිත්තනනි විදන්තිහි

ආදි ප්‍රයෝගයෙහි, යටිබාහිරො, යටිභිආදිවු, රචකො, ගබ්බං
යටිසන්ති නාහි, දබ්බන්තරෙ, ද්‍රව්‍යවිලෝපය, හෙවත් පුරුෂද
වංශ, වුත්තො, නිකල්හි, දබ්බං, (යනි) ද්‍රව්‍යය හෝ, සමිධි
කොචා, සමිධිකය හෝ, නිමිත්තකං, නිමිත්ත වේ.

(‘යටිං පච්චසය’ යන ප්‍රයෝගයෙහි යටිගබ්බදයනෙමේ
එකාත්තයෙන් යනිද්‍රව්‍යයෙහි පවති—එක්විභාසිතිවිලෝපයෙන්
විනාහි පුරුෂද්‍රව්‍යය නිකල්හි ද්‍රව්‍යය හෝ යනිද්‍රව්‍යයෙන් පු
රුෂද්‍රව්‍යයාගේ සමිධිකය හෝ නිමිත්ත වේ යනු අනිප්‍රායයි—
උපචාරය නම් හෙතුඵල සදූශ ස්ථාන ස්ථානි ගුණ එකදෙක
සමප නඩිති අනෙකෙකුපචාරවිලෝපයෙන් දෙප්‍රකාර වේ—හෙතු
පචාරනම් “ගුලො සෙමිහො” යන ආදියයි—එලොපචාරන
ම් “සෙමිහො ගුලො” යන ආදියයි—සදූශපචාරනම් “සි
හොමාණ්වො” යන ආදියයි—ස්ථානොපචාරනම් “මඤ්චාසො
සානි” යන ආදියයි—ස්ථානප්‍රපචාරනම් “කුන්තා පචරන්ති”
යන ආදියයි—ගුණොපචාරනම් “නිලො පචො” යන ආදිය
යි—එකදෙකොපචාරනම් “සමුද්දො මයා දිබ්බො” යන ආදි
යයි—සමිධිපොපචාරනම් “ගබ්බායං සසාං” යන ආදියයි—
නඩිමිහොපචාරනම් “සසප්පිසාණං” යන ආදියයි—අනෙකෙකුප
චාරනම් “සනිදස්සනා ධම්මා” යන ආදියයි. උක්තමානු.

හෙතු ඵලො සද්ධො, ධානිසානි ගුණ පිච
එකදෙකො සමපො, නඩිමිහො හෙදකො පිච.

ගුලො සෙමිහො සෙමිහො ගුලො, සිහොයා මාණ්වොපිච
මඤ්චා සොසනි කුන්තා, පචරන්ති යථාකමං.

නිලො පචො සමුද්දො, ගබ්බා සසප්පිසාණං
සනිදස්සනා ධම්මා, ඉදං තෙසං නිදස්සනා.

මේ දෙප්‍රකාර උපචාරයන් අතුරෙන් මේ ස්ථානොපචාර
යයි දන්වමු.)

(දැන් ගොසද්දයාගේ ලසාණය නිකල්හි ඔහුගේ ප්‍රවෘත්ති
නිමිත්ත දක්වන්නේ “ගොසද්දස්ස” යන ආදිය නිසා)

24 ගොසද්දස්ස අපි, ගොසද්දයා පිහිටිද; බාහිරෙ, (උප

— ॐ —

25 මාණවෙ පිහසද්දසා, චූරොන දබ්බං නිමිත්තකං
සුරාදිගුණසද්ධිසං, දබ්බං ධං වා නිමිත්තකං

26 සිහසද්දෙ, නිරොපෙති, සිහනතං මාණවෙ යද,
අසම්මතං චිප්ප්ලාසං, තද්දතොපෙති වත්තතෙ

වාරවශයෙන්) බාහ්‍යවූ මිලකතිය, චූරොන, නිකල්පි, දබ්බං, ගොඳුළුසා, නිමිත්තකා, නිමිත්ත වෙ, දබ්බං ධං, ගොඳුළුසා යෙහි සිටිනාදි, සද්ධිසංවා අපි, සමානතාවය හෝ, නිමිත්තකා ඉති, නිමිත්තයයි, වදනෙහි, (ආවාසයේ) නිමිත්තය

(බාලගුණසම්ප්‍රි ගවයාහා සද්ධිසංවායෙන් ගොඩ උපවාරව ශයෙන් මිලකතියවිශේෂයෙහි වේ යනු අනිප්‍රායයි)

(මෙසේ ගොඳුළුසාගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දන් සිහ ගබ්ඳයාගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වන්නේ “මාණවෙ” යන ආදිය නිසා)

25 සිහසද්දෙ සා, සිහගබ්ඳයාපිටින්, මාණවෙ, මාණවකයා, චූරොන, නිකල්පි, දබ්බං, ප්‍රවෘත්තිය, නිමිත්තකං, නිමිත්ත වෙ, දබ්බං ධං, ප්‍රවෘත්තිය, සුරාදිගුණසද්ධිසංවා, සුරාදිගුණය හා සමානතාවය හෝ, නිමිත්තකං, නිමිත්ත වෙ

(සුරාදිගුණසම්ප්‍රි සිංහයාහා සද්ධිසංවායෙන් මාණවක ප්‍රවෘත්තියෙහි සිංහයා පිටවාරවශයෙන් වේ යනු අනිප්‍රායයි)

(මෙසේ සිහගබ්ඳයාගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දන් උප වාරවශයෙන් වෘත්තාරසංකත අසම්මතය චිප්ප්ලාස වෙ නමාගේ අසිය චිප්ප්ලාස නොවෙයි දක්වන්නාදු ආවාස නෙමේ “සිහසද්දෙ” යන ආදිය නිසා)

26 යද, යමකලෙක්හි, සිහසද්දෙ, සිහගබ්ඳයාගෙහි, සිහනතං, සිංහතාවය, මාණවෙ, තද්දතොපෙති, නිරොපෙති, නිකල්පි, අසම්මතං, (වෘත්තාර සංකත) අසම්මතය, චිප්ප්ලාසං, චිප්ප්ලාසයයි, අත්තොපෙති වෙ, තමාගේ අසියයෙහි, වත්තතෙ, වෙති

— — —

- 31 යෙන යෙන නිමිත්තෙන, බුච්ඡි සංඝොච චත්තතෙන
තං තං නිමිත්තකං භාව, පාඨවිසෙන උද්ඝතං.~
- 32 පඨමං ජයතෙ සුඤ්ඤං, පච්ඡා සංඝොච ජයතෙ
නාමාදිසු නිමිත්තෙසු, පඤ්චසුභි පච්චිච්ඡති.~
- 33 සුඤ්ඤානු දුප්ඛං භොගි, වදනො සුඤ්ඤො පිච
වදනාසංසංචෙත්ඤ්ඤං, ඉච්ඡිතඛං පිභාපිතං.~

දක්වා දුන් ප්‍රවෘත්තිනිමිතිවූ වාචකශබ්දය දක්වන්නේ 'සෙහ' යන ආදිය කිය)

31 යෙන යෙන නිමිත්තෙන, යම් යම් නිමිත්තක් කරණ කොටගෙන; බුච්ඡි, බුච්ඡියද; සංඝොච, ශබ්දයද; චත්තතෙන, පවතිද; තං තං නිමිත්තකං, ඒ ඒ නිමිත්ත; භාවපාඨවිසෙන, භාවප්‍රත්‍යයෙන්; උද්ඝතං, කියනලද්දේය.~

(මෙසේ භාවප්‍රත්‍යයාගේ වාචකභාවය දක්වා දුන් යම් යම් නිමිත්තකින් බුච්ඡිය හා ශබ්දය පවතිද ඒ ඒ නිමිත්තයන් අතුරෙන් පළමු කොට ඥානයම උපදියයි දක්වනුකැමැත්තේ 'පඨමං' යන ආදිය කිය)

32 නාමාදිසු, නාමාදිවූ; පඤ්චසුභි නිමිත්තෙසු, පස්නිමිත්තයන්හි; සුඤ්ඤං, ඥානයතෙම; පච්ඡා, පළමුකොට; ජයතෙ, (ශබ්දප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත ආනුචිකාත්මිකව) උපදි; පච්ඡා, පසුව; සංඝොච, ශබ්දයතෙමවනාහි; ජයතෙ ඉති, (ශබ්දප්‍රවෘත්තිනිමිතිවූ ද්‍රව්‍යදිඅභිසෙභි) උපදියයි; පච්චිච්ඡති, කියනු ලැබේ.~

(නාමාදි පස්නිමිතිවල අරමුණුකිරීමෙන් පළමු කොට ඥානය උපදි ඒ ඥානයාගේ ඉපැදීමට පසුව නාමාදිනිමිත්තෙන් ගෙනු ලැබූ ශබ්දයතෙමේ උපදි යනු භාවයි)

(මෙසේ පළමුකොට ඥානයාගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දුන් ඥානයාගේ ප්‍රභේදය දක්වනුකැමැත්තේ 'සුඤ්ඤං' යන ආදිය කිය)

33 සුඤ්ඤානු, ඥානයතෙමේවනාහි; වදනොපිච, කියන්නාගෙන්ද; සුඤ්ඤො අපිච, අසන්නාගෙන්ද (වශයෙන්) දුප්ඛං.

—*—

34 න ව ජනාදිකසුඤ්ඤා, ගොති පටිජාගවාදිකො
සඤ්ඤා ජනාදිකා වත්තා, ජනාදිකාධාර මාවදෙ.

35 සද්දමෙකාව පාසනාති, දුට්ඨා පණ්ණාසකා පන
ගොමථසාදිකා සඤ්ඤා, රුඤ්ඤාචාරි මුඛස පිටි.

36 අභිසංච සමානමපි, රුඤ්ඤාමොලපිසාදිකං
ගොමථසාදිකං කුසං පටිට්ඨ පිණ්ණානං.

ගොති, දෙවැදැරුම් වේ; එනි, මෙදෙවැදැරුම්කුනායෙහි; ව
දනාසංචිත, කියන්නාහුගේම; සුඤ්ඤා, ඥානයෙන්ම; විභාසි
නා, ප්‍රායෝගිකත්; ඉවත්කිරීම, කැමැතිවිය යුත්තේය.

(මෙසේ ඥානයෙන් පුරුද්ද දක්වා දැක් නිමිත්තෙහි ඥානය
ද ශබ්දයද පවති නෙශබ්දයකෙරෙහිද පළමුකොට ජනාදිකා
නිසා ඉන්පසු ජනාදිකාධාරය නිසායයි දක්වනුකැමැත්තේ
“කාම” යන ආදිය නිසා)

34 සුඤ්ඤා, ඥානයෙන්ම; පටිමං, පළමුකොට; ජනාදිකො,
ජනාදිකායෙහි; ගොති, වේ; පටිජා, (ඉන්)පසු; ගවාදිකො, ග
වාදිකායෙහි වේ; සඤ්ඤා, ශබ්දයෙන්ම; ජනාදිකං, ජනාදි
කාය; වත්තා, නිසා; ජනාදිකාධාරං, ජනාදිකාධාරපුද්ගලයා;
මාවදෙ, කියන්නේය.

(මෙසේ බුද්ධිසංකතයුතු ඥානපුරුද්ද දක්වා දැක් ශබ්දපුරුද්ද
ද දක්වනුකැමැත්තේ “සද්දමෙකං” යන ආදිය නිසා)

35 එකංචවසද්දං, එකම ශබ්දය; පණ්ණාසකා, පණ්ණාසක
යෝ වනාහි; දුට්ඨා, විප්‍රකාරයකින්; පාසනාති, කියත්; රුඤ්ඤා
වදපි, රුඤ්ඤායෙන්ම; මුඛසපිටි, මුඛවශයෙන්ම; ගොමථ
සාදිකාසඤ්ඤා, ගොමථසාදිකායෙහි වේ.

(ගොමථසාදි පියුෂ ශබ්දයේ රුඤ්ඤාවශයෙන් විප්‍රකාර
වේ)

(මෙසේ එකම ශබ්දය රුඤ්ඤාවශයෙන් දක්වා දැක් රුඤ්ඤා
දක්වන්නේ “අත්ථසංච” යන ආදිය නිසා)

36 ගොමථසාදිකං, ගොමථසාදිකායෙන්ම; ගති හසස
නාදිකා, යාමවිම් ගොමථසාදිකා; කුසං පටිට්ඨ, කුසාටි වියා; පිණ්ණානං,

— 00000 —

37 අවිච්ඡාදනාදියා වූහො, මුඛයා ගොමඟිසාදිකං
ගතිභූසයනාදිකං, ක්‍රියං පටිච්ච ච්ඡෙදාදියා.

38 ජාතාදිකං ගතොච්ඡාදන, වදනාති අපරෙ පන
ගොමඟිසාදිකා සදා, මුඛයා නව රුජ්ඣිකා.

හිං එව සමානං අපි අනුච්ඡිද්ධං; ච්ඡෙදාදියා, ප්‍රාග්‍යාපිසිත්
රුජ්ඣි, රුජ්ඣිමයෙති නිසානලද්දෙය.

(කවරඅර්ථයකින් ගො' නම්වේද? "ගවජ්ඣිති ගො" ගවජ්ඣි
ඉති, යෙදුනි; ගො, ගොනම්—කවරඅර්ථයකින් 'මඟිස' නම්
වේද? "මඟිසං සෙතිති මඟිසො" මඟිසං, පොළොවෙහි; සෙ
තිඉති, ගොමඟිසාදි, මඟිසො, මතිසානම්—මෙසේ වචනාර්ථය
සදහා පවත්තේ අනුච්ඡිද්ධං—එහි 'ගො—මඟිසො' යන නාම
යන්ගේ ලැබීමට ගමන සහන ක්‍රියාවන්ගේ වූත්පත්තිය නි
මිත්‍ය වේ—ප්‍රධානතීන්මිත්‍යවනාහි ජාතාදිවශයෙන් පඤ්චජ
කාර වේ—උත්තමානු.

ක්‍රියාබ්‍රහ්මානුභූතියිත්තං, වෙදිකබ්‍රහ්ම. විකාපිතා
ජාතාදිපඤ්චවිධානා, පවතනිතිමිත්තං මහං.

(මෙසේ රුජ්ඣිකය දක්වා දුන් මුඛයාගේ දක්වන්නේ 'අවසා
නාදියා' යන අදිය කිය)

37 ගතිභූසයනාදිකං, ගාමිච්චිගොමිමඟිසාදිකං; ක්‍රියං, ක්‍රියාව;
පටිච්ච, නිසා; මුඛයා, මුඛයා; ගොමඟිසාදිකං, ගොමඟිසාදි
නාමයහෙම; අවිච්ඡාදනාදියා, අවිච්ඡාදනාදියෙන්; ච්ඡෙදාදියා,
ප්‍රාග්‍යාපිසිත්; වූහො, කියනලද්දෙය.

(ගවතෙහි යනාකාරයෙහිද මඟිසතෙහි පොළොවෙහි නිද
නාකාරයෙහිද අනුච්ඡි වේ—ගවතෙහි සයනාදිය කරණකාල
යෙහිද මඟිසතෙහි ගමනාදියකරණකාලයෙහිද රුජ් වෙයි
නිසානලදි)

(මෙසේ මුඛයාගේ දක්වා දුන් කිසිවෙකුත්ගේ මතයෙන්
අනෙකුත් දක්වන්නේ 'ජාතාදිකං' යන අදිය කිය)

38 අපරෙ පන, අනම් අවිච්ඡාදනාදියෙන්; ජාතාදි

— 0000 —

39 සද්දා, පුනරි දුර්වො, සාධ්‍යසාධනානෙදකො
පට්ඨකම්මානානාං, සද්දානම් වර්ගනම්

40 වානො, නිපට්ඨනාසද්දා, සාධ්‍යසාධනානම්
නෙව පට්ඨකම්මානා, සද්දානාමානි දිපිතා

කා, ජාතිභද්දි; ගභොචාන, ගෙණු; ගොමථිසාදිකා, ගොම
භිසාදිප්පි; සද්දා, ශබ්දයෝ; මුඛාච්ච, මුඛාම වෙන්; නවරුළුති
කා, රුහිණොට්ඨත්ථි; වදනාති, කියත්.

(මෙසේ කිසිවෙකුත්ගේ වාදයෙන් ශබ්දයන්ගේ අනෙදය
දක්වා දුන් නැවතද ශබ්දප්‍රයෝගය දක්වන්නේ 'සද්දා' යන
භද්දිය කිය)

39 සද්දා, ශබ්දයනෙම; පුනරි, නැවතද; සාධ්‍යසාධනානෙ
දකො, සාධ්‍යසාධනානෙදයෙන්ද; පට්ඨකම්මානානාං ස
ද්දානා, ප්‍රත්‍යක්ෂශබ්ද අනුමානශබ්දයන්ගේ; වර්ගනවදිපි,
තෙදයෙන්ද; දුර්වො, විප්‍රකාර වේ.

(සාධ්‍යනම් ධාතුපට්ඨාසි-සාධනනම් ප්‍රත්‍යය සහිතපට්ඨාසි)

(මෙසේ විප්‍රකාරණය දක්වා දුන් ඔවුන්ගේ අචිරපය දක්ව
න්නේ 'වානො' යන භද්දිය කිය)

40 වානො, වාක්‍යයෙහි; නිපට්ඨනාසද්දා, නිපත්ශබ්දයෝ
මි; සාධ්‍යසාධනානම්කා, සාධ්‍යසාධනනම් වෙන්; ගෙණු, ඒ
වාක්‍යයෙහි නිපට්ඨනාශබ්දයෝම; පට්ඨකම්මානාසද්දානා
මිදුනි, ප්‍රත්‍යක්ෂශබ්දඅනුමානශබ්දයෝනම් වර්ගයයි, දිපිතා,
ප්‍රකාශකරණලද්දානුය.

(“පුරෙහිති දුර්වො” යන පදයෙහි ‘පුරෙහි’ යන වාක්‍යප
දය ‘දුර්වො’ යන පදයාගේ සීමිතව ගෙනුනාවයෙන් සාධ්‍ය
නම්—‘දුර්වො’ යන පදය සාධනනම්—“පුරෙහිති දුර්වො”
යන ප්‍රයෝගයෙහිද ‘පුරෙහි’ යන වාක්‍යපදය ඇස්මෙන්ම පු
රණාත්මය දන්තාගෙසින් ප්‍රත්‍යක්ෂනම්—‘දුර්වො’ යන සීමිත
පදය පුරණාත්මයව ගෙනුනාවයෙන් පුර්වනම්වේයයි අනුමා
නවශයෙන් දන්තාගෙසින් අනුමානනම් කියනලදි)

—•••—

- 41 සෑණි, පුනරි දුට්ඨො, සාධ්‍යසාධනානෙදනො
පට්ඨිකම්මත්‍රමානානං, සෑණිනම්ඵ වයෙනව.~
- 42 සාධෙය්‍යවිං සාධනෙ ජාතං, සෑණිං සාධ්‍යදිනාමකං
පට්ඨිකෙඛි අනුමානෙවා, සෑණිං තංතංචනාමකං.~
- 43 සද්දො, පුනරි දුට්ඨො, පසංකුත්තිපරමත්තො
ගොති චිත්තසම්මොච, පසංකුත්තිසද්දනාමකො.~

(මෙසේ සාධ්‍යසාධනවශයෙන් කිරුපය දක්වා දුන් ඔවුන්ගේ හෙදයෙන් භූතාප්‍රාප්තය දක්වන්නේ 'සෑණි' යන ආදිය කිය)

41 සෑණි, භූතායතෙමි; පුනරි, නැවතද; සාධ්‍යසාධනානෙදනො, සාධ්‍යසාධනානෙදයෙන්ද; පට්ඨිකම්මත්‍රමානානං සෑණිනා, ප්‍රත්‍යක්ෂභූත අනුමානභූතායත්තේ; වයෙනවදි, වශයෙන්ද; දුට්ඨො, දෙවැදැරුම් වේ.~

(මෙසේ භූතාප්‍රාප්තය දක්වා දුන් භූතනාමය දක්වනු කැමැත්තේ 'සාධෙය්‍යවිං' යන ආදිය කිය)

42 සාධෙය්‍යවිං, බාහුඅවස්ථානයෙහිගෝ; සාධනෙ, සප්‍රත්‍යයඅවස්ථානයෙහිගෝ, ජාතං, උපන්නාවූ; සෑණිං, භූතය; සාධ්‍යදිනාමකං, සාධ්‍යදිනම්භූතත්තේ; (සාධ්‍යානම්භේ සාධන නම්භේදියේදී) පට්ඨිකෙඛි, ප්‍රත්‍යක්ෂයෙහිගෝ; අනුමානෙවා, අනුමානයෙහිගෝ; සෑණිං, (උපන්නාවූ) භූතය, තංතංචනාමකංච, ඒඒ නම්භූතත්තේමභේ (ප්‍රත්‍යක්ෂභූතනම්භේ අනුමානභූතනම්භේදියේදී)

(මෙසේ භූතයාගේ නාමය දක්වා දුන් නැවතද ශබ්දප්‍රාප්තයද ඔවුන්ගේ ලක්ෂණයද දක්වනු කැමැත්තේ 'සද්දො' යන ආදිය කිය)

43 සද්දො, ශබ්දයතෙමි; පුනරි, නැවතද; පසංකුත්තිපරමත්තො, පසංකුත්තිපරමාත්මවශයෙන්; දුට්ඨො, දෙවැදැරුම් වේ; චිත්තසම්මොච, චිත්තසම්මුක්තතෙමි; පසංකුත්තිසද්දනාමකො ගොති, ප්‍රඥප්තියබ්දනම් වේ.~

—*~*~*—

44 පරමසම්පූර්ණතාව, චරිතකතකොති දිවිතො
විශ්වයා සද්දසයෙසු, සද්දසමයසුයා.

44 පරමසම්පූර්ණතාව, පරමාසම්පූර්ණතාව; එකකොට
චරිතකත, එකිනෙක වර්ණය වෙයි; සද්දසයෙසු, ශබ්දශාස්ත්‍ර
යන්හි; සද්දසමයසුයා, ශබ්ද, ස්වරාමයන් නම්; විශ්ව
යා, ප්‍රායෝගික; දිවිතො, ප්‍රකාශකරණ ලද්දේය.

(“අත්. පකාරෙන, සුපෙනිති පසුයනි” අත්., අත්.;
පකාරෙන, පකාරයෙන්; සුපෙනිති, හඟවානුයි; පසුයනි,
පසුයනි නම්—කෙසේ හඟවාද? ‘පුරිසො’ යන අසරසම්පූර්ණ
තෙම අත්. හඟවානුයි ප්‍රභවනි නම් වේ—එකිනෙක වර්ණය
තෙම අත්. හඟවානුයි පරමාසම්පූර්ණතාවයි කියන ලදී—ස
මහරවනාහි මෙසේ කියති—එකිනෙක වර්ණයෙහි නාමයෝ
දෙදෙනෙක් ලැබෙති කෙසේද? ‘පුරිසො’ යි කිකල්හි ශ්‍රෝ
තවිෂ්ණුතාව අරමුණුවන කාලයෙහි විශේෂයාගේ අප්‍රකටතා
වයෙන් පරමාසම්පූර්ණතාව—මනෝවිෂ්ණුතාව අරමුණුවන කා
ලයෙහි විශේෂයාගේ ප්‍රකටතාවයෙන් ප්‍රභවනි ශබ්ද නම් වේ
එයට මේ සාධකයි.)

නිරුනති පරිසමිති, පාළියෙකෙක මිකිර.

විශේෂ ප්‍රකාරයා නම්, පසුයනිති පවුලිති. යි

‘පුරිසො’ යන පදය විමර්ශයෙන් මෙසේ දක්නු.

සද්ද. පඨම. සොතෙනා, නිත. දුතිය වෙනසා

නාම. නතිසමනෙන, අත්. වතුසම්ප්‍රකාශයා.

ශබ්ද, රමණය පළමුකොට ශ්‍රෝතවිෂ්ණුතාවෙන් දනී, දෙවන
අරමුණ දෙවන සිතින් දනී, නාම ශබ්දය තුන්වන සිතින් දනී,
අත්. සහරවන සිතින් දනී—ශ්‍රෝතවිෂ්ණුතාව පළමුවන සිතය
තව්ජනන ද්විතීය මනෝවිෂ්ණුතාව දෙවන සිතය, නාම ප්‍රභ
වනි විජනන මනෝවාරය තුන්වන සිතය, නාම ප්‍රභවනි විජන
න කුඩ මනෝවාරය සහරවන සිතයයි දක්නු.

(මෙසේ ශබ්දයාගේ ප්‍රභවය දක්වා දැන් ශ්‍රෝතයාගේ ප්‍ර
භවය දක්වන්නේ ‘සුණං’ යන අදිය යි.)

45 සුභං පුනරි දුට්ඨං, පසුඤ්ඤානිපරමසුභං
පසුඤ්ඤානි පරමසුභං, සුභං නංතංචනාමකං.

46 පුනරි පසුඤ්ඤානි සුභං, නාමාදිසු පවත්තකං
නාමාදිපරමසුභං, ගුණසුභං නාමාදිසු.

47 යථා ධර්මාදිකෙ සුභං, ධර්මසුභං නාමකං
ඵලං නාමාදිකෙ සුභං නාමසුභං නාමකං.

45 පුනරි, නැවතද; සුභං, යුක්තයනෙම; පසුඤ්ඤානිපරම
සුභං, පුඤ්ඤානි පරමාසුභයෙන්; දුට්ඨං, දෙවැන්නෙම; පසුඤ්ඤානිපරමසුභං, පුඤ්ඤානිපරමාසුභයෙන්; සුභං, (උප
න්තාම) යුක්තය; නංතංචනාමකං ඵල ඵලනමිඤ්ඤානිපරමසුභං (පු
ඤ්ඤානිපරමසුභං පරමාසුභයෙන් දෙවැන්නෙම)

(මෙසේ එක් යුක්තයෙන් දක්වා දුන් නැවතද පසුඤ්ඤානි
පරම යුක්තය දක්වන්නේ 'සුභං' යන ආදිය කිය)

46 නාමාදිසු, නාමාදියෙහි; පවත්තකං, පැවැත්තාම; සු
භං, යුක්තයනෙම; පුනරි, නැවතද; නාම, නාමයනෙම; භූමි,
භූමියනෙම; දුට්ඨං, ද්වයයනෙම; ක්‍රියා, ක්‍රියායනෙම; ගුණසුභං
නං, ගුණසුභයනෙම; ගුණසුභං, ගුණසුභයෙන්; පසුඤ්ඤානි,
පසුඤ්ඤානියෙන්; පසුඤ්ඤානි, පසුඤ්ඤානියෙන්; පසුඤ්ඤානි,
පසුඤ්ඤානියෙන්.

(මෙසේ පසුඤ්ඤානියෙන් ශබ්දයෙන් නාමය දක්වා
දුන් ඵලනමිඤ්ඤානි ශබ්දයෙන් උපමාවක් දක්වන්නේ 'ය
ථා' යන ආදිය කිය)

47 යථා, යම්සේ; ධර්මාදිකෙ, ධර්මාදියෙහි; සුභං, යුක්
තය; ධර්මසුභං නාමකං, ධර්මසුභාදිනමිඤ්ඤානිපරම; ඵලං, ඵ
ලයෙන්; නාමාදිකෙ, නාමාදියෙහි; සුභං, යුක්තය; නා
මසුභං නාමකං, නාමසුභාදිනමිඤ්ඤානිපරම.

(යම්සේ යම් යුක්තයක් සහය දැනද ඵලනමිඤ්ඤානි නාමය
ලද්දේදේද එසේම යම් යුක්තයක් නාමාදියෙහි දැනද ඵල
නමිඤ්ඤානි නාමාදියෙහි දැනද ඵලයක් නිසා ලද්දේදේද—'යථා' යනු
උපමාවකි.)

—*—

48 දත්තත්තං පන දබ්බස්ස, නාමං සම්බන්ධකො පිචා
රූපං නාමස්ස ජනිච, නාමජ්ඣක්ක සරුපකං.

උපමාසංඝට්ඨිච්ඡායං, පදන්තානනිවුත්තං
යොගෙ පුනම්භි සෙවෙත්, ස්වාසංඝෙ පවත්තනි.

උපමානනම් උපමෙයහා සමානබව ප්‍රකාශකෙරේ. උප
කතමාත්‍ර.

උපමානොපමෙය්‍යනං සද්ධිසත්තොපමා මනා
ඉවාදීසංඝෙ, ජෙනෙනි, උපමානෙ සද්ධිසත්තං.

සාමන්තියෙක ජනෙය්‍ය, උපමෙය්‍යසද්ධිසත්තං
උපමෙය්‍ය පටානොච, ඉතරොත්පට්ඨානකො.

උපමෙය්‍යං විසෙසෙත්වා, උපමානො නිවත්තනි
තෙන සො අපට්ඨානොච, ඉතරො සත්ථවත්තනකො.

මෙපමණකින් “යෙන යෙන නිමිත්තෙන බුඞ්ඞි සංඝෙ පවත්
තතෙ” යන මේ ශාර්වාචෙන් බුද්ධියෙන්ද ශබ්දයාගේද පැවැත්ම
දක්වා දුන් “තං තං නිමිත්තතං භාවි, පට්ඨිමයෙන උද්භිතං”
යන පදයෙහි භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වන්නේ “දත්තත්තං”
යන ආදිය යි.

48 දබ්බස්සපන, (දත්ත) ප්‍රව්‍යයාගේවනාභි; (භාවො, විම)
දත්තත්තං, දත්තත්තනම්, නාමං, නාමයගේ; සම්බන්ධ
කො අපිචා සම්බන්ධයගේ ලැබේ, නාමස්ස, නාමයාගේ;
රූපං, රූපයද; ජනිච, ජනියද ලැබේ; නාමජ්ඣක්ක, නාමජ්ඣ
යගේ; සරුපකං, සරුපය ලැබේ.

(ඉදින් දත්තශබ්දය ප්‍රව්‍යවාචක වේනම් භාවප්‍රත්‍යයෙන්
නාමයගේ සම්බන්ධයගේ නියනුලැබේ-ඉදින් දත්තශබ්දය
නාමවාචක වේනම් භාවප්‍රත්‍යයෙන් රූපයද ජනියද නියනුලැ
බේ-ඉදින් දත්තශබ්දය ජනිවාචක වේනම් භාවප්‍රත්‍යයෙන්
සරුපය නියනුලැබේ-නිසි නියනුලදී-“දත්තත්තං” යන පදයෙහි
දෙවැනිදියනව ලොපය දක්නු-ඒවචනය සැබව සමාසය
නම් පදසංකෂ්පවශයෙන් ජනප්‍රකාරය, ශබ්දසම්බන්ධයෙන්ද
ප්‍රත්‍යාසූත්‍රපවශයෙන්ද නිත්‍යනිත්‍යවශයෙන්ද චක්‍රකාරය-

— 308 —

49 ඉදමෙව නයං කාංචි ජනිතබ්බං චිචාරිතා *
භාවිත්ථවය සුත්තෙසු, නාමසද්දෙසු විසිතුනා.

50 ගොසා දඞ්ඛස්ස ජනකවා, කාමො ගොත්තනති එතථති
ගොත්ති ගොසරුපංවා, ලබ්භතිති පට්ඨවිති.

ආදිපදලොප මධ්‍යපදලොප උත්තරපදලොප ඒශයෙන් හු
න්වාදැරුම් වේ—ශබ්දසමාසනම් “සුත්තො අත්ථො යස්ස
සො සුත්තතො” යන ආදියයි—අනිසමාසනම් “සුත්තො අ
ත්ථො සුත්තතත්ථො” යන ආදියයි—ලත්තසමාසනම් “ගොධ
තො” යන ආදියයි—අලත්තසමාසනම් “උරසිලොමො” යන
ආදියයි—නිත්‍යසමාසනම් “අසෙසගි සුත්තො රථො අසාර
ථො” යන ආදියයි—අනිත්‍යසමාසනම් “රුජජුරසො” යන
ආදියයි—ආදිපදලොපසමාසනම් “දෙවෙන දත්තො දත්තො”
යන ආදියයි—මධ්‍යපදලොපසමාසනම් “අසෙසගි සුත්තො
රථො අසාර ථො” යන ආදියයි—උත්තරපදලොප සමාසනම්
“උරසි ලොමො” යන ආදියයි. උත්තමානු.

සමාසො පදසංඛිප, විසෙතෙනවිධො ඵවා

සද්දඅත්ථසමාසෙන, ලුත්තාලුත්තවිසෙනවා.

ආදිමජ්ඣුත්තරුනම්භි, පදනං ලොපතො නිධා

ගොධතො උරසිලොමො, කුම්භකාරො සථාරහං

දත්තො අසාරථො රූප, මිච්චාදිව යථාත්තමා.

(මෙසේ භාවිත්ථවයවාචකය දක්වා දුන් භාවිත්ථවයෙන්
සුත්තවූ නාමයන්හි නය දක්වන්නේ ‘ඉදමෙව’ යන ආදිය කිය).

49 භාවිත්ථවය සුත්තෙසු, භාවිත්ථවයෙන් සුත්තවූ; නා
මසද්දෙසු, නාමශබ්දයන්හි; ඉදං ඵවනයං, මෙම ක්‍රමය; ක
ත්තා, කොට, චිචාරිතා චිචාරණප්‍රඥාවෙන් සුත්තවූ; විසිතුනා,
ප්‍රාඥ්‍යාවිසින්; ජනිතබ්බං, දතසුත්තෙය.

(මෙසේ නාමශබ්දයෙහි භාවිත්ථවය වාචකය දක්වා දුන්
ජනිතබ්බයෙහි භාවිත්ථවය වාචකය දක්වන්නේ “ගොසා”
යන ආදිය කිය)

50 ගොසාදඞ්ඛස්ස, ගොදුච්ඡායාගේගෙන්; ජනකවා (ගො)

* විවක්ඛණ්ඨාගි, සබ්බත්ථ

—o—

51 ඉදමෙව නයං කතා, ජනිතබ්බං විචාරනා
භාවප්‍රවිසයාත්තෙසු, ජනිතද්දෙසු වික්කානාමු

52 දණ්ඩිතං දණ්ඩබ්බසං, දණ්ඩබ්බමපි ජනිත
සහවරණසම්බන්ධො, දණ්ඩජනක සරුපකාමු

53 ඉදමෙව නයං කතා, ජනිතබ්බං විචාරනා
භාවප්‍රවිසයාත්තෙසු, ද්විතීයද්දෙසු වික්කානාමු

ජනිතයෙහෙත්; භාවො, විම; ගොත්තංඉති, ගොත්තනම්
වෙයි; එත්ථිති, මේප්‍රයෝගයෙහි වනාහි; ගොජනි, ගොජනි
යහෙත්; ගොසරුපංවා, ගොසරුපයහෙත්; ලබ්හතිඉති, ලැ
බෙයයි; පවුට්ඨති, කියනුලැබේ.

51 භාවප්‍රවිසයාත්තෙසු, භාවප්‍රත්‍යයෙන් යුක්තවූ; ජනිත
ද්දෙසු, ජනිතශබ්දයන්හි; ඉදංඵවනයං, මෙවනය; කතා, කො
ට; විචාරනා, විචාරණප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූ; වික්කානා, ප්‍රාඥ
භාවිසිත්; ජනිතබ්බං, දතයුත්තෙය.

(මෙසේ ජනිතශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යය වාචකය දක්වා දූත්
ප්‍රවෘත්තිශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යය වාචකය දක්වන්නේ 'දණ්ඩි
තං' යන ආදිය කිය)

52 දණ්ඩබ්බසං, දණ්ඩප්‍රවෘත්තියෙන් (භාවො, විම) දණ්ඩිත
තං, දණ්ඩිතතනම්; දණ්ඩබ්බසං, දණ්ඩප්‍රවෘත්තිය; ජනිතපි,
(දණ්ඩ) ජනිතද; සහවරණ සම්බන්ධො, එක්වහැසිරීමෙන්
සම්බන්ධයද ලැබේ; දණ්ඩජනක, දණ්ඩජනනයෙන්; (භාවො,
විම; දණ්ඩිතතං, දණ්ඩිතතනම්) සරුපං, සරුපය ලැබේ.

53 භාවප්‍රවිසයාත්තෙසු, භාවප්‍රත්‍යයෙන් යුක්තවූ; ද්විතී
යද්දෙසු, ප්‍රවෘත්තිශබ්දයන්හි, ඉදංඵවනයං, මෙවනයම; කතා,
කොට; විචාරනා, විචාරණප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූ; වික්කානා,
ප්‍රාඥභාවිසිත්; ජනිතබ්බං, දතයුත්තෙය.

(මෙසේ ප්‍රවෘත්තිශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වා දූත්
ක්‍රියාශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වන්නේ 'සාමාන්‍යතා
ත්තං' යන ආදිය කිය)

—*—

54 පාවකත්තනතු දබ්බස්ස, ක්‍රියාසම්බන්ධකොපිවා
ක්‍රියායතු ක්‍රියා ජාති, ක්‍රියාභික්‍ෂා සරුපකං.

55 ඉදමෙව නයං කතො, ජාතිතබ්බං විචාරිනා
භාවප්‍රතිපත්තිය පුත්තෙසු, ක්‍රියාසද්දෙසු වික්‍ෂායා.

56 පුත්තත්තං පන දබ්බස්ස, ගුණො ගුණස්ස ජාතිවා
ගුණභික්‍ෂා සරුපංවා, ලබ්හතිති උද්ථිතං.

57 ඉදමෙව නයං කතො, ජාතිතබ්බං විචාරිනා
භාවප්‍රතිපත්තිය පුත්තෙසු, ගුණසද්දෙසු වික්‍ෂායා.

54 දබ්බස්සතු, (පාක) ද්‍රව්‍යසාගේවනාහි; (භාවො, චිම;)
පාවකත්තං, පාවකත්තනම්; ක්‍රියා, ක්‍රියාවගෝ; සම්බන්ධකො
පිවා, සම්බන්ධයගෝ ලැබේ; ක්‍රියායතු, (පාක) ක්‍රියාව
ගේවනාහි; (භාවො, චිම; පාවකත්තං, පාවකත්තනම්;) ක්‍රි
යා, ක්‍රියාවද; ජාති, ජාතියද ලැබේ; ක්‍රියාභික්‍ෂා, (පාක) ක්‍රි
යාභික්‍ෂාගේ; (භාවො, චිම; පාවකත්තං, පාවකත්තනම්) ස
රුපකං, සරුපය ලැබේ.

55 භාවප්‍රතිපත්තිය පුත්තෙසු, භාවප්‍රත්‍යයෙන් පුත්තවූ; ක්‍රියා
සද්දෙසු, ක්‍රියාශුච්ඡිදයන්හි; ඉදංනියංථව, මේමතය; කතො,
කොට; විචාරිනා, විචාරණප්‍රශ්නවෙන් පුත්තවූ; වික්‍ෂායා,
ප්‍රායෝගිකත්; ජාතිතබ්බං, දනපුත්තේය.

(මෙමගේ භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වා දුන් ගුණශබ්දයෙහි
භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වන්නේ 'සුක්කායනං' යන අදිය යිය)

56 දබ්බස්සපන, (ශුක්ල) ද්‍රව්‍යසාගේවනාහි; (භාවො, චිම)
පුත්තත්තං, පුත්තත්තනම්චේ; ගුණො; (ශුක්ල) ගුණයගෝ;
ගුණස්ස, (ශුක්ල) ගුණයාගේ (භාවො, චිම; පුත්තත්තං, පු
ත්තත්තනම්) ජාතිවා (ගුණ) ජාතියගෝ; ගුණභික්‍ෂා, (ශුක්ල)
ගුණ ජාතියගේ; (භාවො, චිම; පුත්තත්තං, පුත්තත්තනම්
චේ) සරුපංවා, සරුපයගෝ; ලබ්හතිති, ලැබෙයි; උද්ථි
තං, නියතලද්දේය.

57 භාවප්‍රතිපත්තිය පුත්තෙසු, භාවප්‍රත්‍යයෙන් පුත්තවූ; ගුණස
ද්දෙසු, ගුණශබ්දයන්හි; ඉදංථවනියං, මේමතය; කතො,

---*---

58 සිහන්තං පන දඬිබස්ස, සද්දිසං සිහදඬිබතං
ඉතරෙකපි එසෙවි, නයො වික්ඛාදාහි මක්ඛාදෙන.

කොව; විවාදිනා, විවාරණ ප්‍රදායෙන් පුකතවු; වික්ඛාදාහි,
ප්‍රායෝගිකත්; පානිනිබං, දනපුත්තෙය.

(මෙසේ ගුණශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යය වාචකය දක්වා දුන්
උපවාරශබ්දයෙහි භාවප්‍රත්‍යය වාචකය දක්වන්නේ “සිහ
නතං” යන ආදිය හිස)

58 දඬිබස්ස පන, (සිංහ) ඉව්‍යංගුණේ වනාහි; (හාවො, විම)
සිහන්තං, සිහන්තනම්; සද්දිසං, (සුරුදි) සද්දයෙද; සිහදඬිබ-
තං, සිහද්‍රව්‍යයද ලැබේ; ඉතරෙකපි, අනික්ගොනාදිනිදි;
එසො එවනසො; මෙමභුමි; වික්ඛාදාහි, ප්‍රායෝගිකත්; ම-
ක්ඛාදෙන; දන්තාලාබ්‍රේ.

(මෙහි වනාහි භාවශබ්දයෙන් විග්‍රහකරණලද බැවින්
භාවනාසිතයයි දනවුණු—එ එසේමැයි තබනනම් සාමාන්‍ය
විභවනාසිත භාවනාසිත අවශ්‍යතාවයෙන් තුන්වැන්න
මි වේ—භාවනාසිතනම් ‘අලසස්ස හාවො භලස්ස’ යන ආ-
දියයි—අවශ්‍යතාවනනම් “කො පකාරෙ කරං” යන ආදියයි—
සාමාන්‍යතාවනනම් මේ විවිධතාවයන්කෙරෙන් අවශ්‍ය
තාවනයි—එකම ගුණානුභවනතාවයකෙම අපච්ඡිතවිත
අනෙකතාවන අස්සත්තවිත සම්භවනවිත වශයෙන් සතර
පකාර වේ—අපච්ඡිතවිතනම් ‘වසිට්ඨස්ස අපච්චං’ වාසිට්ඨො
යන ආදියයි—අස්සත්ත නිවිතනම් ‘සධා එතස්ස අත්ත තස්මිං
වා විජ්ජති සබ්බො’ යන ආදියයි—සම්භවනවිතනම් ‘සතස්
ස විකං විසතං’ යන ආදියයි—මේ තුන්වැන්නම තබනසෙන්
අනාවුසේ අනෙකතාවනනම් උපනාමානු.

සාමක්ඛාදාහිනාච්චා, බ්‍යයතො තබ්බං නරා
තනුදි චතුරා පච්ච, නෙතස්සත් සම්භවතො.

“තෙසං අපච්චාදි අත්ථානං හිතං භවිතං” ගොසං අපච්චාදි
අත්ථානං, ඒඅපතනදි අත්ථයන්ව; හිතං, හිතානුසේ; භවිතං,
තබ්බනම්—“තෙසං ගොත්තාදිසඤ්ඤානංවා ජානං තබ්බං”
තෙසං ගොත්තාදිසඤ්ඤානංවා, ඒගොත්තාදිශබ්දයන්වහේ; හි

— 0000 —

59 පුරිසාදි රවුප්පානි, නිමිසානං නිමිසානං වදෙ?
භාසාදිනං නිමිසංව, නුච්චිකානි පණ්ඩිතං

60 වාදෙ කෙසෙද්විතිකානං, භාසාදිකානං රට්ඨා
බ්බිති මුත්තො රට්ඨං, නිමිසානං පණ්ඩිතං

නං, හිතවුයේ; නබ්බිතං, ප. හිතනම්--“පටිකේ අනිසුත්තානං
සිස්සානංවාං හිතං නබ්බිතං” අනිකේ, අනිකේයේ; අනිසුත්තා
නං, යෙදුනාවු; සිස්සානංවාං, සිස්සයන්වැනෝ; හිතං, භිතවු
යේ; නබ්බිතං, නබ්බිතනම්--“ඡන්දානං වුච්චාදිසාධනානංවාං හි
තං නබ්බිතං” ඡන්දානං වුච්චාදිසාධනානංවාං, පටිකේකදිකාරකයන්
වැනෝ; හිතං, හිතවුයේ; නබ්බිතං, නබ්බිතනම්--මෙහි ‘නබ්බිතං’
සි නිව්විතානන්ති හකාරයහව ධකාරද මහව විනිද කොච
‘නබ්බිතං’ සි නිසන්දදි, උපනම්, උපනම්

නෙසං හිතං අපච්චාදි, අපච්චානං ඉති නබ්බිතං

නෙසං භිත වා ගොතනාදි සද්දානං ඉති නබ්බිතං

සවකේ අනිසුත්තානං, සිස්සානං වාහි නබ්බිතං

ඡන්දානං හිතංවා වුච්චාදි සාධනානානානි නබ්බිතං

විත්තබ්බිතෙ හිතනනෙත්ති, නෙත්ති ධන්තං නබ්බිතං

(මෙපණ්ණිකිත් භාවප්‍රත්‍යයවාචකය දක්වා දුන් කල්පිතක
මයනා පාට්ඨාපයෙන් විතාරන්තේ ‘සුච්චාදි’ යන අදිය කිය)

59 සො, ඒ පුරිසාදි ගම්මානෙම, නිමිසාදි රවුප්පානිනි
මිත්තං, නිමිසාදි පුරිසාදි ගම්මානෙත්තේ ඉපද්මිව නිමිසනන්; ව
දෙත්තු, නිසන්තේද; භාසාදිනං, භාසාදිනන්තේ, නිමිසං, නි
මිසාදිනන්තේද; පණ්ඩිතං, ප්‍රායෝගික, නුච්චිකානෙ
මේ; පණ්ඩිතං, නිසන්දදි

(මෙසේ විතාර දුන් ඇතම් ආවාසිකකෙණ්ණන්තේ මත
ය දක්වන්නේ “වාදෙ” යන අදිය කිය)

60 කෙසෙද්වි, ඇතම් ආවාසිකකෙණ්ණන්තේ, වාදෙ, වා
දෙයේ; උච්චාරකො, නිසන්දදි; රට්ඨා, ගම්මානෙම; නිව්
විතා, නිව්විතානන්තේ; මුත්තො, ප්‍රධානතානන්තේ; භ
තං, භාසාදි; බ්බිති, නිසන්දදි; රට්ඨං, ගම්මානං; නිමිසානං, නිමි
සානන්තේ; පණ්ඩිතං, නිසන්දදි

—*—*—

61 ජාතියා ධාරකතනාච, නිව්වං ජාතකප්‍රබන්ධිකං
දබ්බෙමි චුම්බතෙ සදා, නුගතතනා සරූපකං.

(වෙලස් නිසි අවයවකොණකුත්ගේ මනස දක්වා හුදෙක් ජාතියම නොකියනලද්දේය ඉක්බිතිව ජාතියට අධාරවූ ද්‍රව්‍ය යද කියනුලැබේයයි දක්වන්නේ “ජාතියා” යන අදිය කිය)

61 ජාතියා, ජාතියට; අධාරකතනා එව, අධාරගෙයින්ම; නිව්වං, නිහර; ජාතකප්‍රබන්ධකං, ජාතිය ලුහුඳින්නාවූ; ද බ්බං අපි, ද්‍රව්‍යයද; සදා, නුගතතනා, ශබ්ද, නුගතතගෙයින්, සරූපකං, සරූපයයි; චුම්බතෙ, කියනුලැබේ.

(“ජාතියෙව අනුබන්ධකං ජාතකප්‍රබන්ධකං” ජාතියෙව, ජාතියම; අනුබන්ධකං, ලුහුඳින්නේ; ජාතකප්‍රබන්ධකං, ජාතක ප්‍රබන්ධිකතම—“සද්දං අනුගමනිති සදා, නුගතං” සද්දං, ශබ්දය; අනුගමනිති ඉති, අනුගමය්නුයි; සදා, නුගතං, සදා, නුගත තනමි—“ජාතියා අධාරකතනා-සදා, නුගතතනා” යන පදමය තෙම “චුම්බතෙ” යන ක්‍රියාපදයට බොහෝ—ගෙනුනම් ජන ක ශ්‍රවණ සම්පාපකවශයෙන් ත්‍රිමයි ඔවුන් අතුරෙන් මේ ශ්‍රවණයෙහි—එසේම නානා පරමපරා ප්‍රත්‍යක්ෂගෙනුම්වශයෙන්ද ත්‍රිමයි—ඔවුන් අතුරෙන් මේ ප්‍රත්‍යක්ෂගෙනුයි. උත්ත මාත්‍ර.

ජනතො ඤපතො සම්පා, පතොති ගෙනවො තුයො
ඛිජ්ජ කසත්තකුරො, ධුමායන්තිති ඤයති.

උච්චන නතරං පතනා, නාචාය පාරං පාපුණී
මගෙනන පාපුණී පාරං, ඉදං තෙසං නිදසනං.

නානා පරමපරා චෙති පච්චිකම්බතො තිධා
ඤ්ඤාස කතතනාච, සම්පතනාතනා පච්චසස්ස
උපපතො ගොති මිඤ්ඤාණං චෙදිතබ්බං මිභාමිනා.

සීලතො පමුඤ්ඤා ගොති, පමුඤ්ඤා ගොති සුඛිතො
සුඛතතනා පස්සමිතති, කායො යොගස්ස භික්ඛුනො.

දනතො පොපවා ගොති, සීලතො ගොති සුඛිතො
තස්මා දනස්සව සීලස්ස, ගාතබ්බං මිඤ්ඤාණං සදා.

— ❦ —

62 අඛණ්ඩ දබ්බසමිකතො ක්‍රියානාමගුණෝ අපි
අවුඛ්‍යතො වදෙ ජාතක, ධාරනිස්සිතභාවතො

63 දතොගා ගො දණ්ඨි පාවතො, සුඛෙකාච්චාදී නිදසුනං
දණ්ඩාදිනා නපෙක්ඛස්ස, ජාති දණ්ඩාදිකෙ වදෙ

(මෙසේ මුඛ්‍යවශයෙන් ජාතීන්ගෙන් කිසිනෙකක් කිසිනෙකක් අවුඛ්‍ය වශයෙන් ප්‍රව්‍යාසාර්ථක කිසිනෙකක් දෙස-මෙසේ අන්‍යයෝද කිසිනෙකක් දෙසැහැසි දක්වන්නේ 'අඛණ්ඩ' යන අදිය කිය)

62 අඛණ්ඩ, නැවතද; ජාතකධාරනිස්සිතභාවතො, ජාතී යට අධාරවූ ප්‍රව්‍යානිප්‍රකාශයෙන්; දබ්බසමිකතො, ප්‍රව්‍යාසමි ක්‍රියා; ක්‍රියානාමගුණෝ අපි, ක්‍රියානාමගුණයන්ද; අවුඛ්‍යතො, අප්‍රකාශවශයෙන්; වදෙ, කියන්නේය

(“දබ්බසමිකතො දබ්බසමිකතො” නෙ-දබ්බස, ප්‍රව්‍යා යෙහි; සමිකතො, සමිකිකිවූයේ; දබ්බසමිකතො, දබ්බස මිකතො-“ක්‍රියාව නාමගුණ ගුණව ක්‍රියානාමගුණ” නෙ-අභිසුඛොධි-“ජාතියා අධාරං ජාතකධාරං” ජාතියා, ජාතියට; අධාරං, අධාරවූයේ; ජාතකධාරං, ජාතකධාරනි-“ජාතකධාරං ජාතකධාරනිස්සිතං” ජාතකධාරං, ජාතී අධාරය; නිස්සිතං, නිපුණවූයේ; ජාතකධාරනිස්සිතං, ජාතක ධාරනිස්සිතනි-“ජාතකධාරනිස්සිතස්ස භාවො ජාතකධාරනිස්සිත භාවො” නතො ජාතකධාරනිස්සිතභාවතො-මෙහිද අභිසුඛොධි-මේගම්භයෝ උප්චාරවශයෙන් දක්වන ලද්දෙහි කිසිනෙකක් දෙස)

(මෙසේ උප්චාරවශයෙන් වාචකය දක්වා දුන් ඔවුන්ගේ මුඛ්‍යවශයෙන් වාචකය වන්නේය යන වොදනාව දක්වන්නේ 'දතො' යන අදිය කිය)

63 දතොගා ගො දණ්ඨි පාවතො සුඛෙකා ඉති, දතො-පෙ-සුඛෙකා යන, අදි, මේ අදිය; නිදසුනං, නිදසුනයි; දණ්ඩාදිනා, දණ්ඩාදියෙන්; අනපෙක්ඛස්ස, අපෙක්ෂානොකරන්නාවූ ප්‍රව්‍යාසයෙන්; ජාති දණ්ඩාදිකෙ, ජාතිදණ්ඩාදින්; වදෙ, කියන්නේය

—*~*~*—

64 වාදෙ කෙසෙකුළු වූබොන, බුච්ඡො ච්චාරිතො රථො
දබ්බං සිඛසරුපත්තා, ජුතිනිමිත්ත වූච්චනෙ.~

65 සද්දස්සෙව වූතො දබ්බං, සරුපමි නිමිත්තකං
සද්දස්සෙව්‍යසුසන්නතා, සරුපං අනතරංකරං.~

66 යාය ජාතා හි විසෙස්සං, දබ්බං දබ්බන්ති වූච්චති
සාව ජුති සකඤ්චාති, සරුපංවා සකඤ්චාති.~

(මෙසේ සමහර ආවායාසිකයන්ගේ වාදය දක්වා දැන් ඇතම්
ආවායාසිකයන්ගේ වාදය දක්වන්නේ 'වාදෙ' යන ආදිය කිය)

64 කෙසෙකුළු, සමහර ආවායාසිකයන්ගේ; වාදෙ, වාදයෙහි; උ
ච්චාරිතො, කියනලද; රථො, ශබ්දයනෙම; වූබොන, ප්‍රධා
නවශයෙන්; දබ්බං, ද්‍රව්‍යයයි; බුච්චි, කියයි; සිඛසරුපත්තා,
ප්‍රකටසරුපතාවයෙන්; ජුතිනිමිත්තං, ජුතිනිමිත්තයයි; උච්ච
නෙ, කියනුලැබේ.~

(මෙසේ දක්වා දැන් අන්‍ය නිමිත්තයන්ද දක්වන්නේ 'සද්ද
ස්සෙව' යන ආදිය කිය)

65 සද්දස්සෙව, ශබ්දයවිසින්ම; දබ්බං, ද්‍රව්‍යය, වූතො,
කිකල්හි; සරුපංආපි, සරුපයද; නිමිත්තකං, නිමිත්තනම් වේ;
සද්දස්සෙව, ශබ්දයම; අනුසන්නතා, අනුචයයෙහි
ත්; සරුපං, සරුපයනෙම; අනතරංකරං, අන්‍යනතරයෙහි වූ
යෙය.~

(ජුතියද ශාන්තියද ශබ්දයවිසින් කිකල්හි ද්‍රව්‍යය විශිෂ්ඨ
යන වොදනාව පරිහරණය කරන්නේ "යාය ජාතාහි" යන
ආදිය කිය)

66 හි, ඵච්චනය සැබව; යාය ජාතා, යම්ජාතියකගේ; විසෙ
ස්සං, විශේෂයවූ; දබ්බං, ද්‍රව්‍යයෙන් ඇත්තේද; දබ්බං ඉති,
(ගේ) ද්‍රව්‍යයයිද; සාචුතිව, හේජුතියනෙමේද; සකඤ්චා
ඉති, සාකඤ්චයයිද; සරුපංවා, සරුපයගෙන්; සකඤ්චාති, සාකඤ්ච
යයිද; වූච්චති, කියනුලැබේ.~

(විශේෂය ද්‍රව්‍යයයි කියනුලැබේ—විශේෂණය ද්‍රව්‍යයයි
නොකියනුලැබේයි සේයි)

—*~*~*—

87 සාධාරණතානාතු, සද්දෙනුවෙහි ජාතිපි
අරොපි පුළුවනෙ සඳු, නුගතතතා සරුපකං—

88 දබ්බ ගුණ ක්‍රියා නාම, සමබ්බෙහිපි යථාරහං
බුච්ඡි ජාති නිස්සය, දබ්බනිස්සිත පාවතො—

(මෙසේ අනුගතතානාවය දක්වා දුන් සමහර අවායවයන්ගේ ව්‍යාදයෙහි අප්‍රධානවශයෙන් කියනලද්දේයයි දක්වන්නේ 'සාධාරණතානාතු' යන අදිය කිය)

87 සාධාරණතානාතු, නමාගේ අධාරය අනුව හියගෙ සිත් වනාහි, සද්දෙන, ශබ්දයවිසින්, ජාති අපි, ජාතියද, වු වෙහි, කියනුලැබේ, අරොපි, නැවතද, සඳු, නුගතතතා, ශබ්දය අනුවහියගෙසිත්, සරුපකං, සරුපය, පුළුවනෙ, කිය නුලැබේ—

(මෙසේ දතතාදී පඤ්චශබ්දයන්ගේ ද්‍රව්‍ය ජාති ශාරීරිකානු තුණු නොකියනලද්දේය—ඉක්බිතිව අන්‍යයෝද කියනු ලැබෙත්තයි දක්වන්නේ 'දබ්බගුණ' යන අදිය කිය)

88 ජාති නිස්සය දබ්බ නිස්සිත පාවතො, ජාතිනිශ්‍රය ද්‍රව්‍ය නිශ්‍රිතතාවයෙන්, යථාරහං, සුදුසුපරිද්දෙන්, දබ්බ, ද්‍රව්‍යය; ගුණ, ගුණය, ක්‍රියා, ක්‍රියාය; නාම, නාමය; සමබ්බෙහිපි අපි, සමබ්බෙහි යන මොවුන්ද; බුච්ඡි, කියයි—

(“ජාතියා නිස්සයො ජාතිනිස්සයො” ජාතියා, ජාතියගේ, නිස්සයො, නිශ්‍රය, ජාතිනිස්සයො, ජාති නිස්සයනම්—“ජාතිනිස්සයං දබ්බං ජාතිනිස්සය දබ්බං” ජාතිනිස්සයං, ජාතිනිශ්‍රය වූ, දබ්බං, ද්‍රව්‍යය, ජාතිනිස්සය දබ්බං, ජාතිනිස්සයදබ්බනිස්සිතා—“ජාතිනිස්සය දබ්බස්මිං නිස්සිතා ජාතිනිස්සයදබ්බනිස්සිතා” ජාතිනිස්සය දබ්බස්මිං ජාතිනිශ්‍රයද්‍රව්‍යයෙහි; නිස්සිතා, නිශ්‍රිතවුවාහු, ජාති නිස්සය දබ්බ නිස්සිතා, ජාතිනිස්සය දබ්බ නිස්සිතනම් වෙත්, “ජාති නිස්සයදබ්බ නිස්සිතානං භාමො ජාති නිස්සයදබ්බනිස්සිතතාවො” තතො—ජාතිනිස්සය දබ්බ නිස්සිතානං, ජාතිනිශ්‍රය ද්‍රව්‍යනිශ්‍රිතයන්ගේ, පාවො, වීම; ජාතිනිස්සය දබ්බනිස්සිත පාවො, ජාති නිස්සය දබ්බනිස්සිත පාවනම්)

—*—

- 69 සද්දෙකො ජුති මෙවාරි, අහ ජුති පදජ්ඣකා
දබ්බපදජ්ඣකොවාපි, දබ්බොවාති සුත්තපරෙ—
- 70 සඤ්ඤා හස්සිවාරිකො, සඤ්ඤාබ්බන්ධනා සරුපකං
සද්ද චිත්තාන දබ්බොවා, ජුතංවා මුඛියතො වදෙ—
- 71 පච්චුචාරිත සද්දස්ස, පපුරන්තො සරුපකෙ
සුඤ්ඤාපරෙවා සෙව, නම්භානති වදන්ති—

(මෙසේ දැනමි අවාසිකෙනෙණිකුන්ගේ මතය දක්වා දුන් ජුතිපදජ්ඣකා ද්වය පදජ්ඣකාවාසියන්ගේ වාදය දක්වන්නේ “සද්දෙකො” යන අදිය කිය)

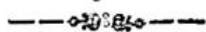
69 ජුතිපදජ්ඣකො, ජුතිපදජ්ඣකා දන් නාවු අවාසිකෙනෙමි, සද්දෙකො; ශබ්දයකෙනම; ජුති ඵල ඉති, ජුතියමයයිද; දබ්බපදජ්ඣකොවාපි, ද්වයපදජ්ඣකානා අවාසිකෙනෙමිද; දබ්බං ඵල ඉති, ද්වයයමයයිද; අහ, කියෙය; අපරෙ, සෙසු අවාසියෝ; සුත (ඉති) ශාසිකයී කියත්—

(මෙසේ ඔවුන්ගේ මතය දක්වා දුන් ඔවුන්ගේ වාදයෙහි ශබ්දය ජුතියම කොට කියන ලද්දේය අනිකක් නොකියන ලද්දේය ද්වයයම කියන ලද්දේය අනිකක් නොකියන ලද්දේය යන විචනය පුළුසෙහි අන්තර්ගතයයි කියා ලද්දෙන් සිත් දුනුනොවෙ යන වොදනාව පරිහරණය කරන්නේ ‘සද්දෙ’ යන අදිය කිය)

70 හි, ඵලවනය සැබව; උච්චාරිකො, කියනලද; සඤ්ඤා, ශබ්දයකෙනම; සඤ්ඤා බන්ධනා, ශබ්දය ලුහුබදින ගෙයින්; සරුපකා, සරුපය; සද්ද, හිමිකල්හි; චිත්තාන, කියා; මුඛියතො, ප්‍රධානවශයෙන්; දබ්බොවා, ද්වයයගෙන්; ජුතංවා, ජුති ස්වරූප; වදෙ, කියන්නේය—

(මෙසේ ශබ්දයකෙනම සරුපයද කියායයි දක්වා දුන් ශාසිකයන් ප්‍රතිචාරය නිමිත්ත දක්වන්නේ ‘පච්චුචාරිතසද්දස්ස’ යන අදිය කිය)

71 පච්චා, (අසන ලද පුළුසෙහි) පසුව; උච්චාරිත සද්දස්ස, (පුළුසෙහි) කියනලද ශබ්දය පසින්; සරුපකං, සරු

72 සඤ්ඤා, වූත්තියං ජාතං, සරුපංචා නිමිත්තකං
ගුණේ ක්‍රියාය නාමෙවා, වූතො ජාති නිමිත්තකං.

73 දබ්බෙච්ඡා වූතො ජාතාදි, තථා සමිකුකො පිචා
ක්‍රියා කාරකසමිකුකො, යථාරහං නිමිත්තකං.

74 යො යො නිමිත්තකං සො සො, පොදකතා සකත්තො
යොයොසද්දරිතොයොයො, ඵසෙස්සත්තාවදබ්බෙකො.

පය; පද්ධතානු, කියනලදකල්හි වනාහි; දබ්බස්සුතරවො
එව, (දුර්වයාධි) පෙර ඇසු ශබ්දයම; නිමිත්තං ඉති, නිමි
ත්තයයි; වදනනිති, කියන්නයි.

(අපගේ මූලයෙහි කියනලද වශයෙන් උපන් ශබ්දයෙක්
ඇත්තෙක් හේ ශබ්දයතොම අනුන්ගේ ශ්‍රෝතයෙන් 'දුර්
වයා' යි ඇසු ශබ්දය කියයි අනුන්ගේ ශ්‍රෝතයෙන් ඇසු ශබ්ද
යතොම අනිත් - අනුශ්‍රවණශබ්දයතොම ප්‍රවෘත්තිනිමිත්තනම්)

(මෙසේ ශාඛිකයන් ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දුන් නිමිත්තවශ
යෙන් ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වන්නේ 'සද්දන්' යන අදිය යි)

72 සඤ්ඤා, ශබ්දයන්විසින්; ජාතං, ජාතිය; වූත්තියං, කි
කල්හි; සරුපංචා, සරුපයගෙන්; නිමිත්තකං, නිමිත්තනම්
වේ; ගුණේ, ගුණයගෙන්; ක්‍රියාය, ක්‍රියාවගෙන්; නාමෙවා, නා
මයගෙන්; වූතො, කිකල්හි; ජාති, ජාතියොගෙන්; නිමිත්තකං
නිමිත්ත නම් වේ.

(මෙසේ ශබ්දයන්ගේ ජාතිනිමිත්ත දක්වා දුන් ද්‍රව්‍යය කික
ල්හි; ප්‍රවෘත්ති නිමිත්ත දක්වන්නේ 'දබ්බෙච්ඡා' යන අදිය යි)

73 දබ්බෙච්ඡා, ද්‍රව්‍යය වනාහි; වූතො, (ශබ්දයන් විසින්)
කිකල්හි; ජාතාදි, ජාතිඅදියගෙන්; තථා, එසේම; සමිකුකා
කො අපිචා, සමිකුකයගෙන්; ක්‍රියාකාරකසමිකුකො; ක්‍රියා
කාරක සමිකුකයගෙන්; යථාරහං, සුදුසුපරිද්දෙන්; නිමිත්ත
කං, නිමිත්ත නම් වේ.

(මෙසේ ශබ්දයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වා දුන් සාකි
යද දක්වන්නේ 'සොසො' යන අදිය යි)

74 යො යො, යම් යම් අකිසෙස්සතොම; නිමිත්තකං, නිමි
ත්ත වේද; සො සො, ඒ ඒ අකිසෙස්සතොම; පොදකතා, ඵසෙස්

—*~*~*

75 එකච්ඡාං පන සද්දාං, එකස්සෙ කස්ස භොපන
පඤ්චා පඤ්චා යෙව, භස්සතෙති පසියතෙ.

76 සකඤ්ඤා දබ්බප්පිතානි, සඤ්ඤා කම්මාදි කාරකං
ඉති ප්‍රිතිස්ස පිඤ්ඤායෙක, අඤ්ඤා විඤ්ඤාති පඤ්චා.

භාවයෙන්; සකඤ්ඤා, සාමාන්‍යවේ, යො යො, යම්
යම් අස්සෙස්සෙත්ම, සද්දරිතො, ශබ්දයෙන් කියනලද්දේ
ද; සො සො, ඒ ඒ අස්සෙත්ම, විස්සස්සතාච්ච, විස්සෙත්ත
භාවයෙන්ම; දබ්බකො, ද්‍රව්‍යනම් වේ.

(මෙසේ සාමාන්‍ය ද්‍රව්‍යයද දක්වා දුන් එකි එකී ශබ්දයා
හේ අස්ස පස්ප්‍රකාරයකින් බිඳෙයි දක්වන්නේ “පඤ්ච
කං” යන ආදිය කිය)

75 පඤ්චාං පන, පඤ්චශබ්දයන්ගේ වනාහි,
එකස්ස එකස්ස, එකි එකී ශබ්දයාගේ, අඤ්ඤා පන, අස්ස
තෙම වනාහි; පඤ්චා පඤ්චා ච, පස් පස් ප්‍රකාරයෙන්
ම, භස්සතෙ ඉති, බිඳෙයි, පසියතෙ, කියනුලැබේ.

(මෙහි වනාහි “පඤ්චා පඤ්චා” යනු විප්‍රච්ඡිතානි-ආලේ
භවත නොවේ-ශබ්දදෙකකින් නොයෙක් අස්සන්ගේ කිම
විප්‍රච්ඡිතානි දතයුතු ශබ්දදෙකකින් එක් අස්සස්සන්ගේ කිම
ආලේභවතානි දතයුතු. උක්තමාත්‍ර.)

භුසොරතෙප්ප නෙකස්සං, විච්ඡාවචන මිරිතං
ආලේභ්වතං පනෙ කස්සං, වත්තකඛිතතු මුද්දරතං.

(දුන් ඒ අස්ස පඤ්චකයන් දක්වනුකැමැත්තේ ‘සකඤ්ඤා’
යන ආදිය කිය)

76 සකඤ්ඤා, සාමාන්‍යද; දබ්බප්පිතානි, ද්‍රව්‍යප්‍රිතිස්සයෝද;
සඤ්ඤා (එකත් බහුත්) සඤ්ඤාච්ච; කම්මාදි කාරකං, කම්මා
දිකාරකයද, ඉති, මෙසේ; ප්‍රිතිස්ස, ප්‍රිතිස්සයාගේ; අඤ්ඤා,
අස්සයෙන්ම, පඤ්චා, පස්ප්‍රකාරයකින්, විඤ්ඤාති, විඤ්ඤාත්
විසින්, පිඤ්ඤායෙක, දතයුත්තේය.

(සාමාන්‍ය ලක්ෂණය තෙමේම කියයි—“සං ඵච සද්දාං”
සං ඵච, තෙමේම, සකඤ්ඤා සකඤ්ඤා-සාමාන්‍යයෙහි කප්‍රකාශ

—*~*~*

77 විකෝ තිකෝ චතුකේතාව, පඤ්චකෝවාපි විඤ්ඤානා
අත්ථො ලිඛිතස්ස විඤ්ඤායෙක, පොදලිඛිතස්ස දස්සනා—

වේ—අනික් ක්‍රමයෙක් කියනු ලැබේ—“සස්ස විසෙසිතඛිබ ස
ඛිබාතස්ස අත්තනො විසෙසනං සකො” සස්සධිසේසී; ඒ
වෙසිතඛිබසඛිබාතස්ස, විශෙෂිතව්‍යයධි කියනු ලද, අත්ත
නො, තමා; විසෙසනං, වෙසෙසන්නේ, සකො, සකනම්—
“සකො ඵල අභො සකභො” සකො ඵල, තෙමේම; අත්
ථො, අභිවුද්ධ; සකභො, සකන්නම්—“ලිඛිතයෙන ගමා
තෙ පුරිසාදිදඛිබං නානඤ්ඤාපෙතාති ලිඛිතං” ලිඛිතයෙනෙ
ධි සේසී, පුරිසාදිදඛිබං, පුරුෂාදි ද්‍රව්‍යය; නානඤ්ඤාපෙත,
නානාඤ්ඤාපයෙන්, ගමයෙන ඉති, දන්තාලැබේනුයි; ලිඛිතං,
ලිඛිතනම්—උක්තමානු—

එකාකාරෙ පුමත්තාදි, බ්‍රහ්මා පරිකප්පිතො
වොභාරකොව ලිඛිතයො, පුමතාවාදයො යථා—

යෙන යං සද්ධිසංනාම, තමෙව නව තං පචෙ
ඡිත්තානං සද්ධිසංගතන, තෙස මොපමනා පචෙ—

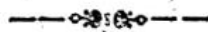
සත්තානෙ පුමතාවාදි, සභිතො පරිකප්පිතො
මගනනකරසණ්ඨානා, දුඨසාලිණියං මනො—

විසද්ධිප්‍රභේදෙන, තිවිධො ගමනාදිකො
ලිඛිතයො ත්‍යජරෙ කෙවි, මස්ස කෙසාදයො පිට—ධි

(“සඛිකයෙන ගණීයතෙති සඛික” සඛිකයෙන සිසේසී;
ගණීයතෙ ඉති, ගණිනු ලැබේනුයි; සඛික, සඛිකනම්—
මෙහි ඉතිශබ්දයතෙම නිදර්ශනයෙහි වැටේ—“ලිඛිතස්ස” යි
සාමාන්‍යවශයෙන් කියනු ලැබෙයිත් අවකතයද මෙහි ගත්
නාලද්ධි දතූනු)

(මෙසේ දක්වා දුන් සියලු ශබ්දයෝ පඤ්චාසිද්ධාත්තානුම
නොවෙති විකාසාදිය ඇත්තානුද වෙනිසි අවශ්‍යයන් සතර
දෙනෙකුන්ගේ වාදය දක්වන්නේ “විකෝ” යන අදිය කිය)

77 ලිඛිතස්ස, ලිඛිතයාගේ, විකෝඅත්ථො, විකාසීයද, ති
කෝ, ත්‍රිකාසීයද, චතුකේතාව, චතුෂ්කාසීයද, පඤ්චකෝ

78 පටිති ඉත්තිමංව, ඊකාරොන පතියතෙ

තථා චිකොව ලිඛිතත්ථො, ඉට්ඨිතො ලිඛිතදස්සනා

මා අපි, පඤ්චකායීයද; පොදලිඛිතස්ස, පොදලිඛිතයාගේ, ද ස්සනා, දක්නාගෙයින්; විශේෂශ්‍රයෙක, දතූවන්ගේය

(“වෙ පටිමානාති අසොති චිකො” වෙ, දෙදෙනෙක්; පටි මානාති, ප්‍රමාණවූවාහු; අසසුග්‍රහි, මෝහවනුයි; චිකො චික නමි—චිකො යන අදියෙහිද මෙසේ දතූතු—වාගබ්දය ප දසුරණයයි)

(දත් මිකායීවාචකයන් දක්වන්නේ ‘චි’ යන අදිය කිය)

78 පටිඉති, පටි යන අදි ප්‍රයෝගයෙහි; ඊකාරොන, ඊකාර ප්‍රත්‍යයෙන්; ඉත්තිමං ඵව, සත්තිමයම; පතියතෙ, ගැ හේ; තථා, එසේම; ලිඛිතදස්සනා, ලිඛිත දක්නාගෙයින්; චිකො ඵව, (අය්) දෙකම; ලිඛිතත්ථො, ලිඛිතායීයයි; ඉට්ඨි තො, කැමැතිවනලදි

(“පටි” යන අයියෙහි අව්‍යක්‍යවූ ගුණ සංඛ්‍යාත සොයිය සත්‍යසංඛ්‍යාත ප්‍රමාණ යන සොයි ප්‍රමාණයෙන් අභිදෙකම ප්‍රමාණයෙන්—ඊකාරාදීන්ගේ ප්‍රාප්තියෙහි සත්තිමයවාචක බැ වන් ඉදින් පඤ්චකායීයන් කැමැති වන්නේ නම් ‘පටි ගව්ඡ ති’ යි ක්‍රියායෝජනා ලැබේ—කෙසේද? ‘පටි’ යන ශබ්ද මා තුළෙහි ගුණ සංඛ්‍යාත සොයියද සත්‍යසංඛ්‍යාත ප්‍රමාණද ඊ ප්‍රත්‍යය වාචක සත්තිමයයද යන මොහු තුන් අයියෝ වෙන්- ‘ගව්ඡ ති’ යන ශබ්දයෙන් කියනලද හෙයින් තථාකාරකය ද එකවචනසංඛ්‍යාවද යන මොහු දෙ අයියෝ වෙන් මෙ සේ පඤ්චකායීයෝ වෙන්-සිව්භක්තිතොමෝ දෙ අයියන් ප්‍රකාශකෙරේ ‘ගව්ඡ ති’ යන ශබ්දයෙන් කියනලද සංඛ්‍යාව එකෙක සිව්භක්තියෙන් කියනලද සංඛ්‍යාව එකෙක යන සංඛ්‍යාවෝ දෙදෙනවූවානුනොවෙද? සැබව ආබ්‍යාතයාවසි ත් සාමාන්‍ය සංඛ්‍යාතොමෝ කියනලද්දී සිව්භක්තියවසි ත් විශේෂසංඛ්‍යාතොමෝ කියනලද්දී යන සංඛ්‍යාවය සමො ධාන වශයෙන් එකැයි දතූතු—ඉති ශබ්දය ආදෘශ්‍ය-ප්‍රකාර යිහෝ වේ)

දත් ක්‍රියායීවාචකශබ්දය දක්වන්නේ ‘සස්වා’ යන අදිය කිය)

—*—

79 යස්මා විනාපි ජිකාරං, ගමන්තෙ ඉත්තං ලිඛිතං

පට්ඨන්ති ඵලෙක්ඛයෙක, ලිඛිතත්ථොතිතිකොතනො

80 චතුක්කො දුප්ඛො සඛික, චතුත්ථො කම්මචතුත්ථො

සඛිකචතුත්ථොඵලෙක්ඛයෙක, මාසජනොතිදස්සනා

79 පට්ඨන්ති ඉති, පට්ඨන්ති යන ප්‍රයෝගයෙන්; ජිකාරං විනාපි, ජිකාරය හැරද; ඉත්තං ලිඛිතං, සත්‍ය ලිඛිතය; යස්මා, යම් ගෙයකින් දක්නාලැබේද; තනො එහෙයින්; තිකො, (සා ජුද්ධව්‍ය ලිඛිතයක) ක්‍රියා, ලිඛිතත්ථො ඉති, ලිඛිතාජයයි, ඵලෙක්ඛයෙක. දනසුත්තේය.

(‘පට්ඨ’ යන අර්ථයෙන් ව්‍යාකෘතයන් සඛිකත සාධකයද සත්‍ය වන සඛිකතද්‍රව්‍යයද ‘පට්ඨන්ති’ යි දක්වන ලදබැවින් සත්‍ය ලිඛිතයද යන අර්ථයක් දනසුත්තේය)

(දැන් චතුත්තොති වාචක ශබ්දය දක්වන්නේ ‘චතුක්කො’ යන අර්ථය යි)

80 චතුක්කො, චතුත්තලිඛිතාචාර්යයනෙම; සඛික චතුත්තො, සඛික චතුත්තො; කම්මචතුත්තො, කම්මාදි චතුත්තො; දුප්ඛො, විදුකාරත්වය; මාසජනො ඉති, මාසජනොයි; දස්සනා, දක්නාගෙයින්; සඛික චතුත්තො, සඛික චතුත්තො; ඵලෙක්ඛයෙක, දනසුත්තේය.

(‘සඛික චතුත්තො ඵලෙක්ඛයෙක’ සඛික, සඛිකතොමෝ; චතුත්තො, සතරවිනුච්චා; ඵලෙක්ඛයෙක, මෝග වනුයි; සඛිකචතුත්තො, සඛිකචතුත්තො—දුප්ඛයෙන් වශයෙන් හෝ අදිප්පලොපවශයෙන් හෝ “කම්මචතුත්තො” යි යුතු—‘මාසජනො’ යන අර්ථයෙන් මාසය හා දර්ශනයෙන් සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධය සාධනාමි—කුමාරනෙම ද්‍රව්‍යනම්—එහි සිටි පුංලිඛිත ලිඛිතනම්—මාසසඛිකත ප්‍රමාණය සම්බන්ධනම්—මේ සාධන ද්‍රව්‍ය ලිඛිත සඛිකචතුත්තො වශයෙන් සඛික චතුත්තො දනසුත්තො—ඉදින් පස්වකායීයන්ද කැමැතිව යන්නන් ‘ආචාරී’ යන ක්‍රියා යොගයෙන් ලැබේ)

(දැන් කම්මාදි චතුත්තො හා පස්වකායීය දක්වන්නේ ‘කම්ම’ යන අර්ථය යි)

—*—*—

- 81 කමමුවතුරු, විඤ්ඤායෙක, සලලවිඬොති දස්සනා
අරුණානුපඤ්චකොඤ්ඤායෙක, සුප්පිකනාසස්සදස්සනා
- 82 ලිඛිතානං පඤ්චකො අරුණා, විභවති ජෙනිකා මනා
සම්බත කමමාදිකානනා, අබ්‍යතනානංව දිපකා

81 සලලවිඬො ඉති, සලලවිඬොයි; දස්සනා, දක්නාහෙයි
ත්; කමමුවතුරු, කමමාදි වතුරුය; විඤ්ඤායෙක, දතපු
ත්තෙය, සුප්පිකං ඉති, සුප්පිකං යන; අස්ස, මේ ප්‍රයෝගයා
ගේ; දස්සනා, දක්නාහෙයිත්; පඤ්චකො අරුණානු, පඤ්ච
කානුය වනාහි; ඤ්ඤායෙක, දතපුත්තෙය.

(“විජ්ඣතබ්බොති විඬො” විජ්ඣතබ්බො ඉති, විදිය පුත්
තේ නුයි; විඬො, විඬනම්—‘විඬො’ යන මෙහි විජ්ඣන ක්‍රි
යා සම්බන්ධ සාධාරණ මානසිකයෙකු පුළුල්වීමෙන් විඬබ්බද
යෙහි තප්පනය වාචක කමමයද යන මොවුන්ගේ වශයෙන්
වතුරුකය දතපුත්තෙය—ගේ සලලවිඬොයාගේ යෙදීම වශ
යෙන් කියනලදි—ඉදින් පඤ්චකායෙක කාමැතිවත්තේ නම්
‘පලායති’ යන ක්‍රියාශෝගයෙන් ලැබේ—පලායති ශබ්දයෙන්
වාචක කතෘකාරකයෙන් විඬබ්බදවාචක කමකාරකයාගේ
ගන්තාලදබැවිනි—සමහරු වනාහි කමමාදිය වතුරු ප්‍රකාර
ණ බැවින් කතෘකාරකය නොකාමැතිවෙති කියති—සිවි
පක්කිතොමෝ ‘පලායති’ යන ක්‍රියාවගේ අරුණ ප්‍රකාශක
රේ—“සුප්පෙන කිතං හණ්ඩං සුප්පිකං” සුප්පෙන, කුල්ලෙ
ත්; කිතං, මිලදිගන්නාලද; හණ්ඩං, හාණ්ඩය; සුප්පිකං, සු
ප්පිකනම්—මෙහි කිතක්‍රියා සම්බන්ධ සාධාරණ හාණ්ඩ සම්
බන්ධන ප්‍රවෘත්තිය එහි සිටි ලිඛිතයෙකු සුප්පිකයෙකු ප්‍රමාණයද
භික්ෂුකප්පනය වාචක කමමාකාරකයෙකු යන මොවුන්ගේ වශ
යෙන් පඤ්චකානුය දතපුත්තෙය)

(මෙසේ දක්වා දුන් විභක්තියකින් සංදර්ශනය විවරණ
ය කරණුකාමැත්තේ “ලිඛිතානං” යන ආදිය කිය)

82 ලිඛිතානං, ශබ්දයන්ගේ; පඤ්චකො අරුණා, පඤ්චකා
නුය ඇතිකල්හි; විභවති, විභවතිතොමෝ; අබ්‍යතනානං,
අප්‍රකටවූ ශබ්දලාභීන්, දිපකාඉව, ප්‍රදීපාදීන් (ප්‍රකාශකරන්නාක්)
මෙන්; සම්බත කමමාදිකාරකානංතු, සම්බත කමමාදි කාර

—•••—

83 විජ්ජමානොපි සුක්කාදි, යථා දිපාදිකෙ සති
 බ්‍යත්ති මායාති කතතාදි, අභ්‍යො එවං විභතතිශා.

84 විකෘත නිකෙව අභ්‍යො, සංඛ්‍යාකමමාදිකාරකං
 විභතතිවාචකා ඥෙය්‍ය, විඤ්ඤානා සමයඤ්ඤානා.

කයන් වනාහි; පෙතිකා, ප්‍රකාශකරන්නියයි; මහා, දත්තාලද්දිය.

(එයම ප්‍රකට කිරීමිවශයෙන් දක්වනු කැමැත්තේ “විජ්ජමානොපි” යන ආදිය කිය)

83 යථා, යම්සේ; විජ්ජමානො අපි, (අත්‍යවකාරයෙහි) පවත්නාවූම; සුක්කාදි, ශුක්ලාදි වස්තුතොම; දිපාදිකෙ සති, ප්‍රදීපාදිය ඇතිකල්හි; බ්‍යත්තිං, ප්‍රකටබවට; අයාති, පැමිණේ; එවං, එසේම; කතතාදි අභ්‍යො, කර්ත්‍යාදිඅර්ථයතොම; විභතතිශා, විභක්තිය ඇතිකල්හි (ප්‍රකටබවට යේ)—

(අපිශබ්දය අවබරණාසීයි—යථා යනු උපමාද්‍රෝහකයී—එවං යනු උපමෙය ද්‍රෝහකයී)

(මෙසේ ශබ්දයෙන් පඤ්චකාසීය කිකල්හි විභක්ති ද්‍රෝහකය දක්වා දන් වික ක්‍රියයන් කිකල්හි ඔවුන්ගේ අවිභක්ති වාචකය දක්වන්නේ ‘විකෙතිකෙව’ යන ආදිය කිය)

84 විකෙව, විකාසීයද; නිකෙ අභ්‍යො, ත්‍රිකාසීයද ඇතිකල්හි; සංඛ්‍යාකමමාදි කාරකං, සංඛ්‍යාකමමාදි කාරකය; විභතති, විභක්තිනොමෝ; වාචකා, කියන්නියයි; සමයඤ්ඤානා, (ආවායසීයන්ගේ) ලබ්ධිදත්තාවූ; විඤ්ඤානා, ප්‍රායෝපිසින්; ඥෙය්‍ය, දනස්ත්තිය.

(වශබ්දය සමුවචයාසීයි—විකාසීයහා ත්‍රිකාසීය කියන ලද කල්හි සංඛ්‍යාදිවූ අසීය කියන්ට අසමසීබැවින් විභක්ති නොමෝ ඔවුන් කියන්නියයි)

(දත් වතුපකාසීයෙන් විභක්ති වාචකය දක්වන්නේ “වතුකාමශෙ” යන ආදිය කිය)

— ॐ ॐ —

85 චතුක්කවයෙ තු අභේ, සඛබ්බකමමාදි මේකතං
වාචකා ජෙතකාචාපි, විභතති වික්ඛානා මනා

86 සකස්සං තග්ගතං දබ්බං, ලිඛිතං තනනිස්සිතං යතො
නිච්චං සිත මහෙදනති, දීපකා වාචකාපි න

85 චතුක්කවයෙ, චතුෂ්කවය සඛබ්බතවු; අභේතු, අභි
ස ඇතිකල්හි වනාහි; සඛබ්බ කමමාදි, සඛබ්බකමමාදිය; එ
කෙනෙ, එකක් එකක්; විභතති, විභස්තිනොමෝ; වාචකා,
වාචකද වේ; ජෙතකාච අපි, දොතකද වේයයි; වික්ඛානා,
ප්‍රාඥාප්ති; මනා, දන්තාලද්දිය.

(මෙහිදු සඛබ්බචතුස්සෙහි ඉදින් ශබ්දයෙන් සඛබ්බව
කියන්නේ නම් විභස්තිනොමෝ සඛබ්බව ප්‍රකාශකෙරේ
කමමාදිකාරකය කියයි—කමමාදිචතුස්සෙහි ශබ්දයෙන් ක
මකාරකය කියන්නේ නම් විභස්තිනොමෝ කමමාදිය ප්‍ර
කාශකෙරේ සඛබ්බව කියායයි කියනුලද්දේයි)

(දන් සඛබ්බ කාරක සඛබ්බත දෙඅස්සෙන් වාචකදොත
තාචයෙන් කියනුලද්දමින් සොස්සි ද්‍රව්‍ය ලිඛිතයෙද වා
චක දොතකාචයෙන් කියනුන්නාහුය යන වොදනාච මේ
නෙති තබා එය පරිහරණය කරන්නේ “සකස්සං” යන අදි
ය කිය)

86 සකස්සං, සොස්සයද; තග්ගතං, එහි පැවැත්තාවු; නො
ගොත් එසින් දන්තාලද්දවු; දබ්බං, ද්‍රව්‍යයද; තනනිස්සිතං,
ඵද්‍රව්‍යයෙහි නිශ්චිතවු; ලිඛිතං, ලිඛිතයද; යතො, යම්ගෙයකි
ත්; නිච්චං, නිතර; සිතං, සිව්සේද; අහෙදං, වෙනසක් නැ
ත්තේද; ඉති, එහෙයින්; දීපකා දොතකද; වාචකා අපි,
වාචකද; න, නොවෙත්

(සොස්සි ද්‍රව්‍ය ලිඛිත යන තුන් අස්සේ ශබ්දයෙන් නිතර
වාචක භාවයෙන් වාචකද දොතකද නොවෙත්)

(මෙසේ විභස්ති වාචක දොතක භාවය දක්වා දන් විභ
ස්තියගේ වාචකාවය දක්වන්නේ “විභතතො” යන අ
දිය කිය)

— ॐ —

87 විභ්‍යාසොත්තං ජනමොදි, සමබ්බාලපනාදිකං
එකබ්බුත්තතා සමබ්බං, සුභරෙඛා සමසංඤ්ඤානා.

88 අසුතෙ වත්තතෙ නොන, ඉති අත්ථොති වූච්චති
තස්මා විසෙසනා වුත්තං, සකත්ථොති විභාජිනා.

87 ජනමොදි, කමොදි පටිකාරකයද; සමබ්බො, සමබ්බා
යද, ආලපනාදිකං, ආලපනාදියද; එකබ්බුත්තතා සමබ්බං, එ
කත් බව්වත් සමබ්බවද; විභ්‍යාසොත්තං, විභක්තියගේ අර්ථය
යි; සමසංඤ්ඤානා, ලබ්ධිදත්තාදියයි; සුභරෙඛා, දතස්
ත්තෙය.

(‘සමබ්බාදිකං’ යන මෙහි අදිශ්ඨිතයෙන් හෙතැනිඨාරණ
දිත් ගැණේ)

(මෙසේ විභක්තියට සංයුක්තය නොව දුන් කවර කාරණ
යකින් සමාධිනම්ද? සමාධිය කුමක් කියන්නෙද? යන ප්‍රශ්න
ය පරිහරණය කරන්නේ “අසුතෙ” යන අදිය කිය)

88 අනෙත, මේකරණනොවගෙණ; අත්ථොති සේයි;
වත්තතෙ (යම්භෙයකින් බුද්ධියගා ශබ්දය) පච්චිද; ඉති, එ
ගෙයිත්; අත්ථොඉති, අර්ථයයි; වූච්චති, කියනුලැබ්ද; තස්
මා, එසේගෙයිත්; විසෙසනා, විශේෂණයනම; සකත්ථො
ති, සාක්ෂියයි; විභාජිනා, ප්‍රායෝගිකයි; වුත්තං, කියන ල
ද්දේය.

(මෙයින් “සකො එව අත්ථො සකත්ථො” යි නුලක්ඛිත
ණ සමාසය දතස්සත්තෙයයි දක්වනලදි—සශබ්දයනෙම අ
තම් ආත්මනියයන්හි වැටේ—“සස සසො සො යෙව වා ස
කො” සස, තමාගේ; එසො, මේගේ; සො එවවා; තෙ
මේම ගේ; සකො, සකනම්—“අසනි භවති, අරනි
වා භවති ජානාති එතෙනාති අත්ථො” අසනි සේයි; එ
තෙන, මේ කරණනොවගෙණ; භවති ඉතිවා, දනිනුයි ගේ;
අරනි සේයි; භවති සේයි; ජානාති ඉතිවා, දනිනුයිගේ;
අත්ථො, අත්ථනම්—“විසෙසියති අත්ථො, විසෙසියති වාච
ච්ඡස්සති කුතොචි කිංඤ් අනෙතාති විසෙසනා” අත්ථො,
අර්ථයනම; විසෙසියති ඉති, විසෙසනුලැබිනුයිද; විසෙ

—*~*~*—

89 සරුපා ජාතිකං දඛිබං, ගුණො සමිඛ්ඛතො ක්‍රියා

ක්‍රියා කාරකසමිඛ්ඛතො, සත්තපො සත්තබොවිතො.

සියති සිසෙයි; අනෙත, මේ කරුණකොටගෙන; කුතොචි, කිසිවකින්; කිසුන්, කිසිවක්; ව්‍යවච්ඡිත්තා ඉති, වෙන්කරණු ලැබේනුයිද; විසෙසනං, විසෙසනනම්)

(දැන් සොඬිප්පෙය දක්වන්නේ “සරුපං” යන අදිය කිය)

89 සරුපං, සරුපය; ජාතිකං, ජාතිය; දඛිබං, දුඛ්‍යය; ගුණො, ගුණය; සමිඛ්ඛතො, සමිඛ්ඛතය; ක්‍රියා, ක්‍රියාය; ක්‍රියා කාරකසමිඛ්ඛතො, ක්‍රියාකාරකසමිඛ්ඛතයයි; සත්තපො, සො ටිසෙතම; සත්තබො, සත්තපද්දකින්; උචිතො, තියනු ලැබේ.

(“සත්තං විජ්ජානං රූපං සභාවොති සරුපං” සත්තං සිසෙයි; විජ්ජානං, විජ්ජානවු; රූපං සිසෙයි; සභාවො ඉති, සභාවනුයි; සරුපං, සරුපනම්—“ගුණයති පකාසයති අත්තො භො භො රූපං දුග්ගලංති ගුණො” ගුණයති සිසෙයි; අත්තො නො, තමානට, අධාරං, අධාරවු; දුග්ගලං, දුග්ගලා, පකාසයති ඉති, පකාසයෙරේනුයි; ගුණො, ගුණනම්—“සමිඛ්ඛතං සමිඛ්ඛතො” සමිඛ්ඛතං, සමිඛ්ඛතකර්ම; සමිඛ්ඛතො, සමිඛ්ඛතකනම්—“කරුණාක්‍රියා” කරුණා, කිරීම, ක්‍රියා, ක්‍රියානම්—“ක්‍රියාය සහ කාරකානං අක්කමක්ක සමිඛ්ඛතො ක්‍රියාකාරක සමිඛ්ඛතො” ක්‍රියාය සහ; ක්‍රියාවහා සමග; කාරකානං, කාරකයන්ගේ; අක්කමක්ක සමිඛ්ඛතො, ඔවුනොවුන්ගේ සමිඛ්ඛතයනම; ක්‍රියාකාරක සමිඛ්ඛතො, ක්‍රියාකාරකසමිඛ්ඛතයනම—“දෙවදනො අග්ගො ථාත්‍රියං පච්චි” යන අදි වාක්‍යයෙහි ක්‍රියාකාරකයන්ගේ ඔවුනොවුන් අපෙක්ෂාකරන්නේ ක්‍රියා කාරක සමිඛ්ඛතයනම්—කරුණාදිය කියනුකැමැති කල්හි තාත්පර්‍යයෙන් ප්‍රසන්නය වනගෙයිනද සමිඛ්ඛතමාත්‍රය කියනු කැමැත්තනුගේ අනාවයෙන් ඡේදි විභක්තිය විසයකොට තැනගේ වේ. උත්තමානු.

ක්‍රියාය සහ අක්කමක්ක, කාරකාන මලෙකතො
ක්‍රියාකාරකසමිඛ්ඛතො, න ජට්ඨිච්ඡයො අයං.

(මෙසේ සොඬිසාගේ ප්‍රභේදය දක්වා දැන් දුඛ්‍යයාගේ ප්‍රභේදය දක්වන්නේ “විසෙසනඛිබං” යන අදිය කිය)

— — —

90 විරසසිතබ්බං දබ්බතති. චූතනං ජාතිගුණක්‍රියා
දබ්බාති ඉති දුස්සතොන, අස්මිං අතරො ගුණඉති —

91 යද, සද්දසරුපෙන, විසිභා ජාති චුචිති
තද, ජාති විරසසුතතා, දබ්බං රූපං සකත්ථකං —

92 යද, ජාතිවිසිභො භු, ගුණො සද්දෙන උච්චිතො
තද, ජාති සකත්ථොති, ගුණො දබ්බතති උච්චිතො —

90 දබ්බං, උච්චයතොම, විරසසිතබ්බං ඉති, විරසසියස්සත්තෙයයි; චූතනං, නියතලද්දෙය; ඉති, එහෙයින්; ජාතිගුණක්‍රියා දබ්බාති, ජාතිගුණක්‍රියා උච්චයතො; අස්මිං අතරො, මේමි ශ්‍රේෂ්ඨතමයෙහි; ගුණො; අද්ධානවුවාහු; දුස්සතොන ඉති, පවතිතයයි —

(“විරසසියති අසුසුතො ව්‍යවච්ඡින්නති විරසසිතබ්බං” විරසසියතියි යෙයි; අසුසුතො, අනිකක්ඛුතොරෙත්; ව්‍යවච්ඡින්නති ඉති, වෙන් කරණුලැබෙනුයි; විරසසිතබ්බං, විරසසිතබ්බනම්)

(දූත් ශාන්තියෙන් සාමාන්‍යාවය දක්වත්තෙන් “යද” යන අදිය යෙයි)

91 යද, යමිකලෙක්ඛි; සද්දසරුපෙන, ශබ්දසරුපයෙන්; විසිභා, බවසසනලද්දි; ජාති, ජාතියයි; චුචිති, නියනුලැබෙයි; තද, එකල්හි; විරසසුතතා, විරසසුතබ්බතී; දබ්බං, උච්චය; ජාති, ජාතියම් වේ; රූපං, රූපය; සකත්ථකං, සාමාන්‍ය මි වේ —

(“ජයන්ති සද්දසාකාරවිසද්දසාකාරදිපි ඵනායාති ජාති” ඵනාය, මැකරණතොවගෙණ; සද්දසාකාර විසද්දසා කාරදි අපි, සද්දසාකාර විසද්දසාකාරදිහුද; ජයන්තිඉති, උපදිතනුයි, ජාති, ජාතියම්)

(දූත් ජාති සාමාන්‍යත්වයෙන් විජානනාලය දක්වත්තෙන් “යද ජාති” යන අදිය යෙයි)

92 යද, යමිකලෙක්ඛි ජාතිවිසිභො (ගුණලාදිගුණ) ජාතියත් බවසසනලද; ගුණොහු, ගුණයතොම වනාහි; සද්දෙන; (සකතාදි) ශබ්දයෙන්; උච්චිතො, නියනුලැබෙයි; තද, එකල්හි; ජාති, (ගුණලාදිගුණ) ජාතියොමෝ; සකත්ථො ඉති,

— — — — —

- 93 ගුණපොදුං පටාදිතු; පටො සුභතොති පුට්ඨතෙ
තද, ගුණ සකතරොති, පොදුං දබ්බං පටාදිකං.~
94 යධිං පච්චසස තභදො, දබ්බං දබ්බස්ස පොදනං
තද, යධි සකතරොති, දබ්බං දුතො පනාදිකො.~
95 දණ්ඨතභද්දිති සම්බන්ධො, සකතරොති පට්ඨවිති
සුරසාදිවිසෙසස්සතො, දබ්බං දුතො විතාපිතො.~

(විශෙෂණ බැවින්) සාමාන්‍යයයි; ගුණ (ගුණලාභිගුණයනම්;
දබ්බං, (විශෙෂණාච්ඡේද) දුට්ඨයයි; පුට්ඨතෙ, කියනු
ලැබේ.~

(දන් ගුණ සාමාන්‍යයෙන් ජාති උද්ගරණ දක්වන්නේ “ගු
ණපොදුං” යන අදිය යයි)

93 පටොසුභතො ඉති, පටොසුභතො යන ප්‍රයෝගයෙහි;
ගුණපොදුං, (ගුණලාභි) ගුණයෙන් වෙසෙසිය යුතු වූ; පටාදිතු,
පටාදිවසනුනම්; විතාපි, පුට්ඨතෙ, (සම්මතලෙක්ථි) කියනු
බෙද; තද, එකල්හි; ගුණ, (ගුණලාභි) ගුණයනම්; සක
තරො ඉති, සාමාන්‍යයී කතනුලැබේ; පොදුං, වෙසෙසිය යුතු
වූ; පටාදිකා, පටාදිය; දබ්බං දුට්ඨතම් වේ.~

(දන් දුට්ඨසාමාන්‍යයෙන් ජාති උද්ගරණය දක්වන්නේ “ය
ධිං” යන අදිය යයි)

94 යධිං පච්චසස ඉති, යධිං පච්චසස යන; අභද, මේ අ
දි ප්‍රකාශයෙහි; දබ්බං, (දණ්ඨ) දුට්ඨය; දබ්බස්ස, දුට්ඨය;
පොදනා, (සම්මතලෙක්ථි) වෙසෙසයන්ගේ; තද, එකල්හි;
යධි, යනිය; සකතරො ඉති, සාමාන්‍යයී; පනාදිකො, පනා
දිය; දබ්බං දුට්ඨයයි; දුතො, කියනු ලැබේ.~

(සහවරණයෙන් යධිගබ්බයෙන් සුරුමයා නිකල්හි සුරුම
තෙම දුට්ඨතම් වේ යනිය සාමාන්‍යතම් වේයයි දතයුතු)

(දන් සම්බන්ධ සාමාන්‍යයෙන් ජාති උද්ගරණය දක්වන්නේ “දණ්ඨ” යන අදිය යි)

95 දණ්ඨඉති, දණ්ඨ යන; අද්ථිති, මේ අද්ථිප්‍රයෝගයෙහි;
සම්බන්ධො, සම්බන්ධයනම්; සකතරො ඉති, සාමාන්‍යයී; ප
ට්ඨවිති, කියනු ලැබේ; විසෙසස්සතො, විශෙෂණාච්ඡේද, සුරසා
දි, සුරසාදි දුට්ඨය; දබ්බං, දුට්ඨයයි; විතාපිතො, ප්‍රාග්ධානියන්;
දුතො, කියනු ලැබේ.~

— — —

- 96 පාවකාදෙ, සකත්ථොගි, ක්‍රියා දුන්නා විභාජිනා
ක්‍රියාකාරකසම්බන්ධො, සකත්ථොග්‍ය පරෙ චිද්‍රං
- 97 ලිඛගං ඉත්ථාදිකං ඛෙය්‍යං, සඛබ්බකතතාදිකා මනා
කාරකානි විරෙසසානි, දුන්නා කමමාදෙයො ඉති
- 98 වාචකා දසධා ඛෙය්‍යං, වට්ඨා අඤ්චධා තථා
සද්දසත්ථානුසාරෙන, සුභබ්බා සමය ඤ්ඤානා

(දණ්ඨ ශබ්දයානමා පුරුෂසාහා දණ්ඨපුරුෂයාගේ සම්බන්ධ
භාවයෙන් පුරුෂද්‍රව්‍යය නිකල්පි පුරුෂද්‍රව්‍යය ද්‍රව්‍යනම් සම්බ
න්ධය භාෂිතමැයි කියනු ලදි—“දණ්ඨකඛදිමි” යන මෙහි
ආදිශබ්දයෙන් තභිතයද සමාසයද ගන්නා ලැබේ)

(දන් ක්‍රියාකාරකසම්බන්ධ උදාහරණ දක්වන්නේ “පාව
කා” යන ආදිය යි)

96 පාවකාදෙ, පාවකො යන ආදිප්‍රයෝගයෙහි; ක්‍රියා, ක්‍රී
තොරම්; සකත්ථොග්‍ය භාෂිතයි; විභාජිනා, ප්‍රායෝගික
න; දුන්නා, නිසනු ලදි; ක්‍රියාකාරකසම්බන්ධො, ක්‍රියා
කාරක සම්බන්ධයටම; සකත්ථොග්‍ය, භාෂිතයි; අපරෙ;
සමහර; චිද්‍රං, කියත්

(පාවක ශබ්දයානමා පාවකසම්බන්ධ ක්‍රියාව ද්‍රව්‍යනි නම්
කොට පුරුෂද්‍රව්‍යය නිකල්පි පුරුෂද්‍රව්‍යය ද්‍රව්‍යනම් පාවක ක්‍රී
යාව භාෂිතමි—මේ පාවක ක්‍රියාතොරම්ද “දෙවදනො
අග්ගිනා ථාලියං ඔදනං පවති” යන ප්‍රයෝගයෙහි ‘දෙවද
නො’ යන කථාද ‘අග්ගිනා’ යන කරුණද ‘ථාලියං’ යන
ආධාරයද ඔදනං’ යන කමයද ඇතිකල්පි උපදි—)

(දන් ලිඛගාදින් දක්වන්නේ “ලිඛගං” යන ආදිය යි)

97 ඉත්ථාදිකං, සත්‍රිලිඛගාදිය, ලිඛගං, ලිඛගයයි; ඛෙය්‍යං,
දනපුත්තෙය, එකතතාදිකා, එකතාදිය; සඛබ්බ, සඛබ්බය
යි; මනා, දක්නා ලද්දිය; විරෙසසානි, විරෙසව්‍ය; කාරකානි,
කාරකයෝ; කමමාදෙයොග්‍ය, කමමාදියයි; දුන්නා, නිසනු
ලද්දකුයි

(මෙසේ ලිඛගාදින් දක්වා දන් වාච්‍යවාචකපදය දක්ව
න්නේ “වාචකා” යන ආදිය යි)

98 වාචකා, වාචකයෝ; දසධා, දසපුකාරයකින්; ඛෙ
ය්‍යං, දනපුත්තකුයි; තථා, එසේම; වට්ඨා, වාච්‍යයෝ, අඤ්ච

— ශ්‍රී ලංකා —

- 99 දුතියා තනිතාවාපි, චතුර්‍යී පඤ්චමිච්ච
ඡට්ඨිච සහනමිච්චාපි, ඡ ඡුමාපිච්ච වාචකා—
- 100 සමාසතනිතාවාපි, නිතකාවාපි වාචකා
වාචකා දසධා තෝසවං, සුතඛිබා සමයස්සුතා—
- 101 කතතාදුත්ථොඡසම්බන්ධො, භාවොච්චොකාථවිස්සුතා
චට්ඨා දඡට්ඨා තෝසවං, සුතඛිබා සමයස්සුතා—
- 102 චතුසු වාචකෙසෙච්ච, එකෙකෙයෙච්ච වාචකෙ
අනාත්ථි බාහිරත්ථානා, චසෙන ත්ථො චිධා ඩිභො—

ධා, අච්චරජ්ජකිත්; සද්දසත්ථානුසාරෙන, ශබ්දශාස්ත්‍රානුසාරයෙන්; සමයස්සුතා, (අවායසීයත්ථෙ) ලභිධි දන්තනු විසින්, සුතඛිබා, දතපුත්තානුය—

(දුත් ඵ වාච්ස වාචකයන් සිරුපයෙන් දක්වන්නේ “දුතියා” යන අදිය කිය)

99 දුතියා, විනිශාද, තනිතාවාපි, තනිතාද; චතුර්‍යී, චතුර්‍යීයද; පඤ්චමිච්ච, පඤ්චමියද; ඡට්ඨිච, ඡජ්ජිසද; සහනමිච්ච අපි, සප්තජ්ජද; (සන) ඡුමාච්චාපි අපිච්ච, මේ විභක්ති වාචකයෝ සදෙනද—

100 සමාස තනිත අවකත නිතකා වාචකාවාපි, සමාස වාචක තනිත වාචක අවකතවාචක නිතකවාචකයෝද්ධි, එච්ච, මෙසේ; වාචකා, වාචකයෝ, දසධා ඉති, දසපර්ජ්ජකිත්ථෙ නයයි, සමයස්සුතා, (අවායසීයත්ථෙ) ලභිධි දන්තනු විසින්; සුතඛිබා දතපුත්තානුය—

(මෙසේ වාචකය දක්වා දුත් වාචෙතව්‍යශබ්දය දක්වන්නේ “කතතා” යන අදිය කිය)

101 කතතාදුත්ථො, කරුණාදිඅනිසද; ඡසම්බන්ධො, ඡච්ච සම්බන්ධයද; අථ, නැවත; එකොනාවොච්ච, එක්තාවයද; ඉති එච්ච, මෙසේ; චට්ඨා, වාච්සයෝ; දඡට්ඨා, අච්චරජ්ජකිත්; සමයස්සුතා, (අවායසීයත්ථෙ) ලභිධිදන්තානු; විස්සුතා, ප්‍රායශ්චිතයින්; සුතඛිබා, දතපුත්තානුය—

(දුත් දශවාචකයන් අතුරෙහි සමාසාදිවාකයෝ සතරදෙකොස්වත්-මුත්තඅතුරෙන් එක් වාචකයෙක් අනිදෙක දෙක කියායයි දක්වන්නේ ‘චතුසු’ යන අදිය කිය)

102 චතුසුවාචකෙසුච්ච, සතර වාචකයන් අතුරෙම; එ

—*~*~*—

103 සමාස පදයෝග්‍යතාවෝ, අක්ෂරයෝ බාහ්‍යයෝ මනෝ
බ්‍රහ්මිකීභි සමාසෙසු, අභිරූපෝති අදිපු.

104 නතිතෙ සද්දයෝග්‍යතාවෝ, ණදුරෝ බාහ්‍යයෝ මනෝ
වාසිලෝභා බන්ධනාදි, නභිතෙසු විය. නයෝ.

105 අබ්‍රහ්මතෙධාතියෝග්‍යතාවෝ, නක්කරෝ බාහ්‍යයෝ මනෝ
ගව්‍යෝති පවතිතාදි, අබ්‍රහ්මතෙසු විය. නයෝ.

කෙතෙවාචකෙ එව්, එකී එකී වාචකයෙහිම; අනන්තර් බා
භිරන්තරානං, අන්තර්බාහ්‍යන්වශයෙන්, අන්තර්, අභ්‍යන්තරම;
එධා, දෙපරිද්දකින්; සිතෝ, සිටියේය.

(දන් සමාසවාචකයෙහි අන්තර්බාහ්‍යත්වය දක්වන්නේ
“සමාස” යන ආදිය කිය)

103 අභිරූපෝ ඉති, අභිරූපෝ යන; අදිපු, මේ අදිපුයෝ
භයන්ති; බ්‍රහ්මිකීභි සමාසෙසු, බ්‍රහ්මිකී සමාසයන් අනුරන්,
සමාසපදන්තෝ, සමාසපදත්වයනම; අනන්තරෝ, අන්තර්
ස්වයම් චේ; අක්ෂරන්තෝ, අක්ෂරපදයාගේ අභ්‍යන්තරම; බාහ්‍ය
න්තෝ, බාහ්‍යත්වයයි; මනෝ, දන්තාලද්දේය.

(“අභි විසිටිම රූපං යසා සො අභිරූපෝ” යන මේ විග්‍රහ
වෙහි ‘අභිරූපෝ’ යන සමාසපදයාගේ අභ්‍යන්තරම අන්තර්
ස්වයම්—‘යසා’ යන අක්ෂරපදයාගේ අභ්‍යන්තරම බාහ්‍යත්ව
නම්—බ්‍රහ්මිකී සමාසයන්හිම අන්තර්බාහ්‍යත්වයේ වෙනස්වී
ආවර්ණිකත්වය කියති—“භූමිගතෝ” යන අදිපුයෝග්‍යන්හි භූ
මිගතත්වයාගේ අභ්‍යන්තරම අන්තර්බාහ්‍යත්වයේ වෙනස්වී
අභ්‍යන්තර බාහ්‍යත්වයයි—නන්තර්බාහ්‍යත්වයේ අන්තර්බාහ්‍ය
ත්වයේ වෙනස්වී අපගේ ප්‍රතිපාතයි)

104 නභිතෙ, නභිතයෙහි; සද්දන්තෝ, ශබ්දයාගේ අභ්‍යන්තරම;
අනන්තරෝ, අන්තර්ස්වයම්; ණදුරෝ, ණදුරායෝ
දන්තෝ අභ්‍යන්තරම; බාහ්‍යන්තෝ, බාහ්‍යත්වයයි; මනෝ,
දන්තාලද්දේය; වාසිලෝභා බන්ධනා ඉති, වාසිලෝභා බන්ධන
යන; අබ්‍රහ්මතෙසුච්, මේ අදි නභිතයන්හිද; අයං නයෝ,
මේ ක්‍රමය වේ.

105 අබ්‍රහ්මතෙ, අබ්‍රහ්මතයෙහි; ධාතීන්තෝ, ධාතූන්ගේ අභ්‍යන්තරම;
අනන්තරෝ, අන්තර්ස්වයම්; නක්කරෝ, නිආදිත්

— ॐ ॥ —

106 බාහුත්තේවා වාහනත්තේවා නාම, නිතෙ පච්චයත්තේවා පන
බාහුත්තේවා වෙළුමේවා පච්චයත්තේවා පන බාහුත්තේවා පන

107 සමාසනච්ඡායකත, නිතකා පන වාචකා
අනන්තේවා අනුත්තා ගොතති, උත්තා බාහුත්තේවා මෙවති.

108 නිරුද්ධකොතු නිපාතො, කාමං ක්‍රියෙ නිපාතො
තථාපි තෙ පඤ්ඤානෙ, ක්‍රියාපදෙහි විඤ්ඤානා.

109 හඟවන්නා නිරුද්ධ, පඤ්ඤානෙ පදසංඝාතං
ජායමානං විඤ්ඤානා නිව්චං, නිරුද්ධ සමයඤ්ඤානා.

ලෙ අසියතෙම; බාහුත්තේවා, බාහුත්තේවා; මනො, දන්තො,
ලද්දෙය; ගච්ඡති පච්චි ඉති, ගච්ඡති පච්චි යන; අද්ධමං
තෙව, මේ අද්ධමං තෙව; අයං නයො, මේ නයො.

106 නිතෙ, නිතකයෙහි; බාහුත්තේවා එව, බාහුත්තේවා; අ
නන්තේවා නාම, අනන්තේවා වෙ; පච්චයත්තේවා පන, පන
යාමානෙමිති; බාහුත්තේවා ඉතිඑව, බාහුත්තේවා; ප
ච්චයත්තේවා දන්තො; පාචකො ඉති, පාචකො යනු;
නිදසංඝාතං, උදාහරණයි.

(දන්තො සමාසනච්ඡායකතෙ වාචකවිඤ්ඤානෙ දක්වන්නේ 'සමාස' යන අදිය කිය)

107 වාචකා, වාචකවු; සමාසනච්ඡායකතනිතකා පන, ස
මාසනච්ඡායකතනිතකයෙහිවනාහි; අනන්තේවා, (චිත්තාන
ත්තේවා යන අදි) අනන්තේවා; අනුත්තා ගොතති, අනුත්තා වෙ
න; බාහුත්තේවා එව, බාහුත්තේවා, ගෙවත්, අනන්තේවා; උ
ත්තා, වාචකවෙත්.

(මෙසේ දක්වා නිරුද්ධ නිපාතාදීන්ගේ යොගසමායාය දක්
වන්නේ "නිරුද්ධකොතු" යන අදිය කිය)

108 නිරුද්ධකො, නිරුද්ධ යන අදිවු; නිපාතොතු, නිපාතයෙහි
මිති; කාමං, චිත්තානතයෙහි; ක්‍රියෙ, ක්‍රියාවෙහි; නිපාතො
තෙ, නොයෙදනුලැබේ; තථාපි, එතෙකුදු වත්; තෙ, එකි
රුද්ධ නිපාතයෙහි; ක්‍රියාපදෙහි, ක්‍රියාපදයන්ගා; විඤ්ඤානා,
ප්‍රාග්ධානවිසිත්; පඤ්ඤානෙ, පඤ්ඤානෙහි.

(මවුන්ගේ සාධකය දක්වන්නේ "සමයඤ්ඤානං" යන අදිය කිය)

109 හඟවන්නා නිරුද්ධ, හඟවන්නා නිරුද්ධ යන අදිවු; පඤ්ඤා

—o—

- 110 සලෙ වෙ යදිසද්දෙන, සහ සුතං ක්‍රියාපදං
සකන්තං පරිච්ඡේදා, පරිකප්පත්තං වාචකං—
111 බාහුන්තොව සියා හෙතු, පච්චයන්තො සියා ඵලං
චිත්තා ජනනත්තං යෙව, ඉතිසද්දෙ, පසුජ්ජෙන—
112 සබ්බවාසො ක්‍රියාසද්දෙ, ඉතිසද්දෙව ගොභිති-
ක්‍රියාබ්‍රහ්මානි නිමිත්තං, ඉතිසද්දෙන දිට්ඨං—

ගෙසු; ප්‍රයෝගයන්හි; කිරුදි, කිර යන මේ ආදිය; නිදස්සනා,
උද්ගරණය; සමයසුඤ්ඤා, (ආවාසයෙන්ගේ) ලබ්ධිදත්තා
වු; චක්ඤා, ප්‍රායෝගිකත්; නිව්වං, නිරන්තරයෙන්; ජනි
යං, දනසුත්තේය—

110 සලෙවෙයදිසද්දෙන සහ, සලෙය වෙය යදිස යන
ශබ්දයක්කා; සුතං, යෙදුනාවු; ක්‍රියාපදං, ක්‍රියාපදය; සක
න්තං; සාහිස; පරිච්ඡේදා, දුරුකොට; පරිකප්පත්තංවාච
කං, පරිකප්‍රාභිස කියන්නේ වෙ—

(මෙසේ දක්වා දුන් විග්‍රහකරණයෙහි ඉතිශබ්දයාගේ යො
ගකාරණයද අයෝගකාරණයද දක්වන්නේ “බාහුන්තො”
යන ආදිය නිස)

111 බාහුන්තොව, බාහුභිසතෙමෙද; හෙතු සියා, කාර
ණය වන්නේය; පච්චයන්තො, (ණදි) ප්‍රත්‍යයන්ගේ අභිසතෙ
ම; ඵලං සියා, ඵලය වන්නේය; චිත්තං, හෙතුප්‍රත්‍යයන් දෙ
ලෙනාගේ; ජනනත්තංචව, දනනාන්විපිණිසම; ඉතිසද්දෙ,
ඉතිශබ්දයතෙම, පසුජ්ජෙන, යොදනුලැබේ—

(“නගොති කාරකො” යි මෙපමණක්ම නොකියා ඉතිශ
බ්දය අධිකකොට කියනලදබැවින් ඉතිශබ්දයාගේ අධිකව
ශයෙන් බාහුභිස හෙතුවද ප්‍රත්‍යයාභිස ඵලයද ප්‍රකාශකර
ණලද්දේයයි දනසුතු—“න ණං කාරො—ජයනං ජෙය්‍යං”
යන භාවසාධනයන්හි ඉතිශබ්දය නොකියනලදහෙයින් වි
ප්‍රයෝගවශයෙන් පිලෙසය වේයයි දනසුතු)

(පුරිසාදි අසමාස පදයෙහි විග්‍රහප්‍රවෘත්තිනිමිත්ත දක්වන්
තේ “සබ්බවාසො” යන ආදිය නිස)

112 සබ්බවාසො, සියලුවාසායෙහි; ක්‍රියාසද්දෙව, ක්‍රියාශ
බ්දයද; ඉතිසද්දෙව, ඉතිශබ්දයද; ගොභිති, වේමය; ක්‍රියා

— — —

113 යො පුබ්බො පරසද්දෙන, අචින්නං නප්පසුජ්ජෙන
තථාපි අත්ථසම්බන්ධෙ, සොච පරං පසුජ්ජෙන

114 යත්ථ යත්ථ පඳෙසෙව, දිට්ඨි චස්සජ්ජෙන සති
තත්ථ තත්ථවිසිතබ්බො, පුච්ඡා තාච චිත්තාචිත්තා

ඉති සබ්බමග්ගානාමකෙන මහාථෙරෙන කතං
සද්දමුත්තිසකාශකං නාම සද්දප්පකරණං

සමත්තං.

චූළපනතිනිමිත්තා, ක්‍රියාවලේ චූළපනතිනිමිත්තා; ඉතිසද්දෙ
න, ඉතිශබ්දයෙන්; දිට්ඨි, ප්‍රකාශකරණලද්දේය.

(“ගච්ඡතිති ගො—මතිං සෙනිති මචිසො” යන ආදිවූ ගම-
නසයනක්‍රියා කාරණකොච විග්‍රහව චූළෙයි)

113 පුබ්බො, පුච්ඡු; යො, යම්ශබ්දයෙන්; පරසද්දෙ
න, පරශබ්දයහා; අචින්නං, එකානන්තයෙන්; නප්පසුජ්ජෙන,
නොයොදනුලැබේද; තථාපි, එතකුදුවත්; අත්ථසම්බන්
ධෙ, අභිසම්බන්ධයඇතිකල්හි; සො ච, ඒ ශබ්දයලෙමේ
ම; පරං, පරශබ්දයහා; පසුජ්ජෙන, යොදනුලැබේ.

(මෙසේ ශබ්දලක්‍ෂණය දක්වා දුන් පාව්‍යාචිස්සර්පනාවත්
ලේ සභාව දක්වන්නේ “සත්ථ සත්ථ” යන ආදිය කිය)

114 යත්ථ යත්ථ පඳෙසු ච, යම් යම් පදයන්හිම; චස්සජ්ජ
ෙනදිට්ඨිසති, චස්සර්පනය දක්නාලදකල්හි; තත්ථ තත්ථ,
ඒ ඒ පදයන්හි; තාච, පළමුකොට; චිත්තාචිත්තා, පණ්ඩිතයා වි
සින්; උච්චිතබ්බො, (පාව්‍යාචිස්සර්පනාවෝ) ඉදිරියුත්තානුය.

මෙසේ සබ්බමග්ගනම්වූ මහාසම්මර්සන් වහන්සේ විසින්
කරණලද ශබ්දව්‍යාජනි ප්‍රකාශනම්වූ ශබ්දප්‍රකරණය

සමාප්තයි.

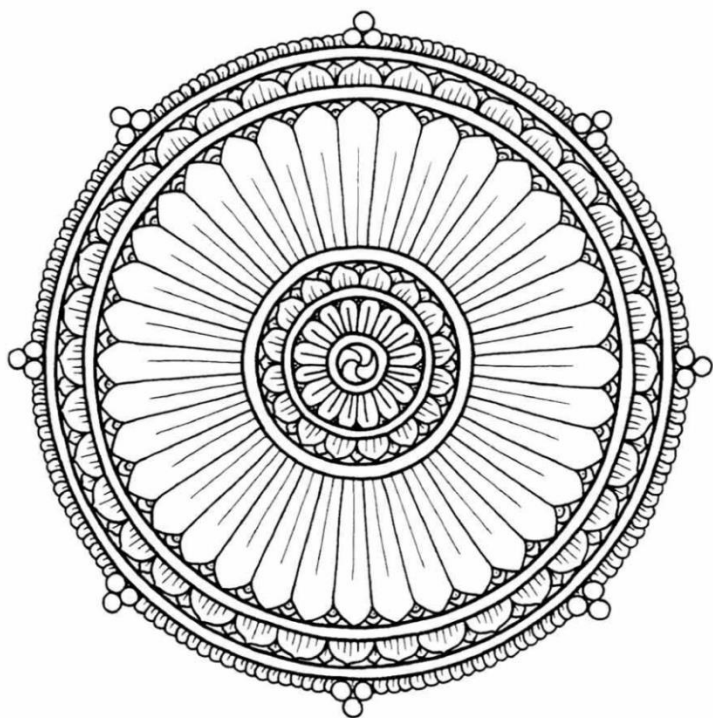
1 සාධාසිලාදිසම්පන්නො, සිකුකාකාමො සුපෙසලො
ලජ්ඣකුකුච්චකොප්පිවෙජා, සනාථවෙසාමද්දවොජ්ජවො

2 කොච්ඤ, ධම්මවිනයෙ, සද්දසරණි විසාරඤ,
යො ආසි පළමාගම, මහාථෙරො මහාතථි

- 3 නසස නොනවාසිකො මුමම, වංසිකාන ගහනායකො
වතඛාං ඉමං කරං ඤාණි, නිලකො ගං සභාසයා
- 4 සොහං නොකානි තිව්වානි, සාසකොදයදනින
කරං කාරුපධිං බුඩ, භාවාපෙරො නද, නද,
- 5 ගහව්ඨිභාවං හිත්වාහං, පඨමං බුඩසාසනෙ
පබ්බජිං ඡන්දියා නසස, ඤාතො තෙලසවස්සිකො
- 6 පබ්බාජනෙ නද, මය්හං, පණ්ඩිතානසසනිචො
විමලසාරතිඤ්ඤාසක, චිරයො සංඝ නායකො
- 7 ථෙරො සො පද්මාණම, සමඤ්ඤා නව්ථෙරන මං
පට්ටනතං පාපධි උගහ, ඡන්දාපයං උනායාදිකො
- 8 තස්මිං දිව්ඛිතෙන පටි, ධුණ්ණවිසති වස්සිකං
පාපධි උපසම්පත්තිං, සො මමං සංඝනායකො
- 9 ඉමස්මිං පන කාලස්මිං, ලඤ්ඤාදිපෙ භජිඤ්ඤි
තෙනසංඝාධිනාථෙන, සමොනාගොසි පණ්ඩිතො
- 10 අසාදුභි යනිගෙව, සංචුතො සො ගණ්ඤ්ඤා
සොරු සිව්සසංසව්ඨා, විය වඤ්ඤාපාදපො
- 11 සකණ්ටකදලානිඤ්ඤා, කෙනනිකුසුමො විය
අරමිතාකාරො වාසි, පරිගහතිතරකිසො
- 12 ඉන්ත්වා පහාය නං තස්මා, විපස්සිනිවිරුද්ධං
ඤාතො සකමනිකායස්මිං, උගහණ්ණිං සකතාදිකං
- 13 අමිහාන මුපසම්පත්තිං, පනතායා දෙතිකායකෙ
උදභුකෙතිපසිමාය, ගාමසමිකිනි සෙතො
- 14 සමිකිනිතො සකතරුති, මරමමදෙසියා පන
සංඝරුතදයො ථෙරා, ලොකානි අපෙසසං
- 15 ගොතූ වා සකතරු මොවා, පකාන චිතය තස මං
ගරුකෙ පන සානස්මිං, සාතබ්බ මිති දුතතො
- 16 මරමමදෙසං ගන්ත්වාන, විසුඛ මුපසම්පදං
කද, අහං ලභෙය්‍යනති?, එවං විනායකො මම
- 17 රුමඤ්ඤාපිසයෙ රමෙම, සිලාලඤ්ඤාර භුසිතො
ථෙරො උත්තංචංසමාල, නාමො ථෙරානාගතො
- 18 ලොකනාථසා දායාදි, බාතුයො පන. පස්සිතං
ලඤ්ඤාදිප මුපාගඤ්ඤි, සමං පණ්ණාසතිකානි
- 19 කදහං උපසම්පම්ම, නසසබො චරණමුත්තර
නත්වාන නං නිමනෙතසිං, සසංඝං සංඝනායකං

- 20 නිමනාණං පටිගග්ගා, සසංසොසො ගණාසීපො
භගඤ්චි වාලුකානිත්, ගාමෙ තො අයුමං ඉමං—
- 21 බසාසං සමඤ්ඤකො මස්ගං, පිතාව ඛනධඤ්ඤවා
මානාවාච්චප්පසා සෙහා, පභිනි තෙ උපට්ඨිත්—
- 22 ගහට්ඨිභාවං පඤ්ඤා, සඤ්ඤා මාදසප්පඤ්ඤා
පඤ්ඤාසමුප සමප්පතං, ලභං තස්ස නතීතෙ පුත—
- 23 ඉත්ථං සුද්ධං චූලලොකිනි, නිකායං අනිනිමලං
මහාමජ්ඣං වංසානු, යාතං සන්ධාපතිං ඉත—
- 24 සත්ථානුකං ඉහානෙත්වා, චූළිකම සංයමං
කාරසිං උපසමපතං, නිකායෙ තො තතො සතිං—
- 25 උපප්පාදකං මෙ සිසු, ගුණො විනයකොවිදෙ,
කුමාරමංසාලකාර, තෙරො මම නිමනාණං—
- 26 පටිගග්ගා ඉහාගමව, නිකායෙ තො සභිනුකො
උපසමපාදසි සාම, තෙරො වාදස බුච්ඡා—
- 27 මයා කතංසු ගග්ගා, නාසංවිකාරං සුබුද්ධං
ලොකිකං පටිගග්ගා, ජිව්වේ ගාමො නරඤ්ඤො—
- 28 මුමමමමංසිකානගා, නාසංවිකාරං සද්දරො
දද්ද, මම සංගාරව, ගාමධෙයං සලඤ්ඤනං—
- 29 කාසිකා ගජවිකාරානු, නිරුතතමිබ්බි පව්වරං
සමමග්ගා පටිගග්ගා, චූලලොකිකාර නාමිකො—
- 30 ගාමානි රජිතං වාරං, නිරුතතමිබ්බිකාරං
දද්ද, මම පටිගග්ගා, ගාරවාතං සග්ගතං—
- 31 ගාමානරණි වකාරානං, ජිව්වේ. මෙස්. නාම දිසාසිපො
සමාදරො පටිගග්ගා, පිතං මම නිවෙදසි—
- 32 නිකාය ථාපනෙ වෙව, පරිබ්බන්ධං ථාපනෙ
සි. දද්ද. පි. ගජකරණා, මහතිව කතවෙදිකො—
- 33 බාජිකිසිලොකානං විප්පාල, දද්ද. පි. සි. සිලොකානං
සෙසංසිසිලොකානං, පි. ජේ. සි. සිලොකානං—
- 34 ගොවාදිකො ඉමෙ මස්ගං, රතනතතං මාමකා
අපරෙත පසතෙති, සහායාසුං තතඤ්ඤානො—
- 35 ජනනිජනකා මස්ගං, ගරඤ්ඤා ජනා ජනා
සඤ්ඤා පපෙතානු නිබ්බන්ධං, ඉමිනා පුඤ්ඤකම්මිනා—
- 36 පුඤ්ඤනාතං භවිතවෙ, ගජවිකාරානුදිකා
ලොකිකා නසංවාසං, බුද්ධා ගොමි අනාගතෙති—

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු